

T.C.
ORDU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA VE TELEVİZYON ANABİLİM DALI

FRANSIZ SİNEMASINDA 2010-2015 YILLARI ARASI
TEMATİK YÖNELİMLER

EYLEM YAYLA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
PROF. DR. MEHMET YILMAZ

ORDU 2023

TEZ KABUL SAYFASI

Eylem YAYLA tarafından hazırlanan “**Fransız Sinemasında 2010-2015 Yılları Arası Tematik Yönelimler**” başlıklı bu çalışma, 19.04.2023 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak, jürimiz tarafından **YÜKSEK LİSANS tezi** olarak kabul edilmiştir.

Başkan	Prof.Dr. Mehmet YILMAZ Ordu Üniversitesi / Güzel Sanatlar Fakültesi	İmza
Üye	Doç.Dr. Şermin TAĞ KALAFATOĞLU Ordu Üniversitesi / Güzel Sanatlar Fakültesi	İmza
Üye	Doç.Dr. Zuhâl AKMEŞE DEMİR Dicle Üniversitesi / İletişim Fakültesi	İmza

ETİK BEYANI

Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmasında yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu, bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

Eylem YAYLA

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

FRANSIZ SİNEMASINDA 2010-2015 YILLARI ARASI TEMATİK

YÖNELİMLER

EYLEM YAYLA

Sinemanın doğduğu ülke oluşu ve gerek yeni akımlara öncülük etmesi gerekse hiç bitmeyen sayısız yeniliklerle dünya sinemasının gelişimine ve değişimine yön vermesi ile Fransız Sineması, dünya sinemasında özel bir yere sahiptir. Sinemadaki yol gösterici konumunu hala koruyan, her yıl düzenli olarak gerçekleştirilen çeşitli uluslararası film festivalleri ile gündem belirleyici rolünü sürdüren Fransız Sineması'nda yer alan temalar dikkat çekicidir. Söz konusu temaların diğer ülke sinemalarına yeni konu olanakları için ilham olması kadar tercih edilmelerindeki temel motivasyonlar olarak dönemin sosyo-ekonomik, politik, kültürel ve toplumsal meselelerinin de okunması anlamlı görülmektedir.

Çalışmada, örnekleme 2010- 2015 tarihleri arasında gösterime girmiş ve Internet Movie Database'de (IMDb) liste başı olmuş Fransız yapımı ilk üç film olmak üzere seçilen filmlerin temaları yine tematik bir okuma ile analiz edilerek Fransa'da ve dünyada yaşanan gelişmelerin Fransız Sineması'na son dönemlerde hangi öğeleri ile nasıl taşındığı değerlendirilmek istenmiştir. Ayrıca çalışmada, toplumun gerçekte yaşadığı sorun ve olayların Fransız Sineması'na ne kadar yansıtıldığına ilişkin bir kavrayışa da yer verilmek istenmektedir.

Fransız Sineması'nın güncel temalarının ele alınmasının hedeflendiği çalışmada, incelemeler doğrultusunda toplumsal ve günlük yaşamda birebir içinde bulunulan temaların yer aldığı gözlemlenmiştir. Filmlerde sıklıkla kapitalizm eleştirilerine yer verilirken; işsizlik, çarpık insan ilişkileri, farklı cinsel yönelimler, önyargılar, farklı din ve kültürdeki insanların bir arada yaşama çabaları, engelli bireylerin yaşamı, iç savaş, göçmenlik, mülteci olma durumu Fransız Sineması'nın güncel temalarını oluşturmaktadır. Genel bir kavrayış ile Fransız Sineması'nın evrensel düzeyde sıradan insanın yaşadığı bu temel sorunlara duyarsız kalmayıp hayata dair meseleleri tema olarak beyaz perdeye taşıdığı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fransız Sineması, tema, tematik çözümleme

ABSTRACT

MSc THESIS

THEMATIC TRENDS IN FRENCH CINEMA BETWEEN 2010-2015

EYLEM YAYLA

French Cinema has a particular place in the World Cinema, it is the country which the cinema was born in and both pioneering new trends and collimating the improvement and evolution of the world cinema with the endless and countless innovations. In French Cinema which is still preserving its leading position and maintaining its agenda setting role with the various international festivals which is annually organized are remarkable. As well as the themes being talked about are inspiration of the new theme opportunities for the other countries' cinema, studying on socio-economical, political, cultural and social issues of their eras for the basic motivations of their preferability, which is seen significant, either.

In this study, sample has been choosen among the films which were released between 2010 and 2015, the first three French production movies became chart-topping in Internet Movie Database (IMDb). Themes of the films have been analyzed with a thematic study and it has been intended to evaluate how the improvements in the world and in France has been carried with which items. In addition, the study includes a conception how the French Cinema reflects the problems and the incidents that the society has been living through. In the study which sets sight on treatment of the current themes in French Cinema, it has been observed that the themes being lived through during the daily and social life, which is included.

In those movies, while the capitalism has been mostly taking place; unemployment, twisted human relationship, unusual sexual tendencies, prejudgments, efforts of the people from different religion and culture to live together, lives of disabled people, civil war, immigration, being refugee have constituted the current themes of the French Cinema. With a general conception, it's understood that the French Cinema doesn't remain insensitive at the universal level to the basic problems which the ordinary people have been living through and carries the issues related to the life into the screen as a theme.

Key Words: French Cinema, theme, thematic analysis.

TEŞEKKÜR

Fransız dili ve edebiyatı üzerine lisans eğitimi almış bir insan olarak yüksek lisans eğitimimde de Fransız sinemasının son dönem yönelimlerini incelerken Fransız sinema tarihini de araştırmak ve bilgi sahibi olmak entelektüel birikimim için inanılmaz verimli bir çalışmaydı.

Bu çalışmanın konusunun belirlenmesinde, planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde engin bilgilerini, tecrübelerini ve değerli zamanını esirgemeyerek bana her fırsatta sabır, ilgi ve nezaketle yardımcı olan saygıdeğer hocam Prof. Dr. Mehmet YILMAZ'a teşekkürü bir borç bilirim. Bu tez çalışması sürecinde kendisiyle birlikte bir bilimsel araştırma projesi yapmak ve Uluslararası sempozyuma makale sunmak deneyimini bana kazandırdığı için de ayrıca şükranlarımı sunmak isterim.

Ayrıca yine tez yazım sürecinde benden desteklerini ve olumlu fikirlerini esirgemeyen değerli hocam Doç. Dr. Şermin TAĞ KALAFATOĞLU'na, kaynak ve tecrübelerini benimle paylaşan kıymetli hocam Prof. Dr. Hülya UĞUR TANRIÖVER'e ve bu zamana kadar üzerimde emeği olan bütün hocalarıma sonsuz teşekkürler.

Bu süreçte tüm zorlukları benimle göğüsleyen, hayatıma girdiği andan itibaren desteklerini hiç esirgmeden beni yüreklendiren ve bu çalışmanın tamamlanmasının gizli kahramanı sevgili eşim Ali Barış YAYLA'ya sonsuz teşekkürler. Canım çocuklarım Ada Beylem ve Hazar bu süreçte sizden çaldığım zaman için özür dilerim ancak her şey sizin gururla bahsedebileceğiniz bir anne olmak uğruna... Sizleri seviyorum.

Tüm eğitim hayatım boyunca benden maddi manevi desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen canım ailem annem, babam ve ağabeylerime minnet ve şükranlarımı sunarım. Ayrıca benden dualarını esirgemeyen eşimin saygıdeğer ailesine, uzaklardan desteklerini esirgemeyen değerli dostlarım Işıl ve Neşe ATASEVER'e ve hayatıma dokunup iyi dileklerini ileten herkese teşekkürler.

Bu çalışma, Ordu Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimince TS-1601 numaralı araştırma projesi çerçevesince desteklenmiştir. Bu verimli çalışmayı bilimsel araştırma projesi kapsamında destekleyen Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne ve Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimine (BAP) teşekkürler.

Eylem YAYLA

İÇİNDEKİLER

TEZ KABUL SAYFASI	ii
ETİK BEYANI	iii
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
TEŞEKKÜR	vi
İÇİNDEKİLER	vii
TABLolar DİZİNİ	x
GÖRSELLER DİZİNİ	xi
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	xii
1.GİRİŞ	1
1.1.Sorun	1
1.2.Amaç	2
1.3.Önem	2
1.4.Sayıtlar	2
1.5.Sınırlılıklar	2
1.6.Yöntem.....	3
2.FRANSIZ SİNEMASI TARİHİ	4
2.1.Fransız Sinemasına Tarihi Bir Yolculuk	4
3.FİLMLERDEN TEMALARA FRANSIZ SİNEMASI	11
3.1.FİMLERİN ANALİZİ.....	13
3.1.1.Intouchables / Can Dostum.....	13
3.1.1.1. Intouchables'ın Konusu	13
3.1.1.2. Intouchables'ın Geniş Özeti.....	13
3.1.1.3. Intouchables'ın Teması.....	17
3.1.2.Café de Flore / Ruh Eşim.....	22
3.1.2.1. Café de Flore'un Konusu.....	22
3.1.2.2. Café de Flore'un Geniş Özeti.....	22
3.1.2.3. Café de Flore'un Teması.....	26
3.1.3.Tomboy / Erkek Fatma.....	29
3.1.3.1.Tomboy'un Konusu	29
3.1.3.2. Tomboy'un Geniş Özeti	29
3.1.3.3. Tomboy'un Teması.....	31

3.1.4. The Artist	34
3.1.4.1. The Artist'in Konusu.....	34
3.1.4.2. The Artist'in Geniş Özeti.....	34
3.1.4.3. The Artist'in Teması.....	38
3.1.5. Ernest et Célestine	46
3.1.5.1. Ernest et Célestine'in Konusu.....	46
3.1.5.2. Ernest et Célestine'in Geniş Özeti.....	46
3.1.5.3. Ernest et Célestine'in Teması.....	48
3.1.6. Dans la Maison / Evde	51
3.1.6.1. Dans la Maison'un Konusu.....	51
3.1.6.2. Dans la Maison'un Geniş Özeti.....	51
3.1.6.3. Dans la Maison'un Teması.....	54
3.1.7. De Rouille et d'os / Pas ve Kemik.....	56
3.1.7.1. De Rouille et d'os'nun Konusu.....	56
3.1.7.2. De Rouille et d'os'nun Geniş Özeti.....	56
3.1.7.3. De Rouille et d'os'nun Teması.....	58
3.1.8. Le Passé / Geçmiş.....	61
3.1.8.1. Le Passé'nin Konusu.....	61
3.1.8.2. Le Passé'nin Geniş Özeti.....	61
3.1.8.3. Le Passé'nin Teması.....	62
3.1.9. La Vie d'Adèle : Chapitres 1 et 2 / Mavi En Sıcak Renktir.....	64
3.1.9.1. La Vie d'Adèle : Chapitres 1 et 2'nün Konusu.....	64
3.1.9.2. La Vie d'Adèle : Chapitres 1 et 2'nün Geniş Özeti.....	64
3.1.9.3. La Vie d'Adèle : Chapitres 1 et 2'nün Teması	67
3.1.10. Jeune & Jolie / Genç ve Güzel.....	72
3.1.10.1. Jeune & Jolie'nin Konusu.....	72
3.1.10.2. Jeune & Jolie'nin Geniş Özeti.....	72
3.1.10.3. Jeune & Jolie'nin Teması.....	74
3.1.11. Deux Jours, Une Nuit / İki gün ve Bir Gece.....	76
3.1.11.1. Deux Jours, Une Nuit'nin Konusu.....	76
3.1.11.2. Deux Jours, Une Nuit'nin Geniş Özeti.....	76
3.1.11.3. Deux Jours, Une Nuit'nin Teması.....	79
3.1.12. La Famille Béliet / Hayatımın Şarkısı.....	83
3.1.12.1. La Famille Béliet'nin Konusu.....	83

3.1.12.2. La Famille Bélier'nin Geniş Özeti.....	83
3.1.12.3. La Famille Bélier'nin Teması.....	85
3.1.13. Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu? / Sürpriz Damatlar.....	87
3.1.13.1. Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu?'nün Konusu.....	87
3.1.13.2. Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu?'nün Geniş Özeti.....	87
3.1.13.3. Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu?'nün Teması.....	89
3.1.14. Dheepan.....	92
3.1.14.1. Dheepan'ın Konusu.....	92
3.1.14.2. Dheepan'ın Geniş Özeti.....	92
3.1.14.3. Dheepan'ın Teması.....	94
3.1.15. Mon Roi / Prens	97
3.1.15.1. Mon Roi'nın Konusu.....	97
3.1.15.2. Mon Roi'nın Geniş Özeti.....	97
3.1.15.3. Mon Roi'nın Teması.....	99
3.1.16. La Loi du Marché / İnsanın Değeri.....	102
3.1.16.1. La Loi du Marché'nin Konusu.....	102
3.1.16.2. La Loi du Marché'nin Geniş Özeti.....	102
3.1.16.3. La Loi du Marché'nin Teması.....	104
DEĞERLENDİRME VE SONUÇ.....	106
EKLER	109
KAYNAKLAR	112
ÖZGEÇMİŞ.....	115

TABLULAR DİZİNİ

Tablo	Sayfa
Tablo 3. 1 :Tematik analizi yapılan filmlerin listesi.....	11
Tablo 3.1.1.1: Intouchables’ın Ödülleri.....	20
Tablo 3.1.2.1: Café de Flore’un Ödülleri.....	28
Tablo 3.1.3.1: Tomboy’un Ödülleri.....	33
Tablo 3.1.4.1:The Artist’in Ödülleri.....	40
Tablo 3.1.5.1:Ernest et Célestine’in Ödülleri.....	50
Tablo 3.1.6.1: Dans la Maison’un Ödülleri.....	55
Tablo 3.1.7.1:De Rouille et d’os’nun Ödülleri.....	59
Tablo 3.1.8.1:Le Passé’nin Ödülleri.....	63
Tablo 3.1.9. 1:La Vie d’Adèle- Chapitres 1 et 2’nün Ödülleri.....	68
Tablo 3.1.10.1:Jeune & Jolie’nin Ödülleri.....	75
Tablo 3.1.11.1:Deux Jours, Une Nuit’nin Ödülleri.....	80
Tablo 3.1.12.1:La Famille Bélier’nin Ödülleri.....	86
Tablo 3.1.13.1:Qu’est-ce qu’on a fait au Bon Dieu?’nün ödülleri.....	91
Tablo 3.1.14.1:Dheepan’ın Ödülleri.....	96
Tablo 3.1.15.1:Mon Roi’nın Ödülleri.....	101
Tablo 3.1.16.1:La Loi du Marché’nin Ödülleri.....	105

GÖRSELLER DİZİNİ

Görsel	Sayfa
Görsel 3.1.1.1.Intouchables Film Afişi	13
Görsel 3.1.2.1.Café de Flore Film Afişi	22
Görsel 3.1.3.1.Tomboy Film Afişi.....	29
Görsel 3.1.4.1.The Artist Film Afişi	34
Görsel 3.1.5.1.Ernest et Célestine Film Afişi	46
Görsel 3.1.6.1.Dans la Maison Film Afişi	51
Görsel 3.1.7.1.De Rouille et d'os Film Afişi	56
Görsel 3.1.8.1.Le Passé Film Afişi	61
Görsel 3.1.9.1.La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2 Film Afişi	64
Görsel 3.1.10.1.Jeune & Jolie Film Afişi	72
Görsel 3.1.11.1.Deux Jours, Une Nuit Film Afişi	76
Görsel 3.1.12.1.La Famille Bélier Film Afişi	83
Görsel 3.1.13.1.Qu'est-ce Qu'on a Fait au Bon Dieu ? Film Afişi	87
Görsel 3.1.14.1.Dheepan Film Afişi	92
Görsel 3.1.15.1.Mon Roi Film Afişi	97
Görsel 3.1.16.1.La Loi du Marché Film Afişi	102

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

ABD	: Amerika Birleşik Devletleri
ABD.	: Ana Bilim Dalı
Akt.	: Aktaran
BAP	: Bilimsel Araştırma Projeleri
C	: Cilt
Çev.	: Çeviren
Der.	: Derleyen
Ed.	: Editör
Fr.	: Fransızca
Haz.	: Hazırlayan
IMDb	: Internet Movie Database (İnternet Film Veri Tabanı)
LGBT	: Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transseksüel
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
No	: Numara
Parag.	: Paragraf
S.	: Sayı
s.	: Sayfa
SBE	: Sosyal Bilimler Enstitüsü
TV	: Televizyon
vb.	: Ve benzeri
vd.	: Ve diğerleri

1. GİRİŞ

Sinemada dönemselsel olarak meydana gelen değişikliklerin akademik olarak incelenmesi o toplumda söz konusu dönemde oluşan değişiklikleri analiz etmek açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda sosyolojik değişimleri sinemasal bakış açısıyla analiz etmek literatüre farklı bir kaynak kazandırmış olacaktır. Ayrıca Corrigan'ın da belirttiği gibi: "Film hakkında yazmak, ele aldığımız kültürü ve onun ürünü olan filmleri aydınlatabilmeniz için, filmle kültürün diğer alanları arasında bağlantı kurmanıza yardımcı olur" (Corrigan, 2013, s. 25). Fransız Sinemasının 2010- 2015 yıllarının incelenmesi de sosyal yaşantının sinemaya yansımalarını, işlenen temaların hangi konular üzerinde yoğunlaştığını, sanatın dönemselsel değişimlerini ve gelişimlerini göstermesi ve diğer ülke sinemalarına sunduğu katkılar açısından değerli bulunmaktadır. Çalışmanın tamamlanması ile literatürde Türkiye'de Fransız Sinemasının son dönem yönelimleri analiz edilmiş olacak, araştırmacılara, sinema televizyon öğrencilerine, sinemaseverlere ve Türk Sinemasına bu konuda kaynak sunulmuş olmasıyla da çalışmanın hedefine ulaşılmış olacaktır.

1.1.Sorun

Fransız Sineması, dünyada sinema tarihinin başlangıç adımlarının Lumière kardeşler tarafından atıldığı, sinemayı sanat yapan ve yüz yılı aşkın bir tarihe sahip olan sinemadır. Fransız Sineması; Birinci Dünya Savaşı öncesi "Film D'Art", 1920'lerde "Avant-Garde", 1930'larda "Şiirsel Gerçekçilik", 1958'de "Yeni Dalga", 1980'ler "Post Modern" dönem ve 1990'larda "Jeune (Genç)" sinema akımlarıyla Dünya Sinemasını etkilemiştir. Sinema tarihinde bu kadar önemli bir yere sahip olan Fransız Sineması üzerine birçok araştırma ve inceleme yapılmıştır. Ülkemizde Fransızca dili İngilizce kadar yaygın kullanılmadığı için birçok insan bu dile hakim değildir. Dolayısıyla bu alanda yapılan Fransızca çalışmalara dili bilmemek ve çeviri eserlerin az olması sebebiyle ulaşım da sınırlanmaktadır. Türkiye'de bu alanda yapılan araştırma ve inceleme sayısı da oldukça azdır. Özellikle Fransız sinemasının son yıllardaki yönelimlerine dair araştırma ve inceleme sayısı Türkiye'de yetersizdir hatta 2010-2015 yıllarına ait kaynak bulunmamaktadır. Yukarıda bahsi geçen sorunlardan yola çıkılarak bu çalışmanın alan açısından etkili olacağı düşünülmüş ve yapılması gerekli görülmüştür.

1.2. Amaç

Bu çalışma ile Fransız sinemasının yakın geçmişi filmografik olarak incelenmiş; toplumsal, kültürel, siyasi, sosyolojik ve ekonomik gelişmelerin Fransız sinemasına etkileri analiz edilmek istenmiştir.

1.3. Önem

Geçmişten günümüze dünyanın merakla takip ettiği, orada atılan her adımdan haberdar olmak istediği ve kendine örnek aldığı Fransız Sineması ülkemizde de sanatseverler ve sinema ile ilişkisi olan insanlar tarafından merak konusudur. Ancak ülkemizde Fransız Sineması üzerine yapılan çalışmaların azlığının yanı sıra yabancı kaynaklara erişimde de sıkıntılar yaşanmaktadır. Dolayısıyla bu alanda yapılan her çalışma önem arz etmekte Türkçe literatüre sunulacak kaynak olması sebebiyle de ayrı bir değeri hak etmektedir.

1.4. Sayıtlar

Araştırmada aşağıdaki görüşlerin doğruluğu baştan kabul edilmiştir.

- 1) Film inceleme ve analizleri öznel, analiz edilen temalar araştırmacıdan araştırmacıya farklılıklar gösterebilir.
- 2) Araştırma kapsamında analiz listesinde yer alan filmlerin IMDb puanları yıllar içinde yapılan oylamalar nedeniyle farklılıklar gösterebilir.
- 3) Analiz edilen filmler kapsamında alınan ödüllere zamanla yenileri eklenebilir.

1.5. Sınırlılıklar

Araştırma aşağıda belirtilen sınırlılıklar çerçevesinde şekillenmiştir.

- 1) I. Bölümde Fransız Sinemasının tarihi aktarılırken genel bir çerçeve çizilmiştir.
- 2) Araştırma kapsamında analizi yapılan filmler 2010-2015 tarih aralığını kapsamaktadır.
- 3) Araştırma kapsamında analizi yapılan filmlerin listesi oluşturulurken IMDb puanları baz alınmış, öncelikle en çok oy alan Fransız yapımı filmler listeye alınmıştır. Sonrasında ise orijini farklı bir ülke olsa dahi Fransa ortak yapımı ve orijinal film dili Fransızca olan filmlere listede yer verilmiştir.

1.6. Yöntem

Bu çalışmada içerik analizi yöntemine başvurulmuş, filmlerin konu (theme) incelemesi gerçekleştirilmiş ve sonuçlar kalitatif/ nitel olarak değerlendirilmiştir. Parveen ve Showkat “içerik analizinin önceden nicel bir araştırma tekniği olarak kullanılırken günümüzde nitel bir araştırma tekniği olarak ya da her ikisinde de kullanıldığını çalışmalarında belirtmişler, bu teknikte nitel yaklaşımın nicel yaklaşımdaki gri alanlara değindiğini” ortaya koymuşlardır (Parveen ve Showkat, 2017, s. 3).

Ayrıca Parveen ve Showkat içerik analizi çalışmalarında Harwood ve Garry (2003) 'e göre içerik analizinin 19. yüzyıl boyunca gazete makalelerini, dergileri, ilahileri, reklamları ve diğer siyasi konuşmaları analiz etmek için kullanılmış bir yöntem olduğunu aktarırken zaman içerisinde bu yöntemin sosyal bilimlerin diğer alanlarında, sanat ve beşeri bilimlerde artarak kullanıldığını da belirtmişlerdir. İçerik analizi yönteminin büyük ölçüde beş metin türünü incelemek için uygulanabileceğini onların da şu şekilde olduğunu:

1. Yazılı metinler- belgeler, kitaplar, bildiriler, gazeteler vb.
2. Sözlü metinler- ses, konuşmalar, sesli mesajlar, konferanslar vb.
3. İkonik metinler- grafikler, resimler, posterler, çizimler vb.
4. Görsel işitsel metinler- filmler, MMS, videolar vb.
5. Bağlantılı metinler-internetteki metinler

çalışmalarında göstermişlerdir (Parveen ve Showkat, 2017, s. 5).

Bu bağlamda, bu çalışma yapılırken görsel işitsel metinler kategorisindeki filmler türü ele alınarak Fransız Sineması filmografisinde yer alan 2010- 2015 yılları arasında IMDb’de en çok oy alarak her bir yıl için listede ilk üç sıraya yerleşen 15 eser ve incelenmesi gerekli görülen 2011 Fransa, Amerika, Belçika yapımı “The Artist” filmi de eklenerek toplam 16 filmin tematik analizi gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada ayrıca geniş bir literatür taraması yapılarak, Fransız sinemasının tarihsel sürecini konu alan kitaplar ve makaleler değerlendirilmiş, Fransız Sineması hakkında yazılan kitapların yanı sıra filmler hakkında yapılan yorum ve eleştirilerden de yararlanılmıştır.

Öncelikle kavramsal çerçeve ile Fransız sineması ele alınmış, daha sonra yapılan film analizleri değerlendirilerek 2010-2015 yılları arasında Fransız sinemasındaki temalar ve yönelimlerin neler olduğu, filmlerde nasıl yer aldığı sorgulanmıştır ve bu hedefler doğrultusunda şu sorulara cevap aranmıştır:

1. Filmlerde ağırlıklı olarak işlenen temalar nelerdir?
2. Dünya konjonktüründe öne çıkan konular Fransız Sineması’na ne kadar yansımıştır?
3. Fransız Sinemasının genel olarak 2010-2015 yılları arasındaki yönelimleri nelerdir?

2. FRANSIZ SİNEMASI TARİHİ

2.1. Fransız Sineması'na Tarihi Bir Yolculuk

“Sinema tarihinin başlarında filmler, bilim adamları ve sanatçıların gerçekliği yeniden üretme yolunda gösterdikleri bir çabanın sonucunda ortaya çıkmış olan yeni bir icat olmanın ötesinde bir anlama sahip değildiler” (Özden, 2000, s. 17). Bu bağlamda 1889 yılından 1895 yılına kadar kronofotografik kamera, mutoscope, photophone, zoopraxiscope, kineopticon, bioscop, phantoscope, vitascope, kinoscope gibi makinelerin icadı bilim insanları tarafından gerçekleştirilmiştir. 1895 yılında Lumière kardeşlerin sinematografi icat ederek patentini alması, “Lumière Fabrikasından Çıkan İşçiler’i” özel gösterimle sunması ve ardından 28 Aralık 1895’de, Paris’te Grand Café’de “Trenin Gara Girişi’ni” açık ve ücretli gösterimini yapmalarıyla sinemanın doğuşunu gerçekleştirmiş oldular (Lanzoni, 2015).

Daha ilk gösterimlerden başlayarak kitlelerin ilgisini çeken ve yaygın bir eğlence aracına dönüşen sinema, 20. yüzyılın ilk 10 yılında başlı başına bir sanayi ve ticaret dalı haline gelmiştir. Charles Pathé ve kardeşleri sinemaya geleceğin olası sanatı olarak baktıkları için “Société Pathé Frères” adındaki ilk uluslararası sinema şirketini kurmuşlardır. Pathé kuruluşu sadece yapım ve üretimle ilgilenmemiş ayrıca dağıtım ve gösterim alanını da elinde tutmuştur. 1895 yılında Pathé’ye rakip olarak Gaumont şirketi kuruldu. Léon Gaumont tarafından kurulan şirket daha sonra ilk kadın yönetmen ve senaryo yazarı olan Alice Guy Blache’ye devredildi ve şirket film teçhizatlarını geliştirip, kendi film stüdyolarını kurup dönemin en büyük sinema salonlarını aldı (Lanzoni, 2015).

Belgesel ve gerçekliğin yeniden üretilmesine odaklanan Lumière Kardeşler’den farklı olarak George Méliès kurmaca, hileli film ve özenli mizansen ile fantastik olanı yeniden yaratmaya çalışmıştır. Méliès, 1897 yılında Montreuil-sous-Bois’deki evinin içinde kendi stüdyosu (yapılmış ilk film stüdyosu) ile birlikte ilk yapım şirketi Star-Film’i kurmuştur. Ayrıca Méliès, çok sayıda özel efektle, bindirmelerle, ikili ya da daha çok ekranlı gösterimlerle, kararma-açılmalarla ve boyanmış dekorlarla yeni bir tarz yaratmıştır. Paris’te galası yapılan, üç bölümden oluşan, on bir dakika süren ve yüksek maliyete mal olan Ay’a Seyahat (Le voyage dans la lune, 1902) filmi Fransız sinema tarihindeki ilk önemli yapımdı. Sinemada kullandığı özel efektleri, özenle kurulmuş setleri, fantastik öyküleriyle D.W. Griffith ve Spielberg gibi birçok Amerikalı sinemacıya ilham vermiş,

modern bilim-kurgu sinemasının atası haline gelmiştir. Ancak hızla gelişen sinema endüstrisine ayak uyduramayan, ülke dışında filmlerinin illegal dağıtımı yapılan Méliès iflas edince film yapımından tamamen çekilmek zorunda kalmış ve Paris'te bir tren garında oyuncak satarak yaşamına devam etmiştir (Lanzoni, 2015, s. 35-37).

Sinemanın ilk yıllarında filmlerin, panayırlarda, fuarlarda, ahırdan bozma derme çatma barakalarda gösterimi yapılmaktaydı. Gösterim koşullarının kötü olması ve sinemalarda çıkan yangınlar dolayısıyla ilk sinema seyircilerini halkın kültür ve gelir seviyesi düşük kesimi oluşturuyordu. Filmlerin giderek öyküler anlatmaya başlaması, sinema salonlarının inşa edilmesi ve filmsel anlatı sanatının oluşturulmaya başlamasıyla halkın gelir ve kültür seviyesi daha yüksek kesimleri de film gösterimlerine gitmeye başlamıştır (Özden, 2000, s. 18).

Sinemanın halk tarafından bu kadar benimsenmesinin ardından, 1908'de Lafitte Kardeşler "Film D'Art" kurumunu kurmuşlardır ve "sanat filmi" denilen bir dönemi başlatmışlardır. Bu akımın başlamasıyla birlikte sinemada "ünlü yapıtlarda ünlü oyuncular" formülüyle star dönemi de başlatılmıştır (Makal, 1996, s. 25). Bu dönemde filme alınan tiyatro eserleri modası yaşanmış ve Fransız tiyatrosunun neredeyse tümü filme çekilmiştir (Betton, 1990, s. 8). Dönemin başyapıtı, Fransız tarihinden esinlenerek Henri Lavedan'ın senaryosunu yazdığı ve André Calmettes'in yönettiği L'assassinat de Duc de Guise (Guise Dükü'nün Öldürülmesi) filmidir (Onaran, 2012, s. 93). Bu tarihten itibaren Fransa'da gelişen sinema endüstrisi Fransız sinemasının o zamana kadar olan en başarılı dönemine ulaşmasını sağlamış ve büyük bir endüstri haline gelmiştir. Film d'Art dönemiyle birlikte aydınların ve soyluların da sinemaya ilgisi artmış ve sinema artık bir alt kültür eğlencesi olmaktan kurtulmuştur.

1909'dan sonra daha uzun filimler yapılmaya başlanmıştır. 1910'da sessiz sinemanın artık tamamen kendini bulması ve kabul ettirmesiyle Charlie Chaplin, Mary Pickford, Douglas Fairbanks, David Wark Griffith dünya çapında üne kavuşmuşlardır.

"İlk güldürüye Fransa'da rastlandığı gibi, ilk oyuncular da Fransa'da ün kazandı. Bunların başında güldürü filmlerinin sevilmesi ve yaygınlaşmasında önemli rolü olan Max Linder gelir" (Makal, 1996, s. 21). Charlie Chaplin'de Max Linder'den etkilenmiş hatta ona imzalayıp sunduğu bir fotoğrafın üstüne "Tek, biricik olan Hocam Max Linder'e" ibaresiyle imzalamış, Linder de Chaplin'in ekolünden kendince dersler aldığını belirtmiştir. "Bir bakıma Max Linder olmasaydı, yalnız Charlie Chaplin (Şarlo) değil,

Buster Keaton (Malek), Harold Lyond (Lui) gibi güldürücüler de doğmayacaktı, denebilir” (Onaran, 2012, s. 98). Linder 1905-1925 tarihleri arasında 300’e yakın film yapmış, filmlerinde daha sonra Chaplin’in de kullanacağı tarzda Fransız soylularının giydiği gibi parlak ayakkabılar, çizgili pantolon, frak ve silindir şapka, badem bıyık, papyon kravat ve yakasındaki çiçekle şık bir Parisli tipi yaratmıştır.

Filmleri yapılan tiyatro eserlerinin ardından 1914 yılı başlarında bugün televizyonda seyrettiğimiz dizi (bölüklü) film tarzı gelişmiş, sine-roman modası başlamış ve seyirci tarafından çok tutulmuştur. Louis Feuillade’ın çevirdiği Fantoma’lar dönemin başyapıtı olarak tüm dünyada ün salmış, sonradan gelen kuşaklar bir olaydan bahsederken ‘Fantoma zamanında’ diyerek o dönemi vurgulamıştır (Onaran, 2012, s. 94-95).

“Fransız sineması I.Dünya Savaşı öncesi yıllarda, dünyaya egemen oldu. 1914 öncesinde Pathé Amerika’da bütün Amerikan endüstrisinin yaptığından iki kat fazlası film dağıtımını gerçekleştirdi” (Monaco, 2013, s. 225). Ayrıca dünyadaki film üretiminin üçte ikisini Fransız şirketleri gerçekleştirdi.

Ancak Birinci Dünya Savaşı’nın patlak vermesi üzerine Avrupa filmciliği neredeyse durmuştur. Fransız sinema endüstrisi dünya film pazarında tek rakibi olan ABD karşısında gerilemeye başlamıştır çünkü savaş dışsatımı zorlaştırdığı gibi, askere alınan teknisyen ve sanatçılar yapımcıları zor durumda bırakmıştır. Savaş tüm yaşam alanlarına zarar verdiği gibi sinema sektörüne de çöküş yaşatmıştır. Ve bu duraklama 1920 yılına kadar sürmüştür (Makal, 1996, s. 29).

Fransız sineması, 1920’lerde ortaya çıkan yeni Avant-Garde film hareketi ile sinema endüstrisindeki yerini korumayı başarmıştır. Ortaya çıkan bu yenilikçi film hareketinin temelinde ressamlar ve ozanlar vardır. Bu sanatçılar dış gerçekliğin görüntüleriyle dramatik bir etki yaratmaktan ziyade görüşlerine uygun somut, sağlam plastik bir biçim vermenin peşinde olmuşlar ve diğer sinemacıları da etkilemişlerdir. Seyircide psikolojik bir etki yaratabilmek için filmlerde geometrik yapılar, biçimler, çizgiler kullanılmış, doğa ve nesnelere farklı bir anlayışla değerlendirilmiştir. Bu dönemde sinema, edebiyat ve güzel sanatlarla eşit seviyede hatta daha ciddi bir şekilde ele alınmıştır. Fransa’da sinemaya bakıştaki bu değişiklik Riccioto Canudo’nun sinemayı “Yedinci Sanat” olarak adlandırması ve 1920’de Paris’te Yedinci Sanatın Dostları Klübü’nü (Clup Des Amis Du Septième Art) (CASA) kurarak dönemin önemli sinemacılarını çevresinde toplamasıyla kanıtlanmış oldu (Abisel, 2014, s. 217-219).

1927'de sesli film sinema dünyasına girdi. Sesli sinemayla birlikte saniyede akan görüntü sayısı da değişime uğramıştır. Sessiz sinema döneminde saniyede 20 kare geçerken, sesli dönemle birlikte sinemasal görüntünün oluşumunda saniyede 24 kare akması esası belirlenmiştir (Faucon'dan akt. Çatalkaya, 2009, s. 26). "Sesli sinemaya karşı çıkanlar da bulundu: Bunların içinde Charles Chaplin, Renè Clair, Eisenstein da vardır. Hatta Şarlo yıllar yılı sözlü film yapmadan sanatını yürütme konusunda diretti" (Onaran, 1994, s. 254).

Daha I. Dünya Savaşı'nın yaraları sarılmamışken, II. Dünya Savaşı'nın sinyalleri gelmeye başlaması, 1929 dünya ekonomik bunalımı Fransa'yı da kötü etkilemiştir. İşsizlik oranı 1929'da sıfır iken 1935'te yarım milyonu bulmuştur (Hayward'dan akt. Çatalkaya, 2009, s. 29). Tüm bu sorunların sinemaya yansımalarıyla da toplumsal ve psikolojik konuları karamsar bir havada anlatan Şiirsel Gerçekçilik'in temelleri atılmıştır. İkinci dünya savaşının ekonomik sarsıntıları ve Nazi işgalleri ile o dönemde yeni filmler yapılmamıştır ancak sinema salonları seyirciler için savaştan ve günlük hayatın bunalımından kaçılan sıcak mekânlar olduğu için daha çok ilgi çekmiştir. Bu dönemde Fransa'da "İşgal Dönemi" diğer adıyla "Vichy Dönemi" Fransız sinemasına adım atılmıştır. "Vichy Dönemi'nde yapılan filmler üç grupta toplanabilir; a- İşbirlikçi Filmler, b- Kaçış Filmleri, c- Vichy-Nazi Baskınına Karşı Yapılan Filmler" (Makal, 1996, s.70).

Savaş sonrasında Fransız sineması yeniden gelişim ve değişim dönemine girmiştir. 25 Ekim 1946 tarihli yasa ile kurulan Kültür bakanlığının yetkisi altındaki "Ulusal Sinema Merkezi" (Centre National de la Cinématographie) tüzel kişiliğe ve finansal özerkliğe sahip idari nitelikte bir kamu kurumudur ve misyonu sinema ve görsel-işitsel sektörü desteklemek için ayrılan çeşitli devlet yardımlarını yönetmektir (Creton, 2009, s. 82). Fransa'da Ulusal Sinema Merkezinin kurulmasıyla sektöre devlet desteği sağlanmıştır.

Fransız sinemasında 1959 ile 1965 yılları arasındaki dönem "Yeni Dalga" akımının hâkim olduğu dönemdir. Sinema kariyerlerine Cahiers du Cinéma'da sinema eleştirmeni olarak başlayan Jean-Luc Godard, François Truffaut, Claude Chabrol, Jacques Rivette, Alain Rohmer, Agnès Varda gibi dönemin önemli yönetmenleri kendilerini hem eleştirmen hem de film yapımcısı olarak görmekteydiler (Wiegand, 2011, s. 10-11). "1959 yılında Fransa'da çevrilen filmlerin 130'u ilk kez film yapan yönetmenlerin filmiydi. Bu ilk uzun metrajlı filmler sadece film festivallerinde değil dünya çapında genel Uluslararası dağıtımda olağanüstü başarı kazandılar. Örneğin, Truffaut'nun 400 Darbe'si sadece Birleşik Devletlerdeki dağıtım haklarıyla yarım milyon dolar getirdi"

(Biryıldız, 2012, s. 92-93). Yeni kuşak yönetmenlerin çektiği filmler ve uyguladıkları yenilik hareketi bu dönem Fransız sinemasının Amerikan sineması tehdidine karşı yeniden popüleritesini kazanmasını sağlamış, dünya sinemasında da yeni ufuklar açmıştır.

Bin dokuz yüz altmışlı yılların sonlarına doğru Yeni Dalga'nın önemini ve etkisini kaybetmeye başlamasıyla "Sinema Gerçek" (Cinéma Vérité) denilen tür ortaya çıkmıştır. Sinema Gerçek kullanılan çekim teknikleri ile belgesel türünün gelişimine de katkı sağlamıştır.

"Mayıs 1968 olayları Fransa tarihinde bir dönüm noktasıydı" (Lanzoni, 2015, s. 268). Yaşanan toplumsal, politik ve ekonomik olaylar sinemaya da yansımış, yapılan filmleri ve yönetmenleri etkilemiştir. Bu neslin yönetmenleri seyirciyi bilgilendirme ve düşündürmeyi kendine görev edinmiş, kamerayı toplumun güç, siyasi manipülasyonlar, yolsuzluk, şiddet, ırkçılık, işsizlik gibi aksak yanlarını göstermek ve tanıklık etmek için kullanmayı istemişlerdir. Bu dönem ayrıca sinema endüstrisinde de önemli değişimlere neden olmuştur. 1970'li yıllarda ahlakın liberalizasyonu son tabuları yıkmış, ekranda cinsellik gösterilmiştir. 1974 yılında sansürün kaldırılmasıyla da yeni bir tür olan erotik film görüntüsüne tanık olunmuştur ve hemen arkasından X (ponografik) filmler belirmiştir. Ayrıca toplumdaki ırkçılık, göçmenlerin sömürülmesi ve göçmenlerin karşılaştıkları sorunlar tema olarak işlenmiş ve mentalitenin değişmesi sonucu kadınlar da kendilerini sinemada ifade etmeye başlamışlar, kamera arkasına geçmişlerdir (Servant, 2011, s. 23).

1980'lerde Fransız sinema endüstrisi, video teknolojisi ve kablo TV'nin yayılması, sinemalardaki izleyici sayısının düşüşü ve Amerikan sinemasının pazar üzerindeki etkinliğini artırmasıyla birlikte tarihindeki en ciddi krizlerden birini yaşamıştır. Sinemada film izleyenlerin sayısı giderek düşerken televizyon izleyenlerin sayısı inanılmaz artış göstermiştir.

1980'lerde "nitelikli ulusal sinema"nın devlet tarafından uyandırılmasının istenmesiyle yapılan yardım oranları da artırılmıştır. Sanat değeri yüksek yapımlar hiçbir kuruldan geçmeden doğrudan devlet tarafından destek almaktadır. Ayrıca devlet sadece sinema endüstrisine destek olmakla yetinmemiş sinema eğitime de destek sağlamıştır. İlk sinema dersleri 1970'lerin başında Paris Üniversitesi'nde başlamıştır. 1983'te ise devlet, liselere de sinema dersleri koydurmuştur. 1986 yılında sadece sinema eğitimi veren

IDHEC'in yerine daha geniş kapsamlı ve prestijli bir okul olan FEMIS (Ecole Nationale Supérieure Des métiers de l'Image et Du Son) kurulmuştur ve sinema bir eğitim-öğretim dalı haline gelmiştir (Darré'den akt. Çatalkaya, 2009, s. 86-87).

1990'lı yılların Fransız sinema endüstrisinin yapım ayağında televizyon şirketlerinin artan yatırımları sayesinde bir canlanma ve değişim gerçekleşmiştir. Bu döneme "Jeune"(Genç) sinema adı verilmiştir. Dönemin auteur yönetmenleri tarafından "Jeune" sinemanın konularının etnik, sınıfsal, cinsiyet ve cinselliğe dair olduğuna dikkat çekilmiştir. Filmlerde Paris ve banliyöler, işçilerin dünyası, gençlik ve sorunları, kadın yönetmenlerdeki artışın yansıması olarak ataerkil toplum ve cinsiyet rolleri, gay ve lezbiyenler, toplumsal ötekileştirmenin getirdiği şiddet işlenmiştir.

1995'ten itibaren "Yeni Gerçekçilik" (Nouveau Realisme) akımı oluşmuştur. Bu dönemde yönetmenler sosyo-politik gerçekleri gündemlerine almış, göçmenlik, ırkçılık, işsizlik, sosyal dışlanma ve adaletsizliği anlatan filmler yapmışlar, politik gündemde yer alan konulara karşı tavırlarını belirtmişlerdir. 1990'lı yıllar ve sonrasında "auteur" sinemasının stil ve anlatı tarzını reddeden Fransız sinemasında tüm popüler film türlerini içinde barındıran, yapılan filmlerle Fransız film prodüksiyonunun merkezine oturup en çok izleyiciye ulaşan sinema ana akım sinema olarak adlandırılmıştır. 1990'lar ve sonrasında ana akım sinemada hâkim olan tür "héritage"dır (Çatalkaya, 2009, s. 147). Heritage kaynağını tarihten ve edebiyattan alır.

En eski film türlerinden biri olan komedi, 1990'lı yıllar ve sonrasında da Fransız sinemasında önemini koruyarak ana akım sinemanın merkezinde yer almıştır. Amerikan film tehdidine karşı bir alternatif oluşturan Fransız filmlerinin pazarda daha çok yer edinmesini sağlayan komedi filmleri popüler kültürün devamlılığını sağlamaktadır. 1945-2000 yılları arasında en iyi gişe yapmış 10 film arasında 2 Fransız filmi yer almaktadır onlar da komedi türünde filmlerdir. 2000'li yıllarda da Fransız sinemasında komedi türü önemini korumuştur. 2000-2006 yılları arasında en iyi gişe yapmış ilk üç film incelendiğinde 21 filmde 18 tanesi komedi olmuştur (Prédal'dan akt. Çatalkaya, 2009, s. 152-153).

1990'lı yıllar sonrasında gelişen teknolojiyle beraber Fransız sinemasında film türlerinde önemli değişimler olmuş, dijital ortamda yapılan 2D ve 3D animasyon filmleri yapılmış ve izleyicinin beğenisini kazanmıştır.

“21. yüzyılın ilk on yılında Fransız film endüstrisi, hem özel hem de kamu sektöründeki radikal fon kesintileri nedeniyle krizde görünüyordu. Buna rağmen, kültürel miras filmlerinin 1980’lerin sonunda ülke içinde ve dışında patlama yapmasından bu yana, başarılı olan filmlerin bazıları bu dönemde üretildi.” Bu başarılı filmlerin ihracatı yapılırken ülkeye gelen yabancı yönetmenler de Fransa’nın sömürgeci tarihine farklı bir bakış açısı sunmuşlardır. “Bu on yılın büyük bölümü, James Quandt tarafından ‘yeni Fransız aşırılığı’ olarak tanımlanan canlı bir cinsellik, şiddet ve toplumsal kıyametlerin sinemasal betimlemelerinin gölgesinde kaldı. ... Yeni Fransız Aşırılığı eleştirmenler arasında hararetle tartışmalara yol açtı ancak izleyicilerin salonları doldurmasını sağlayamadı” (Kemp, 2014, s.556-557)

3. FİLMLERDEN TEMALARA FRANSIZ SİNEMASI

Bu çalışmada her dönemde farklı sinema türleri, akımları ve temsilcileriyle zenginleşen Fransız sinemasının son dönem filmleri incelenmiştir. Bu çalışmanın en önemli kısmını oluşturan film analizleri bölümü için oluşturulan filmlerin listesi Tablo 1’de şu şekilde sunulmuştur:

Tablo 3. 1 :Tematik analizi yapılan filmlerin listesi

2011	2012	2013	2014	2015
Film Adı: Intouchables Yapım: Fransa Tür: Biyografi, Dram- Komedi IMDb Puanı: 8,6	Film Adı: Ernest et Célestine Yapım: Fransa- Belçika- Lüksemburg Tür: Animasyon Komedi, Suç IMDb Puanı: 7,9	Film Adı: Le Passé Yapım: Fransa Tür: Dram, Gizem IMDb Puanı: 7,8	Film Adı: Deux Jours, une Nuit Yapım: Fransa- Belçika Tür: Dram IMDb Puanı: 7,4	Film Adı: Dheepan Yapım: Fransa Tür: Suç-Dram IMDb Puanı: 7,2
Film Adı: Café de Flore Yapım: Fransa –Kanada Tür: Dram- Romantik IMDb Puanı: 7,4	Film Adı: Dans la Maison Yapım: Fransa Tür: Komedi- Dram- Gizem- Korku IMDb Puanı: 7,4	Film Adı: La Vie d'Adèle Yapım: Fransa Tür: Dram- Romantik IMDb Puanı: 7,8	Film Adı: La Famille Bélier Yapım: Fransa Tür: Komedi- Dram-Müzik IMDb Puanı: 7,4	Film Adı: Mon Roi Yapım: Fransa Tür: Dram- Romantik IMDb Puanı: 7,1
Film Adı: Tomboy Yapım: Fransa Tür: Dram IMDb Puanı: 7,4	Film Adı: De Rouille et d'os Yapım: Fransa- Belçika Tür: Dram, Romantik IMDb Puanı: 7,5	Film Adı: Jeune & Jolie Yapım: Fransa Tür: Dram- Romantik IMDb Puanı: 6,8	Film Adı: Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu? Yapım: Fransa Tür: Komedi IMDb Puanı: 7	Film Adı: La Loi du Marché Yapım: Fransa- Belçika Tür: Dram IMDb Puanı: 6,8

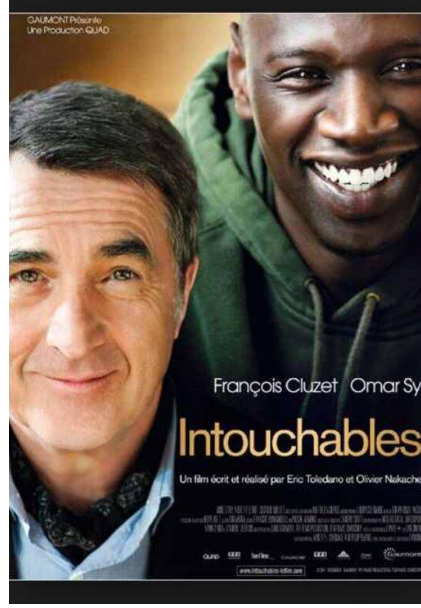
*Film Adı: The Artist				
Yapım: Fransa- ABD (Amerika) -Belçika				
Tür: Komedi- Dram-Romantik				
IMDb Puanı: 7,9				

Kaynak: (https://www.imdb.com/list/ls031327770/?sort=user_rating,desc&st_dt=&mode=detail&page=1 Erişim Tarihi: 16.05.2017)

*2011 yılı film incelemeleri listesine IMDB’de 7,9 puan alan Fransa, Amerika, Belçika ortak yapımı “The Artist” filmi de alınmış, incelenmesi gerekli görülmüştür. Çünkü film, bu çalışma içinde Tablo 5’de belirtilen dünyaca ünlü birçok ödülü almış, sessiz bir film olarak dünya çapında ses getirmiştir. Ayrıca film sinema sanatının sessiz dönemine bir saygı duruşu niteliğinde diyalogsuz, sessiz, siyah-beyaz ve saniyede 22 kare ile çekilmiş olmasıyla da ayrı bir özelliğe sahiptir.

3.1. FİLMLERİN ANALİZİ

3.1.1. Intouchables / Can Dostum

Görsel 3.1.1.1.Intouchables Film Afışı

3.1.1.1.Intouchables'ın Konusu

Geçirdiği yamaç paraşütü kazasından sonra felç kalan zengin bir aristokratın kendisine hırsızlık suçundan hapisanede yatmış birisini bakıcısı olarak işe almasıyla normal şartlarda yan yana gelmeleri pek mümkün olmayacak bu iki karşıt dünya görüşlü insanın aralarındaki ilişkinin zamanla çılgın bir dostluğa dönüşmesinin insanı derinden etkileyen hikâyesi anlatılmaktadır.

3.1.1.2 Intouchables'ın Geniş Özeti

Film sona yakın bir sahne ile başlar, izleyicinin filmin sonlarında göreceği sahneyle filme giriş yapılır. Philippe (François Cluzet) ve Driss (Omar Sy) spor bir otomobilde trafik kurallarını hiçe sayarak hızla ilerlerlerken peşlerine polis takılır. Driss polislerin de kendilerine eşlik ederek durumu atlatacaklarına iddiaya girer. Driss polise arabada felçli hasta olduğunu, kriz geçirdiğini ve acile yetiştirmek için bu şekilde araba kullandığını söyler. Polisler Philippe'in durumuna bakarlar, o da atak geçiriyor numarası yapar. Polisler hastayı hemen acil servise götürmesi için Driss'e eşlik ederler. Hastaneye geldiklerinde polisler oradan ayrılır. Philippe şimdi ne yapıyoruz der, Driss de onu bana bırakın der ve hikâye flashback ile başa döner. Zengin, eğitilmiş, kültürlü bir aristokrat

olan Philippe'in geçirdiği yamaç paraşütü kazası sonrası felç kalarak boynundan aşağısı tutmaz hale gelir. Driss ise hırsızlık suçundan hapisneden yeni çıkmış işsiz, işsizlik sigortasından yararlanabilmek için iş görüşmelerine gittiğini göstermeye çalışan bir gençtir. Philippe'in kendisine bakıcılık yapacak kişiyi bulmak için yaptığı iş görüşmesi, normal şartlar altında bir araya gelemeyecek bu süper ikilinin, hayatlarında unutulmaz bir döneme giriş yapmasını sağlar. Philippe'in görüşme yaptığı diğer bakıcı adayları eğitimli, tecrübeli ancak sıradan insanlarken Driss sıra dışı tavırları, giyimi ve Philippe'e olan tutumu, acıma duygusuyla bakmayışı ile dikkat çekmiştir. Driss işsizlik ödeneklerinin devam etmesi için sadece görüşmenin yapıldığına dair bir imza istemektedir. Philippe imzalanmış belge için ertesi gün gelmesini söyler ancak aklında belirlediği kişi Driss'dir. Driss ertesi gün imzalanmış belgeyi almaya eve geldiğinde evde çalışanlardan biri tarafından işe dair yönergeler verilmeye ve ev tanıtılmaya başlanır. Driss'e kalacağı oda gösterildiğinde içindeki kocaman banyosu ve kendine ait olacak küvet Driss'i cezbeder. Çünkü Driss Paris'in banliyösünde sonradan öğrenileceği üzere teyzesi (annesi) ve onun diğer çocuklarıyla kalmaktadır ve evde konforlu bir duş almak neredeyse imkânsızdır. Philippe Driss'e bir ay deneme süresi verdiğini ama iki hafta bile dayanamayacağına iddiaya girebileceğini söyler. Annesi/teyzesi tarafından evden de kovulan Driss teklifi kabul eder ve işe başlar. Philippe'in çok düzenli, titiz bir yaşamı vardır, her şey saatli ve olması gerektiği gibidir. Driss, Philippe'in kişisel bakımında önce varis çorabı giydirmek, altını temizlemek gibi bazı işleri yapmayı reddetse de sonrasında yapılması gerekenleri yapar. Philippe de Driss'in tarzına alışmaya başlar ve o da hitabında her zaman "siz" zamirini kullanarak kibarlığından ve resmiyetinden ödün vermese de yaşanan bazı durumlarla dalga geçmeye başlar. Driss Philippe'e çok doğal davranmaktadır, engelinden dolayı ona hiçbir zaman acıma duygusuyla yaklaşmamaktadır. Öyle ki onun engelli olduğunu unutup ona telefonu uzatıp almasını beklemektedir ya da onun engelinden dolayı yapamayacağı bazı hareketleri yapmasını beklemektedir. Driss, Philippe'in hayatında bazı şeyleri değiştirmeye başlar, aynı şekilde Philippe de Driss'in hayatına dokunur. Örneğin Philippe'i bir at gibi o engelli arabasının arkasında götürmeyeceğini belirtir ve garajdaki spor arabayı alır, Philippe'i de ön koltuğa yanına oturtur. Bu deneyim Driss için de muhteşemdir. Çünkü belki de hayalini bile kuramayacağı arabanın direksiyonunda kendisi vardır. Philippe kitap okumayı seven, klasik müzik dinleyen, resimden anlayan entelektüel bir insandır. Driss ise okuma yazma bilmemektedir, R&B, Soul müzik sever, klasik müzik ve modern sanattan uzak bir yaşam sürmüştür. Philippe'in huzur dolu ve dokunaklı bulunduğu ve otuz bin avroya satın almayı düşündüğü tablo Driss

için hiçbir anlam ifade etmemektedir. Ona göre bu tablo sadece beyaz üzerine kırmızı lekelerden oluşan, tıpkı bir adamın burnu kanamış gibi bir şeydir. Driss'e göre sanat bir iştir, insanlar sanatla o yüzden uğraşır ama Philippe'e göre sanat insanların bu dünyadaki yolculuklarının izidir. Philippe'in etrafındaki insanlar Driss'den dolayı endişelidir ve ona güvenmemektedirler. Arkadaşı Philippe'i bu konuda uyarır, Driss'in sabıkalı olduğunu, kalifiye bir insan olmadığını ve bunun gibi sokak serserilerinin acımasız olduğunu söyler. Philippe de aradığı şeyin bu olduğunu belirtir, kendisine acımayacak birisi olması önemlidir onun için. Ayrıca Philippe'e göre onun fiziksel gücünün, aklının ve sağlığının yerinde olması yeterlidir. Bir gün Philippe sekreterine mektup yazdırırken Driss telsizden duyar ve evin sorumlusundan Philippe'in, Eléonore adında bir kadınla sadece mektup üzerinden ilerleyen bir ilişkisi olduğunu öğrenir. Bir gece Philippe kriz geçirir ve Driss soğukkanlı bir şekilde onu sakinleştirmeyi başarır tekrar kriz anına girdiğinde Driss'e kendisine hava vermesi için "hava" der, Driss yanlış anlar ve onu aldığı gibi Paris sokaklarında gezdirmeye, hava almaya çıkarır. Ancak bu durum Philippe'in hoşuna gider, yıllardır geceleri Paris sokaklarında dolaşmamıştır. Philippe ve Driss Paris sokaklarında dolaşırken bir yandan da sohbet ederler. Philippe zaman zaman böyle hayalet ağrılar yaşadığını, hiçbir şey hissetmediğini ama yine de acı çektiğini söyler. Driss, Philippe'in cinsel yaşamına dair sorular sorar. O gece Philippe kendi hayat hikâyesini anlatır. Karısını nasıl sevdiğini, hep düşük yaptığı için çocuk sahibi olamadıkları ve evlat edindiklerini, ekstrem sporlardan ve hızdan hoşlandığını ve yamaç paraşütü yapmaktan zevk aldığını söyler. Yamaç paraşütü kazasını nasıl geçirdiğini anlatır. Hayatındaki asıl engelin tekerlekli sandalye olmadığını, karısı olmadan yaşama devam etmenin asıl sorun olduğunu anlatır. Ve o gün deneme süresi bitmiştir, Philippe Driss'i işe aldığını söyler. Ve Driss'in evden aldığı Fabergé yumurtasını geri getirmesini ister. Bu yumurta Philippe için çok önemlidir çünkü karısıyla birlikte oldukları her yıl için bir yumurta almışlardır, toplam yirmi beş yumurta olması gerekmektedir ancak mülakat sırasında Driss onlardan birini çalmıştır. Driss anlamazlıktan gelir ancak ertesi gün ilk işi yumurtayı aramak olur çünkü çaldığı yumurtayı teyzesine götürmüştür. Bu arada teyzesinin oğlunun başı uyuşturucudan dolayı derde girmiştir, Driss onu emniyetten alır. Philippe'in mektup ilişkisi devam etmektedir. Ancak Driss olaya müdahale eder ve artık arayıp görüşmeleri gerektiğini söyler. Philippe bu duruma karşı gelse de Driss arar ve telefonu ona uzatır ve artık Philippe ve Eléonore'un uzun uzun konuşacağı anların başlangıcı yapılmış olur. Eléonore Philippe'in resmini istemiştir bunun üzerine Driss, Philippe'i ilişkiyi daha da ileri götürmesi yönünde cesaretlendirmeye çalışır. Philippe, Eléonore'un kendisininin

engelli olduğunu bilmediğini söyler. Driss de kadınların para ve güvence istediklerini ve ikisinin de Philippe de olduğunu söyler. Philippe resmini göndermeyi kabul eder ancak zarfa engelli olmadığı gençlik zamanlarından olan fotoğrafı koydurur. Bu arada Driss de resim yapmaya başlamıştır, Philippe'in satın aldığı modern tarzda resimler yapar. Resminin ne kadar edeceğini Philippe'e sorar, o da göreceğiz der. Driss, Philippe'in kızının çalışanlara tavrından şikâyetçidir ve bunu Philippe'e söyler. Philippe kızını uyarır. Artık evde bir şeyler değişmeye başlamıştır. Philippe, Driss ile geçirdiği zamanlardan çok keyif almaktadır. Driss Philippe'in akülü arabasının hızını bile özel bir tamircide yaptırmış, hızlandırmıştır. Philippe'in yüzü artık daha çok gülmektedir. Philippe için eşi dostu her sene sürpriz doğum günü partisi hazırlamaktadırlar. Philippe şaşırmış gibi davranır ama her sene aynı şeyler yapılmaktadır, Philippe için aslında çok sıkıcı bir doğum günü partisidir. Parti bitiminde Philippe orkestradan klasik müziğin en bilinen eserlerinden çalmalarını ister, çalınan eserleri bilip bilmediğini Driss'e sorar. Driss bilmez ama hep alaycı tavırlarla cevap verir, Driss'in cevapları Philippe'i çok eğlendirir. Sonra Driss de kendi tarzında müzik çalınmasını ister ve dans etmeye başlar. Evde çalışanlar da tempo tutarak ona eşlik etmektedirler. Philippe uzun yıllar sonra ilk kez bu kadar zevkli bir doğum günü geçirir, yatağa yattığında hala yüzü gülmektedir. O gün bir de Eléonore'dan mektup gelmiştir Driss doğum günü hediyesi diyerek verir, Eléonore resmini göndermiştir. Driss bu ilişkiyi bir basamak daha ilerletmenin zamanı geldiğini söyler ve buluşmalarını önerir. Buluşma için Philippe heyecanlı ve gergindir, kıyafet seçimi için bile çok zaman harcamıştır. Buluşma yerine evin işlerinden sorumlu olan Yvonne ile gider, çok heyecanlıdır. Beklerken daha çok gerilir ve Eléonore'u görmeden restorandan ayrılır. Driss ile hava almaya çıkarlar ama bu sefer özel jetiyle gezerler. Gezinti sırasında Philippe Driss'e onbir bin avro verir, resmini alan birinin olduğunu ve resminin bu değeri ettiğini söyler. Driss bu durumdan çok hoşnut kalır. Daha sonra Philippe'in isteği ve ısrarı üzerine yamaç paraşütü yaparlar, Driss çok korkar, Philippe çok keyif alır. Bu arada Driss'in teyzesinin oğlunun başı belaya girer ve Driss'in yanına sığındır. Driss onunla eve dönmek zorundadır. Philippe ile konuştuklarında başından geçenleri de anlatır. Annesinin aslında teyzesi olduğunu, teyzesinin çocuğu olmadığı için kendisinin onlara evlatlık olarak verildiğini ama sonrasında teyzesinin birçok çocuğu olduğunu anlatır. Philippe her ne kadar istemese de Driss'in eve dönmesi gerektiğini düşünerek gidişine izin verir. Yeni bakıcı için görüşmeler yapılır, birisi işe başlar, o gider bir diğeri başlar Philippe hiçbirinden memnun olmaz çünkü yaşam artık onun için çok sıkıcıdır. Tekrar krizler geçirmeye başlar, depresyona girer. Driss de banliyödeki

yaşantısına tekrar dönmüştür ama kendisinde çok büyük değişiklikler olmuştur. İnsanlara karşı daha ılımlı tavırlar sergileyen, resim ve sanattan anlayan, daha gayretli bir insan olmuştur. Philippe'in durumunun iyice kötüye gitmesi üzerine Yvonne Driss'i arar ve durumdan haberdar eder. Driss Philippe'in yanına gelir. Onu hava almaya çıkarır. Ve burada film ilk sahneye döner. Arabayla hızla giderken peşlerine polisin takılması ve onları atlatmaları sahnesi gösterilir. Philippe'in peki şimdi ne yapıyoruz sorusuna Driss sen onu bana bırak der ve sonrasında Philippe'i alıp uzakta, okyanus kenarında bir otele getirir. Biraz manzarayı seyredeler ve sonra Philippe'in uzamış sakallarını Driss tıraş eder. Bu sahnede ikili çok eğlenirler çünkü Driss Philippe'in sakallarını aşamalı ve her seferinde farklı bir imaj vererek keser ve dalga geçer. Sonra onu deniz kıyısında bir restorana götürür ama yemeğe kendisinin kalmayacağını, onun randevusu olduğunu ve bu sefer kaçamayacağını söyler ve Fabergé yumurtasını da zor bulduğunu belirtip masaya bırakarak oradan ayrılır. Driss her şeyi ayarlamıştır. Restorana Eléonore gelir, Philippe inanılmaz mutlu olmuştur. Philippe Pozzo Di Borgo'nun evlenip iki çocuğu olduğu Fas'ta yaşadığı, Abdel Sellou (filmdeki Driss karakteri)'nun da şirket sahibi bir iş adamı olduğu, evli ve üç çocuk babası olduğu filmin sonunda yazı ile izleyiciye aktarılmıştır. Ve gerçek yaşamdaki Philippe ve Abdel'in birlikte bir tepeden denize bakarlarkenki görüntüsü verilerek yakın arkadaş olarak kaldıkları konusunda izleyici bilgilendirilmiştir.

3.1.1.3.Intouchables'ın Teması

Yönetmenler Olivier Nakache ve Éric Toledano “ A la vie, à la mort” belgeselini izledikten sonra, zengin ve engelli Philippe Pozzo di Borgo ile onun bakıcısı Abdel Sellou'nun yaşam hikâyesinden etkilenip esinlenerek bu filmi yapmaya karar vermişlerdir. Filmin akışında iki sahnede; filmin başında “gerçek bir hikâyeden esinlenmiştir” ibaresinde ve filmin sonunda Philippe ve Abdel'in şu anki yaşamlarında neler yaptıklarının anlatılmasıyla bu görülmektedir.

“Sınıf araştırmaları, belirli filmlerde ve bu filmler aracılığıyla toplumda, gücün nasıl dağıtıldığını göstermek için filmde sunulan toplumsal ve ekonomik düzenlemeleri çözümler” (Corrigan, 2013, s.139). Bu filmde de gücün dağılımını göstermek için yönetmen ağırlıklı olarak kültür ve sınıf farklılıklarının ortadan kaldırılması temasına değinmekte, toplumsal ve ekonomik çözümler yapmaktadır. Filmin ana karakterleri Philippe ve Driss arasında sosyal statü farkı vardır. Philippe zengin bir aristokrat olarak yaşamını istediği doğrultuda yaşayabilmektedir. Paris'te lüks bir villada, birkaç farklı

marka lüks otomobili, kendisine özel fizyoterapist ve eğitmenleriyle, Paris'in bohem hayatını kültürel ve sanatsal faaliyetlere katılarak yaşayabilen ve maddi anlamda istediği her şeye ulaşabilen bir insandır. Oysa Driss Paris'in tamamen farklı bir yüzüdür. Paris'in banliyölerinde yaşayan, kendi öz ailesi tarafından teyzesine evlatlık olarak verilmiş, kalabalık bir aile içinde fakirlikle mücadele eden, suça karışmış ve hapisanede yatmış bir insandır. Ancak Olivier Nakache ve Éric Toledano filmde bu ikiliyi birbirlerini tamamlar nitelikte buluşturmuştur. Driss lüks yaşamı Philippe sayesinde deneyimlerken Philippe de Driss sayesinde parayla satın alamayacağı zevklere ulaşarak ve yeniden yaşamaktan keyif almaya başlamıştır.

Filmde odaklanılan bir başka tema ise engelli insanların yaşamıdır. Film engellilik kavramını işlerken insanların engellilere bakış açısında önemli bir fark yaratıyor. Acıma duygusunun sağlıklı bir ilişki biçimi olmadığı altını çizerken engelli bireylerle sosyal uyum içinde yaşamının onların da hayatına renk katacağını anlatıyor.

Ayrıca filmde Fransa'nın 'çalışma ve sosyal güvenlik şartlarına' da değinilmiş işsizlik ödeneği alabilmenin şartlarının zorluğu Driss karakteri üzerinden işlenmiştir. Filmde anlaşılabileceği üzere işsiz insanlar Fransa'da işsizlik maaşı alabilmek için iş ve işçi bulma kurumu tarafından yönlendirildikleri iş görüşmelerine gitmek ve bu görüşmenin yapıp olumsuz sonuçlandığını belgelemek zorundadırlar.

Bir başka tema olan 'banliyöde yaşam' konusu yine Driss karakteri ve ailesinin yaşamıyla anlatılmak istenmiştir. Fransa'da banliyölerde yaşayan insanların çektikleri sıkıntıları ve 'banliyö yaşamında yoğun bir şekilde rastlanan illegal işlerle uğraşan çetelerin varlığı ve oralarda yaşayan insanların sefaleti' filmde dikkat çekilen başka bir önemli noktadır. Driss de zaten buradaki yaşamının kendisini sürüklediği suç işleme eğiliminden dolayı hapisanede yatmıştır, kardeşlerinden bir tanesi de uyuşturucu çetesine bulaşmış sonrasında Driss'in çabaları sonucu başını beladan kurtarmıştır.

"Günümüzde Avrupa'daki yabancı düşmanlığı, bunun sonucunda ortaya çıkan şiddet olayları ve göçmen politikaları yeni bir tür ırkçılığı göstermektedir"(Sumbas 2009, s. 262). Filmin aslında en dikkat çekici bir diğer unsuru da bu 'yeni ırkçılık' temasına değinmesi ve bu tema üzerinden 'ötekileştirme' ve 'sosyal dışlama' konularını işlemesidir. İlk olarak Martin Barker tarafından dile getirilen "yeni ırkçılık" kavramına göre;

"Yeni" ırkçılık ırka, cinsiyete, sınıfa, etnisiteye ilişkin farkların birbirine eklenerek ötekileştirme aracı olarak kullanıldığını, ırkçılığın artık pek çok ayrımcı ideolojiyi birbirine eklemeyerek işlediğini ortaya koyar. "Klasik", "eski"

ırkçılığın ırksal üstünlüğe dayalı “davranış kalıpları” ile hareket etmesi karşısında bu tarz ırkçılık kültüre odaklanır. Kültürün odağa alınması iki tür “yeni” ırkçılığı ortaya çıkarmıştır. İlki, ırk yerine kültürün hiyerarşik olarak sınıflandırılması biçiminde görünürlük kazanır ve gruplar arası eşitsizliklerin nedeni olarak “aşağılık” ve “alttaki” grupların çalışma ahlakı, kendine güven, kendini disipline etme ve bireysel başarı gibi değerler konusunda küçümsenmesine dayanır... (Akt. Çoban Keneş, 2014, s.63)

Filmde de Driss karakteri Fransa'nın banliyösünde yaşayan siyahî ve suçla karışmış bir bireydir. Onun banliyöde, kültürden, sanattan uzak, çeteler içinde, kalabalık ve birbirinden habersiz aile üyeleriyle fakir bir hayat sürmesi de farklı etnik kimliğine eklenince evin çalışanları ve Philippe'in arkadaş çevresi tarafından 'aşağılık' ve 'alttaki grup' olarak görülmekte ve küçümsenmektedir. Driss'in işe alınmasını bu grup onaylamazken Philippe ona bir şans vermek istemiş, diğer insanların yaptığı gibi ötekileştirme ve sosyal dışlama yoluna gitmemiştir.

Ayrıca, “2011 yılında Fransız sinema salonlarında patlama yapan komedi/dramatik komedi türündeki Intouchables filmi 64,7 milyon seyirci ile ulusalda ikinci büyük başarıyı uluslararası bazda ise Fransızca film olarak son 20 yılın en büyük başarısını elde etmiştir” (Giordano, 2016, s. 22).

Dünyada bu kadar çok ilgi gören ve izlenen film, 2016 yılında Hindistan'da “Oopiri” adıyla, 2017 yılında da Amerika'da “The Upside” adıyla yeniden (remake) yapıldı. Ayrıca 2011 Hint yapımı “ Beautiful” filminde de yine Intouchables filminden esinlenilmiştir. Bütün bu özellikleri ile de bu film Fransız sinemasının yine dünya sinemasına esin kaynağı olduğunu ve bir ülke sineması olarak Fransız sinemasının iki binli yıllarda da önemini koruduğunu göstermiştir.

Intouchables'ın tüm dünyada izlenme rekorları kırması, Tablo 2'de belirtildiği gibi ulusal ve uluslararası alanda birçok dalda önemli ödüller elde etmiş olması filmde işlenen temaların izleyiciye içten ve samimi bir dille anlatıldığı ve izleyicide derin bir etki yarattığı şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 3.1.1.1: Intouchables'ın Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
African-American Film Critics Association (AAFCA)	2012	AAFCA Ödülü	En İyi Yabancı Film
Japon Akademi Ödülü	2013	Japon Akademi Ödülü	En İyi Yabancı Film
Black Film Critics Circle Ödülü	2013	BFCC Ödülü	En İyi Yabancı Film
Black Reel Ödülü 2013	2013	Black Reel	En İyi Çıkış Yapan Yabancı Film
Cinema Brazil Grand Prize 2013	2013	İzleyici Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
		Cinema Brazil Grand Prize	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Czech Lions 2013	2013	Czech Lion	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
César Ödülü	2013	César	En İyi Erkek Oyuncu "Omar Sy"
David di Donatello Ödülü	2013	David	En İyi Avrupa Filmi
Federazione Italiana Cinema d'Essai	2012	İzleyici Ödülü	En İyi Yabancı Film
Florida Film Critics Circle Ödülü	2012	FFCC Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Globes de Cristal Ödülü	2012	Globe de Cristal	En İyi Film, En İyi Erkek Oyuncu "Omar Sy"
Golden Trailer Ödülü	2012	Golden Trailer	En İyi Yabancı Film Fragmanı
Goya Ödülü	2013	Goya	En İyi Avrupa Filmi
Image Ödülü	2013	Image Ödülü	Uluslararası En İyi Çıkış Yapan Film
Lumiere Ödülü	2012	Lumiere Ödülü	En İyi Erkek Oyuncu "Omar Sy"
Melbourne Uluslararası Film Festivali	2012	Festival Jürisi	En Popüler Uzun Metraj Film
Nantucket Film Festival	2012	İzleyici Ödülü	En İyi Uzun Metraj
North Texas Film Critics Association	2013	NTFCA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Phoenix Film Critics Society Ödülü	2012	PFCS Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Rembrandt Ödülü	2013	Rembrandt Ödülü	Uluslararası En İyi Film
Russian National Movie Ödülü	2013	Georges Ödülü	Yılın En İyi Yabancı Komedi Filmi Yılın En İyi Yabancı Drama Filmi

Sant Jordi Ödülü	2013	Rosa de Sant Jordi İzleyici Ödülü	En İyi Yabancı Film
Santa Barbara Uluslararası Film Festivali	2013	Virtuoso Ödülü	En İyi Erkek Oyuncu “Omar Sy”
Sarajevo Film Festivali	2012	İzleyici Ödülü	En İyi Uzun Metraj Film
Satellite Ödülü	2012	Satellite Ödülü	Uluslararası En İyi Sinema Filmi
Southeastern Film Critics Association Ödülü	2012	SEFCA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
St. Louis Film Critics Association	2012	SLFCA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Tokyo Uluslararası Film Festivali	2011	Tokyo Grand Prix	En İyi Film, En İyi Erkek Oyuncu Ödülü “François Cluzet, Omar Sy”
Vilnius Uluslararası Film Festivali	2012	İzleyici Ödülü	En İyi Film
Wisconsin Film Festival	2012	İzleyici Ödülü	En İyi Uzun Metraj Hikâye Ödülü
Étoiles d'Or	2012	Étoile d'Or	En İyi Çıkış Yapan Erkek Oyuncu

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt1675434/Ödülü?ref=tt_ql_op_1)

ErişimTarihi: 10.04.2019)

3.1.2. Café de Flore / Ruh Eşim

Görsel 3.1.2.1.Caf  de Flore Film Afişi

3.1.2.1. Caf  de Flore'un Konusu

1969 yılında Paris'te yaşayan bir anne ve down sendromlu oğlunun sevgi bağı ile 2011 yılında Montreal'de yaşayan bir adamla eski eşi arasındaki bağın birbirine paralel geçiŐlerle anlatılmasıdır.

3.1.2.2. Caf  de Flore'un Geniş  zeti

İki hikâyenin paralel anlatıldığı filmde, ilk hikâye 2011 yılında Montreal'de, ikinci hikâye ise 1969 yılında Paris'te geçmektedir. İlk hikâyenin girişi kırk yaŐlarında, sağlıklı, ekonomik durumu iyi, hayatında istediği her Şeye sahip, iki kız babası DJ Antoine (Kevin Parent)'ın iş için yaptığı uçak yolculuğu sahnesiyle yapılır. Bu sahnede Antoine uçağa giderken down sendromlu bir grup insan dönmektedir. Antoine u aktayken down sendromlu Laurent (Marin Gerrier)'in camdan dışarı bakarken bir uçağın gidişini eliyle takip ettiği sahne ile de ikinci hikâyeye giriş yapılır. Laurent'in annesi Jacqueline (Vanessa Paradis) Paris'in banliyösünde yaşayan, ekonomik durumu iyi olmayan, kuaförde kalfa olarak çalışan, çocuğu down sendromlu doğunca kocası tarafından terk edilmiş, hayatını oğluna adamıŐ bir kadındır. Jacqueline'in oğluyla arasında inanılmaz bir sevgi bağı vardır. Jacqueline oğlunun normal bir yaşam sürmesi için elinden geleni yapmaktadır. Onu down sendromlu çocukların gittiği bir okula göndermek yerine normal

bir okula göndermeyi tercih etmiştir. Jacqueline oğlunu okula her gün trenle uzun ama eğlenceli bir yolculuk sonrası zor yetişerek bırakmaktadır. Ama onu sınıfa bırakıp merdivenlerden indiğinde sınıfın camını gören yerde bekler, oğlu camdan bakar ona öpücük atar ve öyle ayrılırlar. Antoine kızlarının annesinden ayrılmış, sarışın ve güzel sevgilisi Rose (Evelyne Brochu) ile yaşamaktadır. Sevgilisine o kadar âşık ki yurt dışı seyahatlerinde ondan uzakta olduğu için hayıflanır. Ancak diğer taraftan da eski eşini bir türlü aklından çıkaramamaktadır, birçok zaman ansızın eşinin hayalleri gözünün önüne gelmektedir, bu konuda psikolojik destek almaktadır. Eski eşiyse lise yıllarından beri tutkulu bir beraberlik yaşamışlardır, ortak noktaları müzik adeta bağlamıştır onları birbirine. Carole (Hélène Florent) Antoine'ın eski eşi de bir türlü Antoine'ı unutamaz. Depresyona girmiştir, mutsuzdur, sürekli kâbuslar görür, uyurgezerdir. Yoga yaparak, spaya giderek, akupunktur yaptırarak kendini rahatlatmaya çalışır ama bir türlü zihninden eski eşini atamaz. Bir gün kendisine döneceği inancıyla yaşamaktadır.

Laurent'in bebekliğine dönüş yapıldığında Jacqueline'in ne kadar özveriyle, özenle ve sabırla oğlunu büyüttüğü anlaşılır. Jacqueline sürekli kitaplar okur, okuduğu bir kitapta down sendromlu insanların ortalama ömrünün yirmi beş olduğunu öğrenince sırf bağışıklık sistemi daha güçlü olsun diye onu dört yaşına kadar emzirmiş, kas sistemi güçlü olsun diye üç yıl boyunca da ona vitamin takviyesi vermiş, oğlunun ömrünü uzatmak için elinden geleni yapmıştır oğluna o kadar bağlıdır ki okulda onun canını yakan arkadaşını etrafa çaktırmadan elini sıkarak tehdit etmiş, bir daha oğluna dokunmaması konusunda uyarmıştır. Oğlunu boks kursuna gönderip, evde de kendisine kötü davrananlara nasıl çıkış yapması gerektiğini öğretmiştir. Çocuğunun mutlu olması için her şeyi yapar: doğum günü partileri, birlikte oyun oynamak, şarkı söylemek, salıncağa binmek, kâğıttan gemi yüzdürmek gibi. Laurent de müziği sevmektedir ve takıntılı olduğu sürekli pikapta çalınmasını istediği şarkı Café du Flore'dur. Bu şarkı aynı zamanda Antoine'ın Carole ile evli olduğu, mutlu oldukları anlarda kızlarıyla beraber söyledikleri ortak şarkıdır.

Carole'ı Antoine'ın ailesi de çok sevmektedir. Carole, Antoine'ın yoldan çıkmasından korktuğu anlarda annesini arayıp babasına alkolikler toplantısına katılmasında eşlik etmesini sağlar. Ve yine bir gün Antoine bu toplantıya babasıyla katıldığında daha önce bir partide görüp etkilendiği şimdiki sevgilisi Rose ile karşılaşır.

Tekrar Jacqueline ve Laurent'in yaşamına dönüş yapıldığında onların da hayatına bir sarışın kız girmiştir. Laurent'in okuluna yeni gelen sarışın kızın adı Véronique (Alice

Dubois)'dir. O da Laurent gibi down sendromludur. Ailesi kaynaşması ve sosyalleşmesi için onu bu okula getirmiştir. Daha birbirlerini ilk gördükleri anda Vero ve Laurent arasında bir bağ oluşmuş, birbirlerine sımsıkı sarılmışlardır. Laurent'in okulun camından annesine gönderdiği son öpücüğe artık Vero da eşlik etmektedir.

Bu sırada Antoine'ın yaşamına tekrar döndüğünde bir yılbaşı partisinde Antoine, Rose'a evlenme teklif etmiştir.

Bir gün Jacqueline Laurent'i okuldan almaya gittiğinde Vero ve Laurent'in birbirlerine sarılıp kesinlikle ayrılmak istemediklerini görür. Çocukları birbirinden ayıramayınca Jacqueline ikisini de alıp iş yerine götürür akşam Vero'nun ailesi gelip onu alırlar. Jacqueline oğlu ile okulda yaşanan olumsuz durum üzerine konuşur, Laurent Vero'ya aşık olduğunu söyler. Onu seni sevdiğim gibi seviyorum der. Jacqueline bir gün yine oğlunu okula bıraktığında oğlunun camdan göndereceği öpücümü bekler ama camda kimse yoktur. Laurent Vero'ya sımsıkı sarılmış dans etmektedir.

Carole hayatında hiçbir değişikliğe izin vermeksizin hala Antoine'ın kendisine döneceğini umutla beklemektedir. Bu sırada ruhsal durumu giderek bozulmakta, kâbuslar görmeye devam etmektedir.

Bir gün Vero'nun ailesi birlikte zaman geçirsinler diye Laurent'i evlerine götürürler ancak ayrılma vakti geldiğinde ikisi yine birbirine kenetlenir, ayrılmaz istemezler. Jacqueline orada ilk kez oğluna vurur ve zorla ayırır onları. Okulda da öğretmenleri onların artık kendileri için özel bir eğitim kurumuna gitmelerini önerir. Jacqueline bunu hiçbir şekilde kabul etmez. Vero'nun ailesi iyi bir yatılı eğitim kurumundan bahsederler ve izin verirse Laurent'in ücretini de kendilerinin ödeyebileceğini söylerler. Jacqueline bu öneriye çok kızar ve reddeder. Ve artık Vero'yu Laurent'e kesinlikle unutturması gerektiğini düşünerek bir gün evdeki her şeyi döker saçar, birkaç bir şeyi ve özellikle pikabı kırar, Laurent için bir takıntı haline gelmiş olan plağı saklar ve eve hırsız girmiş havası yaratır.

Antoine'ın küçük kızı olayları dışarıdan izleyip sessiz kalırken büyük kızı babasının ilişkisini bir türlü kabullenemez. Hep annesiyle bir aradayken beraber söyledikleri şarkıları açar, evde sırf babası ve sevgilisini rahatsız etmek için yüksek sesli müzik dinler. Yine böyle müziği yüksek sesle aniden açtığı bir günde babasıyla tartışırlar ve babasının sevgilisine hakaret ederek onu istemediğini söyler. Daha sonra babasıyla birbirlerinden özür dileyerek sarılırlar.

Carole sürekli rüyalarında bir erkek çocuğu görmektedir, bundan tam arkadaşına bahsettiği sırada kafeden kucagında down sendromlu oğlu ile bir kadın çıkar. Carole çocuğu görünce işte rüyalarım giren çocuk der. Carole rüyalarıyla ilgili bir medyuma gider. Medyum da Carole'ün gördüklerini aynen görür ve çok ürperir.

Bu arada Laurent de bir türlü Vero'yu unutamaz. Bir sabah erkenden kalkar, kendi başına okula gider Vero'yu görmek için. Annesi uyandığında onu göremeyince çok korkar, direk okula gider, oğlu oradadır. Laurent Vero için geldiğini ama onu göremediğini söyler üzümlere.

Carole inanılmaz bir çaresizlik içindedir. Hayatının ilk aşkı ve uzun yıllarını birlikte geçirdiği, çok sevdiği adamı kaybetmiş olmak ona çok zor gelmektedir. Bu durumda kendisine çıkış olarak ya ölmeyi ya da hayatını yeniden anlamlandırmayı görmektedir. Medyum da Carole'a Antoine ile bir daha bir araya gelemeyeceklerini söylemiştir. Carole kendince bir aydınlanma yaşar. Sürekli rüyalarında gördüğü down sendromlu çocuk aslında Antoine'dır, yanında gördüğü kız çocuğu da Antoine'ın sevgilisi Rose'dur. Carole'a göre Antoine başka bir hayatta onun çocuğu gibidir. Carole bu hayatta bir araya gelemiyorsak başka hayatta gelebiliriz diye düşünür.

Annesi Laurent'in takıntısı haline gelen Vero'dan oğlunu koparabilmek için onların taşındığını ve artık hiç görüşemeyeceklerini, Vero'nun başka bir okula gittiğini söyler. Laurent kabul etmez ve hırçın davranır. Annesi ellerinden, ayaklarından onu yatağa bağlar. Laurent "anne" diye çığlık attığında paralel hikâyedeki Carole'ın rüyasındaki çocuk da "anne" diye bağırılmaktadır.

Jacqueline Laurent'in iplerini keser, Velo'nun yanına gidip onu da alırlar. Bu duruma çok üzülen Jacqueline hızlı bir şekilde arabayı kullanırken aniden kaza yaparlar. Paralel hikâyede ise Carole rüyasında çocukların çığlığı ile uyanır. Hemen Antoine'ın yanına gider, ona sarılır ve kendisini affetmesini ister. Antoine da ona sarılır, bu sırada Rose da oradadır. Carole tıpkı bir anne edasıyla Antoine'a ve Rose'a sarılır. Onların birlikteliğini onaylar. Antoine ve Rose evlenirler, düğünlerine Carole da katılır. Daha önceden Carole'a olan sevgilerinden dolayı onların evlenmelerine sıcak bakmayan Antoine'ın babası ve annesi, Carole'ın kızları ve herkes mutludur artık, düğüm çözülmüştür. Medyumun cümlesi aslında filmin çözümlenmesi gibidir: " Hepimiz birbirimize bağlıyız!"

3.1.2.3. Café de Flore'un Teması

Filmin yönetmeni ve senaristi Jean-Marc Vallée iki öyküyü paralel kurgulamış, zaman atlamalı kurgu tekniğini kullanmıştır. 2011 yılında Antoine uçakla seyahat ederken Laurent'in camdan bakarak eliyle bir uçağın gidişini takip etmesi görüntüsüyle izleyici birden 1969 yılı Paris'ine geçiş yapar. Jacqueline trende çığlık atar ve bu çığlık sahnesiyle doğum yaparken ki attığı çığlık anına dönüş yapılır. 1969 yılında Jacqueline çocuklarla araba kazası yaptığında çocukların attığı çığlık ile Carole'ın rüyasında çocukların çığlığıyla uyanması görüntüsü verilir ve yönetmen izleyiciyi tekrar 2011 yılına, Carole'ın hayatına götürür.

Valée bu filmde spiritüel yaşam kavramları olan 'ruh eşi' ve 'ruh ikizi' temalarını merkeze almıştır. WebNaturel Doğal ve Sağlıklı Yaşam Portalı "ruh eşi" ve "ruh ikizi" kavramlarını şu şekilde açıklamıştır:

"Ruh eşinizle karşılaştığınızda onunla kocaman bir hayatı paylaşacağınızı, ne olursa olsun onun size destek olmak için burada olduğunu anlarsınız. O sizin eksik yanlarınızın tamamlayıcısı, sivri yanlarınızın törpüsüdür. Hem öğretmeniniz, hem öğrencinizdir, arkadaşınızdır, sırdaşınızdır. Kavgalarımız bile sadece birbirinize eksik yönlerinizi göstermek için bir meydan okumadır. Hem fiziksel hem ruhsal olarak hep yanınızdadır ve olacaktır.

Ruh ikizinizi gördüğümüzde bunu anlarsınız, neden olduğunu anlayamadığınız yoğun bir çekim duyarsınız. Bu duygu çok yakıcıdır, göbeğinizden içeri kızgın bir demir sokulmuş gibi hissedersiniz ve en önemlisi gözleridir. Baktığınızda kendi gözlerinizdeki şeyin aynısını onda da görürsünüz `ruhunuzu`.... Düşünceleri aynıdır, yaşadığı fiziksel mekân aynı olmasa bile ruhsal olarak aynı yoldasınızdır, karakterleriniz aynıdır. Hissettiğiniz, bildiğiniz, gördüğümüz ve algıladığınız her şey aynıdır. Siz birbirinizle `invert`sinizdir... Yani ters dönmüş görüntüsü ya da asimetrik görüntüsü...

... İkiz ruhunuz sizinle benzer titreşime sahiptir, görünüş olarak sadece madalyonun öbür yüzüdür." (http://www.webnaturel.com/ruh-esi-ve-ruh-ikizi-nedir,ID_1957.html Erişim Tarihi: 10.04.2019)

Filmde Carole ile Antoine, Jacqueline ile de Laurent ruh ikizleridir. Bağları çok derin ve fiziksel âlemin ötesindedir. Carole Antoine'ın, Jacqueline de Laurent'in diğer yarısıdır, yani madalyonun öbür yüzleridir. Carole filmde Antoine ile arasındaki bu bağı çözünce kendisinde içsel bir rahatlama yaşar ve yaşamının bundan sonrasına daha mutlu ve huzurlu devam eder. Antoine'ın düğün merasimine katıldığında bile mutludur çünkü ruhu Antoine ile aynı yoldadır, madalyonun öbür yüzünde o vardır. Filmde kurulan geçmişten günümüze bağlantı örgüsü ile analiz yapıldığında ise Carole Jacqueline'in günümüzdeki ruh eşidir. Çünkü Jacqueline'in oğlu için hissettiği derin duyguyu ve bağlılığı, ruhsal birlikteliği Carole da Antoine için hissetmektedir. Filmde Rose ve Laurent'e gelince;

Rose Antoine'ın ruh eşi, Vero da Laurent'in ruh eşidir. Birbirlerini dengelerler, eksik yanlarını tamamlarlar.

Bu filmde ayrıca Down sendromlu insanların ve ailelerinin yaşamı ve hayatta karşılaştıkları zorluklara değinilmiştir. Down sendromlu Laurent ilk dışlanmayı ve reddedilmeyi babası tarafından yaşamaktadır. Jacqueline Laurent'i dünyaya getirince eşi tarafından terk etmiştir. Sonrasında okul hayatı başladığında normal çocuklarla bir arada eğitim görürken onlar tarafından itilip kakılmış, dışlanmış, okul yönetimi tarafından da onlar için açılmış özel okullara gönderilmesi tavsiye edilmiştir. Sosyal yaşamda Down sendromlu birey olmanın zorluklarını sadece Laurent değil annesi Jacqueline de yaşamaktadır. Ancak Jacqueline bütün güçlüklerle oğluyla arasında bulunan güçlü ve derin bir bağ sayesinde karşı koyabilmiş, oğlunu özel eğitim verilen okula hem maddi imkânsızlıkları hem de o okulu tercih etmemesi sebebiyle göndermemiştir. Filmdeki bir diğer Down sendromlu karakter Vero da aynı dışlanmaya maruz kalmıştır ancak onun ailesi Vero'yu devlet okulundan almış ve kendisi gibi çocuklara özel eğitim veren okula göndermeyi tercih etmişlerdir.

Filmin bir diğer önemli teması ise aşk ve bağlanma duygusudur. Bir tarafta Antoine'ın ilk eşi Carole ile ve şimdiki sevgilisi Rose ile yaşadığı aşk ve bağlanma duygusu anlatılırken diğer tarafta filmde gidilen 1969 yılında bir annenin evladına duyduğu aşk ve derin bağlılık duygusu ile Down sendromlu iki çocuğun birbirlerine duyduğu derin sevgi ve bağlanma duygusu işlenmiştir. Ayrıca hikâyenin bir de Carole tarafından hissedilen ve vazgeçilmez olan aşk duygusu vardır. Carole ayrılmış olmalarına rağmen hala eski eşine karşı derin duygular beslemekte ve bağımlılığını gizleyememektedir.

Filmin temasını etkileyici kılan en önemli unsurlarından bir tanesi de görüntülerle uyumlu kullanılan müziklerdir. Filmdeki karakterlerin Doctor Rockit'in 'Café de Flore' şarkısının bağımlısı olmaları sebebiyle de film boyunca şarkının çeşitli versiyonları kullanılmış, bu şarkıya olan bağımlılık ile de filmdeki diğer bağımlılık öğelerine gönderme yapılmıştır.

Café de Flore Tablo 3'te yer verilmiş olan farklı dallardaki ödüllere layık görülerek izleyiciyi etkileyen temasının yanında iyi sinematografi, iyi oyunculuk, başarılı görsel efekt ve makyaj ile kendisini kanıtlamıştır.

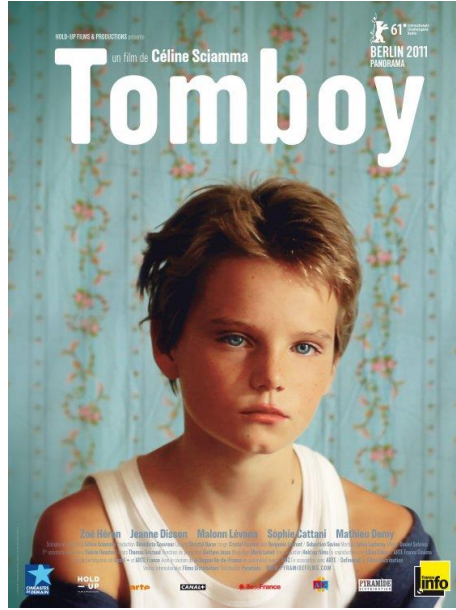
Tablo 3.1.2.1: Caf  de Flore’un  d lleri

�d�l� Veren	Yıl	�d�l�n Türü	�d�l /Alan
Atlantic Film Festivali	2011	Canadian �d�l�	En iyi Kanada Filmi
Genie �d�l�	2012	Genie	Başrolde en iyi kadın oyuncu performansı “Vanessa Paradis”, En Başarılı Görsel Etki, En Başarılı Makyaj
Jutra �d�l�	2012	Jutra	En İyi Sanat Yönetmeni“Patrice Vermette”, En İyi Kadın Oyuncu“Vanessa Paradis”, En İyi Sinematografi
Vancouver Film Critics Circle	2012	VFCC �d�l�	En iyi Kanada Filmi, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “H�l�ne Florent”

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt1550312/ d l ?ref =tt_gl_op_1)

Erişim Tarihi: 10.04.2019)

3.1.3. Tomboy/ Erkek Fatma

Görsel 3.1.3.1. Tomboy Film Afışı

3.1.3.1. Tomboy'un Konusu

On yaşında Laure isminde bir kız çocuğunun yeni taşındıkları mahallede tanıştığı arkadaşlarına kendisini Michäel isminde bir erkek çocuğu olarak tanıtmaması, fiilen de bir erkek gibi davranması ve çok geçmeden Laure'un yalanlarının anlaşılmasıyla olayların açığa çıkması üzerine kurulmuş, cinsel kimlik bunalımı yaşayan bir çocuğun hayatının bir kesiti filme konu edilmiştir.

3.1.3.2. Tomboy'un Geniş Özeti

Laure (Zoé Héran) on yaşında bir kız çocuğudur. Ailesi ile birlikte farklı bir mahallede yeni bir eve taşınırlar. Laure ilk bakışta giyim tarzı, kısa saçları, tavır ve davranışlarıyla bir erkek çocuğuna benzemektedir. Laure'un iyi anlaştığı beş yaşında sevimli bir kız kardeşi Jeanne (Malonn Lévana) vardır ve annesi (Sophie Cattani) üçüncü çocuğuna hamiledir. Laure evin balkonundan dışarı bakarken saklambaç oynayan erkek çocuklarını görür aşağı indiğinde onlar gitmiştir sadece Lisa (Jeanne Disson) vardır. Laure onunla tanışırken kendisini Michäel olarak tanıtır. Birlikte diğer çocukların yanlarına giderler, Laure onlarla da tanışır ve oyunlarına dahil olurlar. Eve geldiğinde annesi ona evin anahtarlarını verir, Laure hemen pembe ip olan bağcık şeklindeki anahtarlığı spor ayakkabısının beyaz bağcığı ile değiştirir. Ertesi gün yine çocukların yanına gider. Onlar futbol oynarken Lisa ve Laure seyrederek, Lisa'yı zaten futbol oynayamayacağı

düşüncesiyle erkekler oyunlarına dahil etmemektedir. Laure orada erkek arkadaşlarının futbol oynarken t-shirtlerini çıkarmalarını, yere tükürmelerini, çalımlarını özenle seyreder. Akşam eve geldiğinde ayna karşısında aynı hareketleri uygulamaya çalışır. Ayna karşısında çalıştığı hareketleri ertesi gün erkek arkadaşlarıyla futbol oynarken sergiler. Lisa Michäel'e (Laure) ilgi duymaya başlamıştır. Babasının tavırları Laure'a karşı bir erkek evlat yetiştiriyor gibidir: ona kucağında araba sürdürür, onunla kağıt oyunu (poker) oynar, kendi içkisinden bir yudum almasında sakınca olmadığını belirtir. Evde kimsenin olmadığı bir gün Lisa Michäel'i (Laure) evlerine davet eder, dans edip güzel zaman geçirirler, Michäel'e (Laure) makyaj yapıp yakıştığını söyler o da tepki vermez. Birlikte ertesi gün diğer arkadaşlarıyla birlikte göle yüzmeye gitmek üzere sözleşirler. Laure eve gider gitmez mayosunu keserek slip mayo yapar ve kardeşinin oyun hamurundan bir de kendisine erkek cinsel organı yapar. Arkadaşlarıyla gölde yüzer güzel zaman geçirirler o gün bir de Lisa onu ormanda öper, bu öpücük Laure'un da hoşuna gider. Laure annesiyle alışverişe gittiği bir gün Lisa onu görmeye eve gelir. Evde sadece Jeanne vardır. Lisa'nın sorularından Jeanne durumu anlar, lisa'ya bir şey söylemez ama ablası eve geldiğinde neden kendisini bir erkek olarak tanıttığını sorar, bu durumu annesine anlatacağını söyler ama Laure onu anlatmaması için ikna eder. Ablasıyla birlikte dışarı çıktıklarında Jeanne da bir abisi varmış gibi davranır. Ancak bu durum çok uzun sürmez. Yine birlikte dışarı çıktıkları bir gün Laure kardeşini iten çocukla kavga eder ve onu döver. Akşam kavga ettiği çocuk annesiyle beraber onlara şikayet etmeye gelirler. Oğlunuz oğlumla kavga etmiş deyince Laure'un annesi önce şaşırır sonra üzülerken durumu anlar. Annesi Laure'a herkese kendisini erkek olarak tanıttığı ve buna kardeşini de ortak ettiği için çok kızar ve bir tokat atar. Akşam babası geldiğinde onunla daha ılımlı bir şekilde konuşur ve her şeyin düzeleceğini söyler. Laure da bu durumdan kurtulmak istediğini belirtir. Ertesi sabah annesi Laure'a zorla bir elbise giydirir ve onu zorla önce kavga ettiği arkadaşının sonra da Lisa'nın evine hem olanları anlatmaya hem de özür dilemeye götürür. Bunu onu cezalandırmak ya da bir ders vermek için yapmadığını olması ve yapılması gerekenin bu olduğunu söyler. Lisa durumu öğrendiğinde sadece kızgın bir ifadeyle Laure'a bakar ve hiçbir şey söylemez. Laure da ona bir şey diyemez ve ormana kaçar. Orada ağaca elbisesini asar, arkadaşları ondan bahsediyordur, gizlice onları dinlerken içlerinden birisi onu fark eder. Hepsi Laure'u kovalarlar ve yakaladıklarında cinsiyetini kontrol etmek isterler. Lisa onlara bırakmalarını söyler arkadaşları ise o zaman Lisa'nın kontrol etmesini söylerler. Lisa kontrol eder, Laure çok zor durumda kalır. Daha sonra arkadaşları onu bir başına ormanda bırakırlar. Laure o

günden sonra artık hiç dışarı çıkmak istemez. Kardeşleri dünyaya gelir, onunla ilgilenirler. Bir gün Laure balkondan aşağı bakarken Lisa'yı görür, yanına gider. Lisa hiçbir şey yaşanmamış gibi, her şeye yeniden başlayalım demek istercesine adın ne diye sorar. O da adının "Laure" olduğunu söyler ve gülümser.

3.1.3.3. Tomboy'un Teması

Fransız yönetmen ve senarist Céline Sciamma bu filmde tema olarak kimlik ve cinsel kimliğin inşası sorununu ele almış, konuyu çocukluk çağında cinsel kimlik bunalımı yaşayan bir kız üzerinden anlatmıştır.

Kişinin kim olduğunu anlama yolunda ona yardımcı olacak cinsiyet kimliği, ergenlikten çok daha önce gelişmeye başlar. Birey nasıl bir kadın ya da erkek olduğu ve olacağı konusunda düzenlemeler yapmaya çalışır. Bu süreç yaşamının her döneminde devam eder. Cinsiyet kimliği, kişinin kendisini kadın ya da erkek olarak görmesi ve o şekilde tanımlamasıdır (Dökmen'den akt. İmançer, 2006, s. 6). Kadın ve erkek olma durumu bireylerde öznellik hissi yaratır. Önce cinsiyet kimliğini anlamaya çalışan birey, kendisini buna göre tanımlamanın telaşına düşmektedir. Çocukların çoğu, kız ya da erkek olarak belirlenmiş cinsiyetlerini farkında olmadan kabul ederler ve içinde buldukları toplumun ve grubun beklentilerine göre davranırlar. Ancak bazı kişiler için cinsiyet kimliklerini belirlemek oldukça güçtür (İmançer, s. 6). Bu bilgiler doğrultusunda film incelendiğinde Laure'un da ergenlik öncesi cinsel kimlik arayışında olduğu görülmektedir.

"Bin doküzyüz kırk dokuz yılında yazdığı *İkinci Cins* kitabında Simone de Beauvoir 'kadın doğulmaz, kadın olunur' demiştir. Altmış yıldan fazla bir süre sonra Tomboy filminin ana karakteri Laure bu perspektifi değiştirmiş ve birkaç arayış sonrası, erkek olmanın da öğrenme ve şartlanma meselesi olduğunu göstermiştir" (Leroux, 2013, s. 21).

Beauvoir'a göre kişinin kadın "olduğu" açıktır ve O, bunun her zaman kültürel bir mecburiyet icabı olduğunu ileri sürmektedir. Bu mecburiyeti dayatan ise, "cinsiyet" değil, "toplumsal cinsiyet"tir. Bu noktada "cinsiyet" ve "toplumsal cinsiyet" arasındaki anlam ilişkisini vermek gerekir: Cinsiyet, biyolojik açıdan erkek-kadın ayrımını anlatırken; toplumsal cinsiyet, her bir cinsiyet üyesi için uygun diye görülen davranış hakkındaki toplumsal beklentilerdir. Kavram, erkek ve kadınların birbirlerinden farklı olmasına yol açan fiziksel niteliklere değil, erkeklik ve kadınlık hakkındaki toplum tarafından oluşturulmuş özelliklere göndermede bulunmaktadır (Bayhan'dan akt. Coşkuner Kalın, s. 230).

Bu doğrultuda Beauvoir'ın kadın doğulmaz, kadın olunur sözü ile söylemek istediği, kadınlar kategorisinin kültürel alan içinde üstlenilen veya girilen bir anlamlar dizisi olduğu, kimsenin toplumsal cinsiyetle doğmadığı, toplumsal cinsiyetin her zaman edinildiğidir... (Butler'den akt. Coşkuner Kalın, s. 230-231)

Bu bağlamda filmde Laure biyolojik olarak kız doğmasına rağmen, biyolojik kimliğini saklayarak, 'erkek olmayı' toplumun erkekler için oluşturduğu özellikler üzerinden deneyimleyerek öğrenmeye çalışmaktadır. Mangır ve Baran çocuklarda cinsel kimliğin gelişimindeki bazı faktörleri şu şekilde aktarmışlardır: "Erken çocukluk döneminde ebeveynler ve diğer aile üyeleri cinsel kimliğin oluşmasında başlıca vasıtalarlardır. ... Çocuğun arkadaşlarıyla gerçekleştirdiği oyun faaliyetleri de cinsel kimliğin gelişiminde etkilidir. Çocuk diğer çocuklarla oynarken farklı rolleri oynayacaktır. ... Çocuğun bu oyunlar içinde oynadığı, aldığı roller onu gelecekteki cinsel rolüne de hazırlayacaktır" (Mangır, Baran, 1990, s. 70-71). Filmdeki Laure karakteri de babasıyla birlikte araba sürmekten, babasının içkisinden içmekten ve onunla kağıt oyunu oynamaktan zevk almaktadır. Arkadaşlarıyla geçirdiği zamanlarda ise mahallede erkeklerle futbol oynamakta, erkek tavırlarına özenip uygulamaya çalışmakta ve erkek arkadaşlarıyla kavga etmekten çekinmemektedir. Laure evde ve arkadaşları arasında kendisine rol model olarak erkek kimliğini almaktadır. Ayrıca Laure sürekli pantolon ve şort giyerek, saçının kısacık olmasıyla, taşındıkları evde mavi renkli odayı tercih etmesi, pembe olan anahtarlığın ipini hemen değiştirmesi, kardeşiyle saçını kestiklerinde kesilmiş saçtan kendisine bıyık yapması gibi toplumun erkek temsilini içeren birçok olguyu gerçekleştirmektedir.

Sciamma çocukluk döneminde kimliğin oluşumu ve toplumsal cinsiyet rollerinin cinsel kimliğin oluşumundaki etkilerini tema olarak işlediği bu filmi ile Tablo 4'te belirtilen uluslararası birçok festivalde ödül almıştır.

Tablo 3.1.3.1: Tomboy'un Ödülleri

Ödülü veren	Yılı	Ödülün türü	Ödül /alan
Berlin Uluslararası Film Festivali	2011	Teddy Jury Ödülü	"Céline Sciamma"
Buenos Aires International Festival of Independent Cinema	2012	BAIFIC Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Zoé Héran"
		FIPRESCI Prize	"Céline Sciamma"
		SIGNIS Ödülü	"Céline Sciamma"
Odessa Uluslararası Film Festivali	2011	Don Quixote Ödülü	"Céline Sciamma"
		Golden Duke	Grand Prix "Céline Sciamma"
Philadelphia International Gay & Lesbian Film Festivali	2011	Jury Prize	En İyi Uzun Metraj
San Francisco International Lesbian & Gay Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	En İyi Uzun Metraj
Freiburg Eşsinsel Film Haftası	2012	Açılış Filmi	"Céline Sciamma"
Torino International Gay & Lesbian Film Festivali	2012	Festival Jürisi	En İyi Uzun Metraj Film

Kaynak : (<https://www.imdb.com/title/tt1847731/Ödülü?ref =tt ql op 1>

Erişim Tarihi: 10.04.2019)

3.1.4. The Artist

Görsel 3.1.4.1.The Artist Film Afışı

3.1.4.1. The Artist'in Konusu

Siyah-beyaz bu filmde 1920'li yılların sonu sessiz sinemadan sesli sinemaya geçiş sürecinde sessiz sinema aktörünün yaşadığı çaresiz çöküş ve karşısında sesli sinemanın yükselen aktristi ve aralarında yaşanan aşkın öyküsü anlatılmaktadır.

3.1.4.2. The Artist'in Geniş Özeti

Sinema eleştirmenlerinin “sinema sanatının sessiz dönemine bir saygı duruşu niteliğinde” diye tabir ettiği bu film diyalogsuz, sessiz, siyah-beyaz ve saniyede 22 kare ile çekilmiştir. Michel Hazanavicius senaryosunu yazdığı ve yönetmenliğini yaptığı bu filmle izleyiciyi 1920'li yılların sonuna, sinemanın sessiz olduğu son dönemlere, sesli sinemaya geçiş dönemine götürüyor. Filmin ilk sahnesi film içinde film karesi ile başlar; sessiz sinema artisti George Valentin (Jean Dujardin)'e işkence yapılmaktadır ve o da “konuşmayacağım” diye bağırılmaktadır. Bu replik aslında seyirciye sesli sinemaya geçişi ve George Valentin'in konuşmayı reddedeceğini de işaret etmektedir. Filmin bitişiyle birlikte George Valentin kendinden emin ve çok mutlu bir şekilde sahneye çıkar alkışlar eşliğinde önce kendisine eşlik eden köpeği Jack (Uggie)'yi ve sonra aktrist arkadaşını takdim eder, büyük bir sevgi gösterisi eşliğinde de sinemadan çıkar. Sinema çıkışında Valentin'in hayranları ve gazeteciler kendisine büyük ilgi gösterirler. Gazeteciler

fotoğraflarını çekerken Peppy Miller (B renice Bejo) cüzdanını yere düşürür almak için eğildiğinde izdihamdan itilerek güvenlik bariyerini açar ve bir anda kendisini George Valentin'in yanında bulur. Valentin de durumu hoğ karęılayınca Peppy Miller de bir aktrist edasıyla pozlar vermeye bağlar. Valentin'i öptüğü anda çekilen pozu ertesini günün gazete manęetlerine "bu kız kim?" sorusuyla tağınır. Valentin'in eği bu durumdan rahatsız olurken Peppy Miller bir o kadar memnundur, kendisini bir anda Hollywood'un ünlü sinema stüdyosunda bulur. Elinde gazete kup r yle yönetmenin dikkatini çekmeye  alığır, yönetmen oralı olmazken bir film için dansçı arandığı anonsu verilir ve Miller hemen kendisini  ne atarak rolü kapmayı becerir. Bu sırada Valentin Hollywood'un ünlü aktörü olmanın verdiği mutlu yağamı sürmektedir. Güzel bir evi, arabası, şoförü vardır, hayranları vardır, tüm ilgi onun üzerindedir. Valentin stüdyoya gittiğinde perdenin arkasında Miller dans ederken ayaklarını görür ve onunla aynı ritimde dans etmeye bağlar perde açıldığında birbirlerini görünce şağırırılar daha sonrasında film için dans ettikleri sahne defalarca çekilir ve bu sırada ikisi arasında bir elektriklenme olur. Miller Valentin'in stüdyodaki odasına girer kimse yoktur, askıda duran Valentin'in ceketini öper, koklar ve sonra tek kolunu ceketin koluna geçirerek sanki Valentin ona sarılıyormuğcasına kendisine sarılır, bu sırada Valentin içeri girer ve Miller'ı o halde görünce çok şağırır ve etkilenir. Ona "oyuncu olmak istiyorsan diğerlerinde olmayan bir şeye sahip olmalısın" der ve dudağının üzerine kalemle bir ben çizer. Sonrasında dans sahneleriyle birlikte Peppy Miller da filmlerde rol almaya ve giderek yükselmeye bağlar. Filmlerde artık bağ rollerde yer almaya bağlamıştır. 1929 yılında bir film çekimi sırasında yapım ı George Valentin'e sesli çekilmiş bir sahne gösterir, Valentin sinemada sesi ciddiye almaz, güler, yapım ı "gülme George, gelecek bu" diye uyarır, Valentin de "gelecek buyrsa, o gelecek senin olsun" cevabını vererek sinemada sesi kati bir şekilde reddeder. Ses artık onun kabusu olmuştur, rüyalarında bile seslerden kaçar. Bir gün stüdyoya gittiğinde hiçbir şeyi yerli yerinde bulamaz orada  alığan bir işçi Valentin'e gazete haberini gösterir. Gazetede "Kinograph Stüdyoları artık sadece sesli film yapacağından tüm sessiz film yapımlarına son verdi" yazmaktadır. Valentin sinirle yapım ının yanına gittiğinde yapım ı ona halkın yeni, konuşan yüzler görmek istediğini söyler. Valentin siz sesli filmlerinizi yapın ben mükemmeli bir film yapacağım ve size ihtiyacım yok diyerek kendisi sessiz filmini çekme kararı alır bu sırada Peppy Miller da sesli film için Kinograph ile sözleşmeyi imzalamıştır. Valentin ve Miller merdivenlerde karęılařırılar. Bu sahnede merdiven aslında bir metafordur ve filmin nasıl ilerleyeceği hakkında izleyiciye bilgi verir. Merdivenlerden yukarı çıkan Miller ve aşağı inen

Valentindir. Hollywood’da yıldızı parlayan, basamakları emin adımlarla çıkan, yükselen Miller olurken Valentin hızla aşağı doğru inmektedir. Sesli filmi karşı duruşunu sergilemek ve kendini kanıtlamak için Valentin senaryosunu yazdığı, oyunculuğunu yaptığı, çok fazla para harcayarak yapımcılığını ve yönetmenliğini de üstlendiği filmi çeker. Bu sırada Valentin’in karısı da aralarındaki iletişim sorunu ve mutsuzluğu nedeniyle kocasını terk eder. Valentin her zaman yanında olan sadık köpeği ve şoförü ile kalır. Miller’ın yıldızı giderek parlamaktadır, Hollywood’un yeni gözdesi olmuştur. Film vizyona girmeden önce Miller restoranda gazetecilere verdiği röportajda insanların artık kamera önünde debelenip duran oyuncuların sıkıldığını kendisi gibi konuşan, sesli olan filmleri tercih ettiğini ve gençlerin önünün açılması gerektiğini anlatmaktadır bu sırada Valentin de tam arkasında onu dinlemektedir. Valentin Miller’a onun önünü kendisinin açtığını belirtir ve oradan ayrılır. Peppy Miller’ın yeni filmiyle George Valentin’in filmi aynı tarihte vizyona girer ve Valentin’in filmi Peppy Miller ile birlikte çok az kişi izlerken Miller’ın oynadığı film için sinema salonu önünde yoğun kuyruk oluşmuştur. Miller, Valentin’den özür dilemek için film sonrası kapısına gider ancak Valentin söylenenleri unutmamıştır ve Miller’ın yüzüne çarpar, gençlerin önünün açılması gerektiğini kinayeli bir dille söyler. Borsanın çöküşü, filminin tutmaması ve karısının kendisini terk etmesiyle Valentin de hızlı bir düşüş sürecine girmiştir. Peppy Miller ise ardi ardına filmler çekip şöhret basamaklarını hızla tırmanmaktadır, artık tüm gazeteler, dergiler ondan bahsetmektedir. George Valentin ise kendisini iyice alkol ve sigaraya vurmuş parasızlıktan kıyafetlerini satmaya başlamıştır. Sadık şoförü Clifton’a bir senedir maaş ödemesi yapmadığını fark eder ve başka bir iş bulması için onu kovar. Clifton önceleri kabul etmez ancak sonrasında Peppy Miller’ın şoförü olur. Valentin yokluktan sahip olduğu tüm eşyalarını açık artırma ile satar, Miller’ın tuttuğu iki kişi onun tüm eşyalarını satın alır. Valentin satışlardan parasını alıp salondan çıktığında sokaktaki dükkanın adı dikkat çeker “yalnız star” ve görüntüde Valentin vardır. 1932 yılında artık Valentin ününü kaybetmiştir. Miller’ın oynadığı filmi izlemeye sinemaya gider salondan çıkışta bir kadın onu durdurunca önce aktör olarak kendisini tanıdığını ve durdurduğunu zannederek sevinir ancak kadın Valentin’in köpeğini sevmek için onu durdurmuştur, Valentin bu duruma çok üzülür ancak belli etmemeye çalışarak köpeğini seven kadına “bir de konuşabilseydi” der. Eve döndüğünde kendi oynadığı filmleri izler, gerçekte yüzleşir ve kendisine kızar; “bak ne hale geldin, aptalca ve kibirli davrandın diyerek sinirlenir sinemaskopu kırar, film rulolarını koparır ve bir kibrit çakarak filmleri yakmak ister. Evi yanmaya başladığında köpeği hemen koşarak dışarı çıkar ve bir polis memuruna

durumu hareketlerle anlatmaya çalışır polis memuru onunla birlikte koşarak gelir ve yangından Valentin'i kurtarır. Köpeği koşamasa da anlatımlarıyla Valentin'in hayatını kurtarmıştır. Valentin yanan evden çıkarıldığında elinde tek bir film rulosuna sıkıca sarılı bulunmuştur. George Valenti'in başına gelenleri Peppy Miller gazeteden öğrenir ve koşarak hastaneye gider. Doktor durumunun iyi olduğunu, dinlenmesi gerektiğini söyler o sırada Miller'ın dikkatini film rulosu çeker. Doktor o film rulosuna sıkıca sarıldığını zor ayırdıklarını belirtir. Miller film rulosuna bakar, o film birlikte oynadıkları ve defalarca tekrarlanan dans sahnesinin olduğu filmidir. Miller dinlenmesi için Valentin'i ve köpeğini kendi evine götürür. Valentin uyandığında birbirlerine sarılırlar ertesi gün birlikte kahvaltı yaparlar, keyifli anlar geçirirler. Miller film çekimi için stüdyoya gittiğinde yapımcıya George Valentin ile başrolünü oynadıkları bir film çekmesini teklif eder ancak yapımcı onun sessiz film sanatçısı olduğunu ve artık onu kimsenin tanımadığını belirterek çekmek istemez ancak Miller Valentin olmazsa kendisinin de olmayacağını söyleyerek şantaj yapar sonunda yapımcı kabul eder. Miller senaryoyu Clifton ile Valentin'e eve gönderir. Valentin Clifton'ı görünce önce şaşırır, Clifton artık Miller için çalıştığını söyler ve artık gurur yapmamasını Bayan Miller'ın çok iyi bir insan olduğunu ve onun iyiliğini düşündüğünü söyler. Valentin senaryoya şöyle bir bakarak kenara bırakır ve evi dolaşmaya çıkar. Evin kapalı bir odasında üzerleri kapatılmış bir şekilde kendisinin açık artırma ile sattığı bütün eşyalarını bulur, Miller hizmetçilerini Valentin'in eşyalarını satın almaları için müzayedeye göndermiş ve ona ait olan her şeyi satın aldırıştır. Valentin bütün bu olanları görünce hemen Miller'ın evinden ayrılmış kendi yanan evine gelmiştir. Eve gelince olanları öğrenen Miller Clifton'ı bile bekleyemeden arabayı alarak hemen Valentin'in peşine düşmüştür. Valentin intihar etmeyi düşünmektedir, harabeye dönen evinde kutusunda silahı durmaktadır, silahı alınca sadık köpeği resmen onu çekiştirerek ve havlayarak sanki yapmaması için ikna etmeye çalışmaktadır. Valentin silahı ağzına dayadığında birden "bam" sesi duyulur. Ses Miller'ın Valentin'in evinin önündeki ağaca arabasıyla çarpmasının sesidir. Miller, Valentin kendini öldürmeden yetişmiştir. Miller, Valentin'in iyiliğini düşündüğünü ve kendisine yardım etmek istediğini söyler Valentin ise insanların kendisini unuttuğunu, kimsenin kendisinin konuştuğunu görmek istemediğini söyler. Miller "denebileceğimiz başka bir şey var güven bana" der ve birlikte muhteşem danslarıyla kamera karşısına müzikal çekimi için geçerler, ses vardır ama konuşma yoktur. Valentin de Miller da çok mutlu olurlar, yapımcı ve yönetmen de onların performansından çok etkilenir, çok beğenirler. Artık herkesin istediği olmuştur.

3.1.4.3. The Artist'in Teması

Teknolojik gelişmelerin hızla ilerlediği çağımızda film çekim teknikleri ve sinema alanındaki yenilikler de bu hıza ayak uydurmaktadır. Ancak The Artist filmi çekim teknikleri, müziği, dansları, kostümleri, makyajları ve diğer tüm görselleri ile insanları 1920'li yılların sonlarına götürmüş ve nostalji yaşatmıştır. Bu dönemde “müzikaller, çarpıcı, zengin dekorlar önünde kalabalık oyuncu kadrosuyla gerçekleştirilen, bol şarkı ve dans numarası içeren, eğlenceli, sıkıntıları giderici ‘müzikal komedi’ler, ‘kaçış’ filmleri olarak tanımlanmışlardır. Bu tanım, Broadway geleneğinden yararlanan sinema endüstrisi tarafından, dönemin ekonomik sorunlarıyla bunalmış seyircilere yönelik müzikal filmler aracılığıyla yapılmış ve seyircinin gösterdiği ilgiyle onaylanmıştır” (Abisel, 1995, s. 182)

Film aynı sessiz film dönemindeki gibi 1.33:1 (4:3) formatında çekilmiştir. O dönem filmlerin böyle çekilmesinin sebebi, oyuncuların sesi çıkmadığından tüm dikkati oyunculuğa çekmek adına, ekranı full aktörün görüntüsüyle doldurarak oyuncuların ekranda daha güçlü, daha etkili görünmesini sağlamaktır. Yönetmen/senarist Michel Hazanavicius da bu yüzden filmi 4:3 olarak çekmiş ve zoom tekniğini de kullanmamıştır.

The Artist filmi Martin Scorsese'in Hugo filminde olduğu gibi izleyiciye sinema tarihine bir yolculuk yaptırmıştır. Hugo filminde Georges Méliès ile sinemanın daha başlangıcına kadar giderken, The Artist filminde sessiz, film müziklerinin orkestra ile canlı yapıldığı, siyah-beyaz filmlerin çağına yolculuk yapılmıştır. Her iki filmde de tüm göstergeler sinema sevgisini ifade etmektedir. Hugo filminde Georges Méliès'in hayat hikâyesi üzerinden sinema tarihine bir yolculuk yaparak onun sinema aşkı anlatılırken The Artist filminde bu tutku sessiz sinema sanatçısı George Valentin ve Hollywood'un yeni gözdesi Peppy Miller'in yaşamları üzerinden anlatılmıştır. The Artist filmi ikili nostaljik temayı işlemektedir. Bu film sadece George Valentin'in aşağı doğru sarmalıyla ilgili film değil, aynı zamanda sese geçişten yararlanan Peppy Miller'in başarısının yükselişi ile de ilgilidir.

The Artist filmi Woody Allen'in Midnight in Paris filmindeki gibi izleyiciye zamanda yolculuk yaptırarak nostalji yaşatmış ve izleyiciyi duygusal olarak tatmin etmiştir. İnsanlar geçmişe uzanmaktan keyif alır, işin nostaljisi seyirciyi etkileyen bir argümandır. Sessiz sinema döneminin ünlü aktörünün sinemaya sesin gelmesiyle birlikte hızla çöküşündeki yaşadığı trajedi seyirciyi derinden etkilemiştir. Aristoteles'in Poetica adlı

yapıtı trajedinin seyirci üzerindeki etkisini anlatır. “Bütün tutkular, Aristoteles’e göre, ruhumuzun derinlerinin en başlangıcında yer almaktadır ve şöyle ya da böyle öfkelerimizle gelişmektedir. İçimizde baskılanır ve bir maya gibi hareket eder; duygular müzikle ayaklanır ve gösteri buna bir yol açar; tehlikesiz ve haz dolu bir şekilde ruhun arınması böylece gerçekleşir (Poetika, s. 30) Aristoteles’e göre katarsis sanatsal bir eser yaratmanın olmazsa olmaz koşulu olarak görülmektedir. Aristoteles katarsisi, «tragedyanın sunduğu trajik olanın verdiği haz ve acıma duygularının izleyicinin zihninde bir üst aşamada son bulması» olarak tanımlamıştır. Aristo’ya göre sahnede bir kahraman herhangi bir duyguyla (örn. korku) başa çıkmayı başarırsa seyirci de bu duygudan kurtuluyordu. Arınan, tragedya aracılığıyla kişiliğini yeniden gözden geçiren seyirci, artık önceki kişiliğinde değil, yeni bir değer yaratmış olmanın zihinsel üstünlüğündedir. “Trajedinin oluşumu karmaşık olmalıdır; basit değil. Bu trajedi denen sanatın bir özelliğidir. Buna göre trajedide ozanın yapması gereken, erdemli insanların mutluluktan yıkıma gidişini göstermektir” (Poetika, s. 47). Aristoteles’in trajik öykü oluştururken olması gerekenleri belirttiği bu durum filmde sessiz sinema döneminin ünlü aktörü George Valentin’in mutluluktan yıkıma gidişinin gösterilmesi ile sağlanmıştır.

1950 yapımı Sunset Bulvarı filminde de Norma Desmond (Gloria Swanson) kendi gençliğinde oynadığı bir filmi kastederek, “Bizim diyaloglara ihtiyacımız yoktu, yüzlerimiz vardı.” diyerek sessiz filmlere gönderme yapmış ve o yılların kendisi için ne kadar harika yıllar olduğunu dile getirmiştir. The Artist filminde de George Valentin’in düşüncesi Norma ile birebir örtüşmektedir. O da muhteşem oyunculuğun olduğu yerde konuşmanın yersiz ve gereksiz olduğunu düşünmektedir.

The Artist’in en önemli sinematik unsurlarından biri de Ludovic Bource tarafından yapılan film müzikleridir. Diyalog içermeyen ve neredeyse hiçbir ses efektinin olmadığı bir filmde müzikten normal bir sinema filminden daha ağır bir yük taşıması beklenir. Müziğin sessiz bir filmin yorumlanmasını değiştirebileceği söylenir. Bource kimi zaman neşeli, kimi zaman kasvetli ama duyguların altını çizen ve izleyiciye duyguları geçiren müzik yapmıştır. Tablo 5’te yer verilen ödüller arasında Bource’nin aldığı ödüller de onun film müziği yapımındaki başarısını göstermektedir.

The Artist filmi sadece sessiz olduğu için değil, aynı zamanda 1920’li yılların görüntü ve duygusunu vermek için harcadığı çaba nedeniyle ve temaya sevgiyi koyduğundan dolayı çok özel bir film olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca başrol oyuncularını Jean Dujardin ve Bérénice Bejo’nun başarılı oyunculukları filmin son sahnesinde yaptıkları dansla kendini

gösteriyor ve seyirciyi etkiliyor. Dans sahnesi için beş ay boyunca neredeyse her gün çalıştıklarını belirten Bérénice Bejo verdiği bir röportajda “Şu anda bile filmi izlediğimde ne kadar hızlı dans ettiğimize inanamıyorum, bazen hala ayaklarım ağrıyor gibi hissediyorum” der. Film bütün teknik ekibi, yönetmeni ve oyuncularını ile Tablo 5’de belirtilen ulusal ve uluslararası ödüllere layık görülmüştür. Ayrıca Jean Dujardin kendisine 2012 yılında verilen en iyi erkek oyuncu Oscar’ı ile tarihte en iyi erkek oyuncu Oscar’ını alan ilk Fransız aktör olması sebebiyle de ayrı bir öneme sahiptir.

Tablo 3.1.4.1:The Artist’in Ödülleri

Ödülü veren	Yılı	Ödülün türü	Ödül /alan
Akademi Ödülleri	2012	Oscar	Yılın En İyi Sinema Filmi, Başrolde En İyi Performans Sergileyen Erkek Oyuncu “Jean Dujardin” En Başarılı Yönetmen, En Başarılı Kostüm Tasarımcısı, En Başarılı Film Müziği,
Golden Globes	2012	Golden Globe	En İyi Performans Sergileyen Erkek Oyuncu – Komedi Yada Müzikal “Jean Dujardin” En İyi Orijinal Sinema Filmi Müziği “Ludovic Bource” En İyi Sinema Filmi –Komedi Yada Müzikal
BAFTA Ödülleri	2012	Anthony Asquith Film Müziği Ödülü	Ludovic Bource
		BAFTA Film Ödülü	En İyi Film En İyi Orijinal Senaryo En İyi Başrol Oyuncusu “Jean Dujardin” En İyi Sinematografi En İyi Kostüm Tasarımı
		David Lean Yönetmen Ödülü	En İyi Yönetmen “Michel Hazanavicius”
Screen Actors Guild Ödülleri	2012	Actor	Başrolde En İyi Performans Sergileyen Erkek Oyuncu “Jean Dujardin”
AACTA International Ödülleri	2012	AACTA International Ödülü	En İyi Yönetmen “Michel Hazanavicius” En İyi Erkek Oyuncu “Jean Dujardin” En İyi Film

AARP Movies for Grownups Ödülleri	2012	Movies for Grownups Ödülü	En İyi Komedi
AFI Ödülleri	2012	Özel Ödül	The Artist
Alliance of Women Film Journalists	2012	EDA Ödülü	En İyi Film En İyi Yönetmen
		EDA Özel Mansiyon Ödülü	Unutulmaz An Ödülü “Masanın üzerindeki bardağın sesi”
American Cinema Editors	2012	Eddi	En İyi Uzun Metraj Film Düzenlemesi – Komedi Yada Müzikal
ASECAN	2013	ASECAN Ödülü	En İyi Yabancı Film
Austin Film Festival	2011	İzleyici Ödülü	Yarışma Dışı Film Ödülü “Thomas Langmann”
Circuit Community Ödülü	2011	ACCA	En Başarılı Kostüm Dizayn En İyi Film Müziği En İyi Sinema Filmi
Black Film Critics Circle Ödülü	2011	BFCC Ödülü	En İyi On Filmde İkincilik Ödülü
Boston Society of Film Critics Ödülü	2011	BSFC Ödülü	En İyi Film, Filmde En İyi Müzik Kullanımı
British Society of Cinematographers	2012	En İyi Sinematografi Ödülü	En İyi Sinematografi “Guillaume Schiffman”
Broadcast Film Critics Association Ödülü	2012	Critics Choice Ödülü	En İyi Yönetmen En İyi Kostüm Tasarımı En İyi Film Müziği En İyi Film
California on Location Ödülü	2011	COLA	En Profesyonel Mekan kullanımı
Cannes Film Festival	2011	Festival Jürisi	En İyi Erkek Oyuncu “Jean Dujardin”
		Palm Dog	“Uggie”
Capri	2011	Capri Actress Ödülü	“Bérénice Bejo”
		Capri Movie of the Year Ödülü	“Michel Hazanavicius”
Casting Society of America	2012	Artios	Oyuncu kadrosu-Uzun Metraj-Stüdyo ya da Bağımsız Komedi En İyi Çıkış Ödülü
Chicago Film Critics Association Ödülü	2011	CFCA Ödülü	En İyi Orijinal Senaryo
Chicago Uluslararası Film Festivali	2011	Founder's Ödülü	“Michel Hazanavicius”
Chlotrudis Ödülü	2012	Chlotrudis Ödülü	En İyi Yapım Tasarımı En İyi Sinematografi En İyi Film

Cinema Bloggers Ödülü	2013	Cinema Bloggers Ödülü	En İyi Film
Cinema Writers Circle Ödülü	2012	CEC Ödülü	En İyi Yabancı Film
César Ödülü	2012	César	En İyi Kadın Oyuncu "Bérénice Bejo" En İyi Sinematografi En İyi Yapım Tasarımı En İyi Yönetmen En İyi Film En İyi Orjinal Müzik
Denver Film Critics Society	2012	DFCS Ödülü	En İyi Yönetmen En İyi Film Müziği
Directors Guild of America	2012	DGA Ödülü	Çıkış Yapan Yönetmen Ödülü
Dublin Film Critics Circle Ödülü	2012	DFCC	En İyi Film
European Film Ödülü	2011	European Film Ödülü	Avrupalı Besteci Ödülü "Ludovic Bource"
Film Independent Spirit Ödülü	2012	Independent Spirit Ödülü	En İyi Uzun Metraj En İyi Yönetmen En İyi Erkek Başrol Oyuncusu "Jean Dujardin" En İyi Sinematografi
Florida Film Critics Circle Ödülü	2011	FFCC Ödülü	En İyi Orjinal Senaryo
Ft. Lauderdale Uluslararası Film Festivali	2011	Jury Ödülü	En İyi Film, En İyi Erkek Oyuncu "Jean Dujardin" En İyi Kadın Oyuncu "Bérénice Bejo" En İyi Yönetmen
Gold Derby Ödülü	2012	Gold Derby Ödülü	Başrol Oyuncusu "Jean Dujardin" Sinema Filmi, Orjinal Film Müziği
Golden Ciak Ödülü	2012	Golden Ciak	En İyi Yabancı Film
Golden Eagle Ödülü	2013	Golden Eagle	En İyi Yabancı Film
Golden Trailer Ödülü	2012	Golden Trailer	En İyi Bağımsız TV Spotu
GoldSpirit Ödülü	2012	GoldSpirit Ödülü	En İyi Avrupa Film Müziği
Goya Ödülü	2012	Goya	En İyi Avrupa Filmi
Hamptons Uluslararası Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	En İyi Anlatım "Michel Hazanavicius"

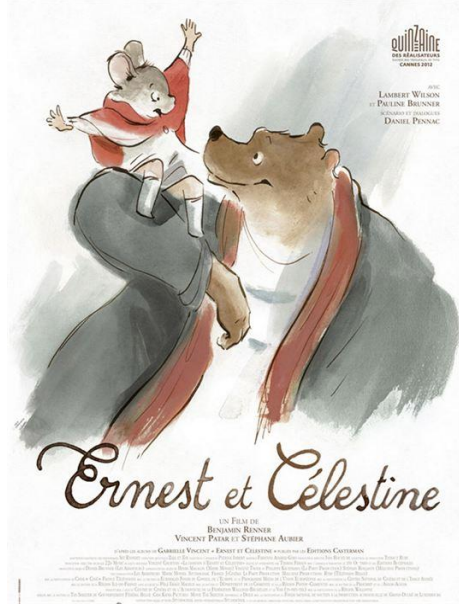
Hollywood Film Ödülü	2011	Hollywood Breakthrough Ödülü	En İyi Çıkış Yapan Yönetmen
Houston Film Critics Society Ödülü	2011	Houston Film Critics Society Ödülü	En İyi Film Müziği
Indiana Film Journalists Association	2011	IFJA Ödülü	En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Film Müziği
International Online Film Critics' Poll	2011	IOFCP Ödülü	En İyi On Film, En İyi Film Müziği
Italian National Syndicate of Film Journalists	2012	Silver Ribbon	En İyi Avrupalı Yönetmen
Las Vegas Film Critics Society Ödülü	2011	Sierra Ödülü	En İyi Kostüm Tasarımı En İyi Sanat Yönetmeni En İyi Erkek Oyuncu “Jean Dujardin” En İyi Film En İyi Film Müziği
Leeds Uluslararası Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	En İyi Uzun Metraj
London Critics Circle Film Ödülü	2012	ALFS Ödülü	Yılın Filmi Yılın Yönetmeni Yılın Erkek Oyuncusu “Jean Dujardin”
Lumiere Ödülü	2012	Lumiere Ödülü	En İyi Film En İyi Kadın Oyuncu “Bérénice Bejo”
Mill Valley Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	Favori Sinema Filmi
Movie Guide Ödülü	2012	Movie Guide Ödülü	Yetişkin Seyirciler İçin En İyi Film
National Board of Review	2011	NBR Ödülü	En İyi Filmler
New York Film Critics Circle Ödülü	2011	NYFCC Ödülü	En İyi Film En İyi Yönetmen
New York Film Critics	2011	NYFCO Ödülü	En İyi Film, En İyi Yönetmen En İyi Müzik Kullanımı Yılın En İyi Filmleri
Oklahoma Film Critics Circle Ödülü	2011	OFCC Ödülü	En İyi Film En İyi Yönetmen En İyi Orjinal Senaryo

Online Film & Television Association	2012	OFTA Film Ödülü	En İyi Film, En İyi Çıkış Performansı “Erkek” “Jean Dujardin” En İyi Müzik, Orijinal Film Müziği
PGA Ödülü	2012	PGA Ödülü	En İyi Çıkış Yapan Tiyatral Film Yapımcısı
Philadelphia Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	Gala Onur Ödülü “Michel Hazanavicius”
Phoenix Film Critics Society Ödülü	2011	PFCS Ödülü	En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Bérénice Bejo” En İyi Film En İyi Yönetmen En İyi Erkek Oyuncu “Jean Dujardin” En İyi orijinal Senaryo En İyi Film Müziği En İyi Film Düzenleme En İyi Kostüm Tasarımı
Quebec City Uluslararası Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	Uzun Metraj Film
San Diego Film Critics Society Ödülü	2011	SDFCS Ödülü	En İyi Film
San Sebastián Uluslararası Film Festivali	2011	İzleyici Ödülü	En İyi Film
Sant Jordi Ödülü	2012	Sant Jordi	En İyi Yabancı Film
Santa Barbara Uluslararası Film Festivali	2011	Cinema Vanguard Ödülü	“Jean Dujardin” “Bérénice Bejo”
Satellite Ödülü	2011	Satellite Ödülü	En İyi Sanat Yönetmeni ve Tasarım Ödülü
Seville European Film Festival	2011	EFA Selection Ödülü	“Michel Hazanavicius” Yönetim ve Tasarım
St. Louis Film Critics Association	2011	SLFCA Ödülü	En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Bérénice Bejo” En İyi Film En İyi Orijinal Senaryo En İyi Yönetmen En İyi Müzik

St. Louis Uluslararası Film Festivali	2011	Audience Choice Ödülü	En İyi Uluslararası Uzun Metraj Film
		Festival Ödülü	En İyi Dramatik Uzun Metraj Film
Utah Film Critics Association Ödülü	2011	UFCA Ödülü	En İyi Yönetmen
Vancouver Film Critics Circle	2012	VFCC Ödülü	En İyi Film En İyi Senaryo
Washington DC Area Film Critics Association Ödülü	2011	WAFCA Ödülü	En İyi Film En İyi Film Müziği
Women Film Critics Circle Ödülü	2011	WFCC Ödülü	En İyi Ekran Çifti “Bérénice Bejo Jean Dujardin”
Étoiles d'Or	2012	Étoile d'Or	En İyi Yönetmen En İyi Film En İyi Kadın Oyuncu “Bérénice Bejo” En İyi Erkek Oyuncu “Jean Dujardin” En İyi Besteci

Kaynak : (https://www.imdb.com/title/tt1655442/Ödülü?ref =tt_ql_op_1 Erişim tarihi:10.04.2019)

3.1.5. Ernest et Célestine

Görsel 3.1.5.1. Ernest et Célestine Film Afışı

3.1.5.1. Ernest et Célestine'in Konusu

Filmde cins ve ideoloji olarak farklı olan iki türün post-modern çağda beraber dostça yaşayabilmesi anlatılırken ön yargılar eleştirilmiş, farklılıkları bir kenara koyarak sevgi ve hoşgörü çerçevesinde yaşandığı takdirde kişilerin mutluluğu yakalayabilecekleri işlenmiştir.

3.1.5.2. Ernest et Célestine'in Geniş Özeti

Filmde ayların yaşadığı üst dünya ve farelerin yaşadığı bir alt dünya betimlenmiş iki ırkın da birbirlerinin dünyasına dahil olması olanaksız olarak tanımlanmıştır. Her iki ırk da kendilerine bir yaşam stili geliştirmiş ve kurulu düzene biat ederek yaşamaktadırlar. Ernest aylar dünyasında yaşayan meteliğe kurşun atan ve her daim aç bir ayıdır. Ailesi ona hukuk okuyup hâkim olması gerektiğini dayatırken onun hayallerinde şair veya müzisyen olmak yatmaktadır. Hatta öyle ki aç kaldığında Ernest sokak müzisyenliği yaparak karnını doyurmaktadır. Célestine ise farelerin yaşadığı alt dünyada yetimhanede yaşamaktadır. Ve ona da sistem dış hekimliğinde okuyup diş doktoru olmasını dayatmaktadır. Célestine diş hekimliğinde okur ancak onun da aklında resim çizmek vardır. Yetimhane belletmeni her gece farelere ayların kötü ve korkunç hikâyelerini

anlatarak çocuk fareleri korkutmakta ve onlardan kaçmaları gerektiğini vurgulamaktadır. Ancak Célestine böyle düşünmemektedir, ona göre bir ayıyla arkadaş olunabilir ve kendisi de bu durumu resmetmiştir. Çizdiği resim belletmenin eline geçtiğinde ayların korkunç hikâyesini anlatan belletmen böyle bir arkadaşlığın kurulamayacağı fikrini şiddetle savunur. Diş hekimliğinde okuyan farelerin kendi kemirgen türlerinin dişlerinin yapılabilmesi için zaman zaman yeryüzüne çıkararak ayı dişi getirmeleri gerekmektedir. Ernest ve Célestine'in tanışmaları da işte bu vesile ile olur. Diş bulmak için yukarıya çıkan Célestine yavru ayının dişini almak için girdiği bir evde fark edilir ve ayının ailesi tarafından kovalanır, kaçarken bir çöp kovasına düşer ve canını zor kurtarır. Ancak çöp kovasının üzerine atılan çöplerden dolayı hiçbir yere kıpırdayamaz ve geceyi orada uyuyarak geçirir. Sabah olduğunda açlıktan ne yapacağını bilemeyen Ernest çöpleri kurcalarken Célestine'i görür tam onu yemeye yeltendiğinde Célestine onu kendisini yememesi konusunda ikna eder. Yukarıda yaşayan bir ayı ailesi kendi düzenlerini kurmuşlardır. Baba ayının şeker dükkânı vardır çocuklara şeker satar bolca ve onların dişlerinin çürümesini sağlar karısının da tam karşıda dişçi dükkânı vardır, o da dişi çürüten aylara yeni dişler satar. Célestine de Ernest'e kendisinden daha lezzetli yiyeceklerin olduğunu söyleyerek bu şekerci dükkânını gösterir ve deposuna girmesine yardımcı olur. Dükkânın sahibi durumu fark ettiğinde Ernest girdiği yerden çıkıp kaçmaya çalışır ancak o kadar çok yemiştir ve kilo almıştır ki girdiği yerden çıkmakta zorlanır. Tam polisler yakalamış, arabaya atmış hapishaneye götürüyorken Célestine eli kolu bağlanan ayının iplerini kemirerek ona kaçmasında yardımcı olur. Bunun karşılığında Célestine de Ernest'dan bir şey ister. Ernest kabul eder. Şekercinin karşısındaki dişçiyi soymasına ve topladığı dişleri aşağı fareler diyarına taşımaya yardımcı olur. Yukarıda dişçi dükkânının soyulduğunun anlaşılması, aşağıda da Ernest'in görülmesi ve kaçarlarken tüm fare şehrinin yerle bir olmasıyla birlikte ikisin de başı derde girmiştir. Yukarıda ayı polisler aşağıda fare polisler her yerde onları aramaktadır. İki arkadaş izlerini kaybettirerek belli bir süre Ernest'in evinde mutlu bir şekilde yaşarlar. Ernest, Célestine'in resim yapması için gerekli malzemeleri temin etmiş ve onu resim yapması konusunda ikna etmiştir kendisi de müziğini icra etmektedir. Kendi ırklarının tüm toplumsal dayatmalarına rağmen sanatla uğraşan ikili güzel arkadaşlık kurmuş ve bir arada mutlu bir şekilde yaşamayı sürdürmektedirler. Ancak bir gün kaçtıkları aracın sakladıkları tepeden kayarak şehre inmesi üzerine yakayı ele verirler. Ayı polisler ve fare polisler evi basarlar. Ernest Célestine'i saklamaya çalışırken ayı polisler Célestine'i, fare polisler de Ernest'i ele geçirerek tutuklarlar. Çıkarıldıkları mahkemede onlar

arkadaşlıklarını savunurlar ve kimse bir diğeri ele vermez, dostluklarının gücü ortadadır. Mahkeme heyeti bu duruma bir türlü inanmak istemezken altlı üstlü olan farelerin ve ayıların mahkeme salonlarında aniden yangın çıkar. Yangında herkes canını kurtarmak için kaçarken fareler tarafındaki salondan yargıcı Ernest kurtarır, ayılar tarafındaki yangından da yargıcı Célestine kurtarır. Bunun üzerine iki yargıç da onların ne istediğini sorar. İki arkadaş birbirine kavuşmayı istemiştir. Yargıçlar bu istekleri kabul eder ve iki arkadaş birbirine kavuşarak farklı türlerin arkadaş olabileceğini ve bir arada mutlu bir şekilde yaşayabileceğini kanıtlarlar.

3.1.5.3. Ernest et Célestine'in Teması

Bu film izleyiciyi kendi toplumsal normları, yargıları ve bireysel dünyaları içinde yaşayan insanların dünyasına götürmüştür. Aslında ayılar ve fareler arasındaki ayrımın toplumsal ayrışmayı sembolize ettiği filmde Ernest ve Celestine'nin mesajı nettir; hümanizm çerçevesinde, önyargılardan ve normlardan uzak “ötekileştirme” yapmaksızın bir arada arkadaşça ve dostça mutlu bir yaşam sürmek mümkündür.

Sönmez Selçuk'a göre: “Batı'nın hiyerarşik dilinde, yabancı ötekini temsil etmektedir; öteki ise farklılıklar alanını, korkuların ve kaygıların mahzenini simgeler. İrk, cinsiyet ve sınıf temelinde ötekileştirme, varlığı ve politikaları ile toplumu bölen farklılıklardır. Beyaz / siyah, eril / dişil, hetero / homoseksüel gibi kutuplaşmalar içinde, değerlerden bir tanesi hâkim, diğeri tabi (bağlı) olarak kimlikleri oluşturmaktadır. Güçlü bir kimlik, bir dizi farklılığı doğası itibarıyla kötü, akıldışı, anormal, deli, hasta, ilkel, canavar, tehlikeli –yani öteki– olarak kurmaya çalışacaktır. Bu bağlamda, farklılık ötekinin etkisi olarak algılanmaktadır” (2012, s. 80-81). Ernest et Célestine filmi de bu bağlamda incelediğimizde ayılar ve fareler olmak üzere ırk temelli ötekileştirmenin varlığı ile toplumun bölündüğü ve bu kutuplaşma içinde ayı ırkının hakim, fare ırkının da tabii(bağlı) olduğu görülmektedir. Yatakhane farelere yatmadan önce ayılarla ilgili masal anlatan belletmen de ayıların ne kadar tehlikeli olduğundan bahsederek onları bir canavar gibi göstermekte ve aklındaki “öteki”ni kendi ırkı üzerinde kurmaya çalışmaktadır. Oysa Bauman'a göre:

Postmodernliğin çoğul ve çoğulcu dünyasında, ilke olarak bütün yaşam biçimlerine izin verilmekte; hiçbir yaşam biçiminin bir diğeri izinsiz kılacak kadar baskın olmasına ise izin verilmemektedir. Farklılık bir baskı olmaktan çıkıp, eylem ve çözüm gerektiren bir sorun olarak yorumlandığı zaman, farklı yaşam biçimlerinin barış içinde birlikte yaşamaları, düşman güçlerin geçici bir dengesi olmaktan başka bir anlamda mümkün hale geliyor. Bir yandan birlikte yaşama ilkesi,

evrenselleştirme ilkesinin yerini alabilirken (sadece –abilirken), öte yandan hoşgörü önermesi ihtida ve tabiiyet önermelerinin yerine geçebilir (sadece –ebilir). Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik modernliğin sloganıydı. Özgürlük, farklılık ve hoşgörü ise postmodernliğin ateşkes formülüdür (Akt. Sönmez Selçuk, 2012, s. 87).

“Postmodernizm; ulusları, sınıfları, ırkları, cinsleri ve merkezleri çevrelerden ayıran kurumsal sınırlara karşı durmaktadır. Böylece farklılığın tanınmasına ve farklılığa karşı duyarlı olmaya dayanan bir görüşü temsil eden postmodernite; cinsiyet, ırk, etnisite gibi marjinalleştirilmiş, politik arenadan dışlanmış ve ötekileştirme sürecine tabi kılınmış olan kimliklere ses vermeye çalışmaktadır” (Sönmez Selçuk, 2012, s. 88).

Bauman’a göre, farklı kimliklerin birbirini dışlamasına, öteki kimliklerle birlikte yaşamının reddedilmesine kesinlikle son verilmesi gerekir. Bu ise ancak, kişinin kendi kimliğini kanıtlama adına öteki kimlikleri baskı altına alma eğilimini terk edip, tam tersini yapması, kendi benzersizliğinin en iyi şekilde gelişebilmesini sağlayan farklılığı muhafaza eden öteki kimliklerin savunulmasını kabul etmesi ile mümkündür (Akt. Sönmez Selçuk 2012, s. 92-93). Ernest et Célestine filminin yargılama sahnesinde de kahramanların “öteki” kimliği kabul etmesi ve savunması ile birlikte öteki kimliklerle birarada yaşamının reddedilmesine son verilmiştir.

Ernest et Célestine filmi minimalist estetiği vermek için kullanılan sulu boya efektleri ve pastel renklerdeki çizimleri ile izleyicinin gözüne hitap ederken titiz ve naif müzikleri ile de gönüllere işlemiştir. Filmin afişinde de sulu boya tekniği ve pastel renkler kullanılarak Ernest ve Célestine’in dostluğu sıcak ve samimi bir şekilde resmedilmiştir. Filmin fikir aşamasından başlayarak yayınlanmasına kadar bütün aşamaları filmin bloğunda karikatürize edilerek anlatılmış, karakterlerin çizimi, sahne arkasındaki tüm ekibin tanıtımı ve filme olan katkıları, filmin müziği, filmde sahnelerden alınmış fotoğraf galerisi ve filmin fragmanı ile birlikte tüm orijinalliği kendi resmi internet sitesinde “<http://www.ernestandcelestine.com/>” izleyiciye sunulmuştur. Film adına bu kadar detaylı hazırlanmış resmi bir internet sayfasının olması ve Tablo 6’da belirtilen ödülleri almış olması filmin başarısını ortaya koymaktadır.

Tablo 3.1.5.1:Ernest et Célestine’in Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Cannes Film Festival	2012	SACD Prize	Özel Mansiyon Ödülü
César Ödülü	2013	César	En İyi Animasyon Film
Dubai Uluslararası Film Festivali	2012	People's Choice Ödülü	“Benjamin Renner, Vincent Patar, Stéphane Aubier”
Golden Trailer Ödülü	2014	Golden Trailer	En İyi Yabancı Animasyon
International Cinephile Society Ödülü	2014	ICS Ödülü	En İyi Animasyon Filmi
Los Angeles Film Critics Association Ödülü	2013	LAFCA Ödülü	En İyi Animasyon Filmi
Magritte Ödülü	2014	Magritte Ödülü	En İyi Film, En İyi Yönetmen “Stéphane Aubier Vincent Patar“, En İyi Ses
Munich Film Festivali	2013	Çocuk İzleyici Ödülü	“Benjamin Renner , Vincent Patar ,Stéphane Aubier”
New York Uluslararası Çocuk Filmleri Festivali	2013	Grand Prize Feature	“Benjamin Renner “
Portland Uluslararası Film Festivali	2014	İzleyici Ödülü	En İyi Animasyon Filmi
Seattle Uluslararası Film Festivali	2013	Films for Families Genç Jüri Ödülü	“Benjamin Renner , Stéphane Aubier , Vincent Patar”

Kaynak: (<https://www.imdb.com/title/tt1816518/Ödülü?ref =tt ql op 1> Erişim Tarihi: 10.04.201)

3.1.6. Dans la Maison/ Evde

Görsel 3.1.6.1.Dans la Maison Film Afışı

3.1.6.1. Dans la Maison'un Konusu

16 yaşında lise öğrencisi bir gencin arkadaşının ailesi hakkında yazdığı aşağılayıcı ve müstehcen bir kompozisyonu öğretmenine vermesi ve öğretmenin etik olmayan bu davranışa ses çıkarmadan, öğrencisinin yazma yeteneğini keşfederek onu yeni kompozisyonlar yazmaya teşvik etmesiyle gelişen olayları konu ediyor.

3.1.6.2. Dans la Maison'un Geniş Özeti

Claude (Ernst Umhauer) 16 yaşında bir lise öğrencisidir. (Lycee Gustave Flaubert bu sene pilot bir uygulamaya geçiyorlar) Fransızca dersi öğretmeni Germain (Fabrice Luchini) öğrencilere hafta sonu yaptıklarını kompozisyon halinde yazmalarını ister. Claude sınıf arkadaşı Rapha (Bastien Ughetto)'nın evine ona matematik dersi çalıştırmaya gittiğinde yaşadıklarını anlatır ve devamı gelecek yazar. Kompozisyonunda arkadaşı Rapha bilse rahatsız olacağı cümleler vardır, annesi için orta sınıf bir kadın yazmıştır ve üslubu aşağılayıcı ve biraz rahatsız edicidir. Diğer öğrencilerin yazılarına bakınca Claude'un yazısı oldukça iyi olduğundan öğretmeni iyi not verir. Ancak öğretmeni yazısını ona geri verirken Claude ile yazısındaki rahatsız edici durumu konuşur. Germain'in eşi Jeanne (Kristin Scott Thomas) bir sanat galerisi işletmektedir. Germain kompozisyonları okurken ve değerlendirme yaparken o da kocasının yanındadır

ve Claude'un yazdıklarını dinlemiştir. Germain öğrencilerine bir de belirli sıfatlar vermiş ve onları kullanarak yazı yazmalarını istemiştir. Claude yine kompozisyonunda öğretmenin verdiği sıfatları da kullanarak Rapha'nın ailesinden, özellikle annesinden bahseder. Öğretmeni Claude'un kişisel durumunu merak eder ve rehberlikten özel bilgilerini öğrenir. Claude tek çocuktur, annesi yoktur ve babası engelli, eski işçilerdendir, şuan çalışmamaktadır. Germain Claude ile özel ilgilenir, hatalarını gösterir ve ona okuması için kitaplar verir. Ancak Claude yine Rapha'nın ailesi hakkında yazdıklarını öğretmenine verir. Yazılarında yine aşağılayıcı ve cinsel içerikli cümleler vardır. Germain Claude'a yazım teknikleri ve edebi akımlar hakkında onun yazısı üzerinden bilgiler verir. Germain öğrencisindeki yazma yeteneğini gördüğü için onun üzerine gitmektedir. Claude yazmaya devam eder, Germain de eşiyle birlikte onun yazdıklarını okumaya devam ederler. Jeanne kocasını öğrencisinin ironik ve küçümseyici yazdığı konusunda uyarır. Claude Rapha'ya matematik soruları verir ve O onları çözmeye çalışırken Claude evde gezinerek gördüklerini yine aşağılayıcı bir üslupla yazmaya devam eder. Rapha'nın annesi Esther (Emmanuelle Seigner) bir arada çok da ders çalıştıklarını düşünmediğinden Claude'u artık evde görmek istemez. Claude öğretmenine eğer Rapha'nın evine gidemezse yazamayacağını söyler ve ertesi gün öğretmenine hikâye götürmeyince Germain matematik sınav sorularını çalar ve Claude'a verir. Rapha sınavdan çok iyi not alınca ailesi mutlu olur ve Claude'un onlara gelmesine izin verir. Rapha Claude'u ders çıkışlarında Germain ile kaldıkları ve eşinin sanat galerisinde de pornografik ürünler satıldığı için okulda hakkınızda çok iyi şeyler konuşulmuyor diye uyarır ve matematik sorularını ona Germain'in verdiğini de bildiğini söyler. Jeanne matematik sorularını eşinin çaldığını öğrenince çok tepki verir ama Germain Claude'un yazmaya devam etmesinin tek yolunun bu olduğunu savunur. Claude bir gün arkadaşının evini dışarıdan gözetler ve Rapha babasıyla basketbol oynamaya gidince kitabını unutmuş bahanesiyle eve girer. Rapha'nın annesini etkileyebilmek için kendi hayatından bahseder, annesinin onları 9 yaşındayken terk ettiğini ve babasının da artık ona katlanamadığını söyler, Esther onun bu durumunu öğrenince üzülür ve onunla sohbet eder. Jeanne eşini durumun tehlikeli olmaya başladığı konusunda uyarır ancak Germain yanlış bir şeyler yaşanmadığını ve Claude'un iyi yazdığını söyler. Öğretmeni Claude'un yaptıklarını bir çocuğun olgunluğa geçiş süreci olarak değerlendirir. Germain Claude'un yazıları üzerinde nasıl düzenlemeler yapması gerektiğini, neyi nasıl kurgulaması gerektiğini, olay örgüsünü nasıl oluşturması gerektiğini anlatır. Claude'un yazma yeteneğinin olduğunu ve bir gün isterse yazar olabileceğini ona söyler. Germain bir gün Rapha'nın yazdığı bir

yazıyı sınıfta okutur, arkadaşları dalga geçer. Bunun üzerine Claude Rapha'ya sansür uygulamayan, önemli bir dergiye öğretmen hakkında makale yazıp göndermesini önerir. Dergiye yazıyı Rapha adına Claude yazar ve yazı yayınlanır. Okul müdürü Germain'i yanına çağırır ve onu uyarır, Germain duruma çok sinirlenir çünkü yapmayı istediği şey bir öğrenciyi rencide etmek değil yazılarındaki hataları düzeltmektir. Bir gün geç bir saate kadar ders çalışınca Rapha ailesi Claude'a evelerinde kalabileceğini söylerler. Rapha ona kalacağı odayı gösterirken yaptığı yardımlar için teşekkür eder ve aniden Claude'u dudağından öper. Claude kendisini fırtınalı bir gecede korkmuş ve annesinin babasının arasına yatmış bir çocuk gibi onların arasında yatarken düşünür. Rapha'nın annesi ve babasının tartıştığı bir gün Claude Esther'e bir şiir verir, onu etkilemek istemektedir Claude Esther ile öpüşür ve bunu Rapha görür. Claude Esther hakkında yazmaya devam eder ve onu arzuladığını yazar. Ve yazısında annesinin onları öpüşürken görmesi üzerine Rapha'nın intihar ettiğini yazar. Ertesi gün okula gittiklerinde Rapha okulda olmayınca Germain çok endişelenir, hemen ailesini arattırır. Annesi Rapha'nın grip olduğunu, o yüzden okula gitmediğini söyler. Yaşanan bu olay sonrasında öğretmeni Claude'a artık yazmayı bırakmasını ya da başka şeyler yazmasını önerir. Claude yazdığı son yazıları buruşturup çöpe atar ama Germain merak eder ve çöpten yazıları alır. Rapha'nın babasını patronu son yaptığı hatadan dolayı herkesin içinde rencide eder, O da patronunun arabasını yakar. Esther hamiledir. Rapha artık Claude'u görmek istemediği için bir öğretmenden özel matematik dersi almayı ister. Claude o evi gözetlerken bu sıradan ailenin içine girebileceğini ve onlardan biri olabileceğini düşünmüştür, ama istediği gibi olmamıştır. Germain Claude'un yanına gider, Claude ve Rapha kavga etmişlerdir. Hikâyeyi nasıl bitireceğini sorar. Claude artık yazmayacağını söyler ve ona dört farklı son sunar, sen seç birini der. Claude evin önündeki tepeden Esther'e bakar. Esther Claude'un yanına gelir, ona şiirini verir ve aralarında yaşanan şeyin gerçekdışı bir an olduğunu söyler. Claude Esther'i öpmek ister ve ona âşık olduğunu söyler. Esther de onun kendisine değil kafasında yarattığı bir imaja âşık olduğunu söyler. Esther eşinin Çin'de bir iş bulduğunu ve oraya taşınacaklarını belirtir. Claude ertesi gün bir valizle evden çıkar Germain'in evine gider, evde sadece Jeanne vardır. Claude Germain için de bir son hazırlamıştır. Müdürü Germain'in soruları çaldığını öğrenir ve onu işten kovar. Germain eve geldiğinde Claude'un onların evine geldiğini öğrenir. Jeanne ile birlikte valizde getirdiği Germain'in kitaplarını kütüphaneye dizebilir ve kitaplıktan Germain'in yazdığı kitabı alır. Birlikte yemek yer ve sohbet ederler. Claude Jeanne hakkında da kısa bir yazı yazmıştır. Germain Claude'un yazısını okur karısı da onu terk etmek üzere valizini

topluyordur. Karısının Claude ile birlikte olduğunu düşünür ve ona saldırır. Kadın kocasının kafasına kitap vurup bayılarak kurtulur elinden. Germain işini kaybetmiş, karısı tarafından terk edilmiş ve dağılmış bir şekilde parkta otururken Claude yanına gelir. Germain'in yazdığı kitabı uzatır ve beğendiğini söyler. Sonra karşılıklı duran apartmanda yaşayan ve balkonda tartışan iki kadının yaşamı hakkında fikir yürütmeye başlarlar. Claude Germain'in yardımıyla onların da hayatını yazabileceğini söyler.

3.1.6.3. Dans la Maison'un Teması

Düzenli bir aile hayatı olmayan bir gencin olgunluğa geçiş sürecinde yazma yeteneğini kullanarak hayatta farklı bir deneyim yaşamak istemesi, gençlik heyecanı, başkalarının hayatındaki gizemin çekiciliği filmin ana temasını oluşturmaktadır.

François Ozon'un Juan Mayorga'nın tiyatro oyunundan uyarladığı filmde karakterler arası çatışmalarla senaryoyu kurguladığı ve temayı zenginleştirdiği görülmektedir. Claude'un aktardığı kışkırtıcı hikâyeler öğretmenini ve eşini yazın süreci üzerinden bir çatışma ortamına sürüklerken Claude kendisini de edebiyat öğretmeniyle ve tek taraflı, arkadaşının annesine karşı yaşadığı aşkla bir çatışma içinde bırakmaktadır.

Filmdeki bir diğer önemli tema ise ihlal durumudur. Claude başkalarının hayatına gizlice sızarak insanların mahremini yazılarında anlatmaktadır. Germain ise bu suça susarak ortak olmakla birlikte Claude'un yazılarını devam ettirebilmesi için matematik sınav sorularını çalmıştır.

Filmde zaman zaman seyirciye dönen oyuncular, gösterilen sahnenin içine girip karakterlerden biri ile konuşurken diğerine görünmez olan karakterler vb. farklı çekim ve anlatım teknikleriyle Ozon seyircinin dikkatini sürekli film üzerine çekmektedir. Böylece anlattığı hikâyenin gizemine ve kışkırtıcılığına seyirciyi de dâhil etmektedir.

Ozon bu filmde destekleyici tema olarak da teknolojiyle iç içe büyüyen dejenere gençliği ele alıyor. Edebiyat öğretmeni öğrencilerinden hafta sonu neler yaptıklarını bir kompozisyon olarak anlatmalarını istemiştir. Ancak öğrencilerin çok yüksek oranda kendini ifade etme sıkıntısı görülmekte, yazma becerilerinin olmadığı ise kurdukları kısa ve basit cümlelerden anlaşılmaktadır. Öğrencilerden Claude'un yazdığı kompozisyon dışında okunmaya değer hikâye bulunmaması edebiyat öğretmeni Germain'in gençler hakkında "En kötüsü cahiliyet değil, gelecek... Onlar (çocuklar) geleceğimiz. Aşırı sağcı filozoflar barbarlar hakkında kehanetlerde bulunadursun, asıl barbarlar sınıfta!" diyerek

serzenişte bulunmasına sebep olmuştur. Bu bağlamda Ozon toplumsal eleştirisini yapmış, konunun mahiyetine dikkat çekmiştir.

Ozon, filmin ilgi çeken temasını farklı çekim ve anlatım teknikleri kullanarak aktarmış ve Tablo 7’de belirtilen ödülleri almıştır.

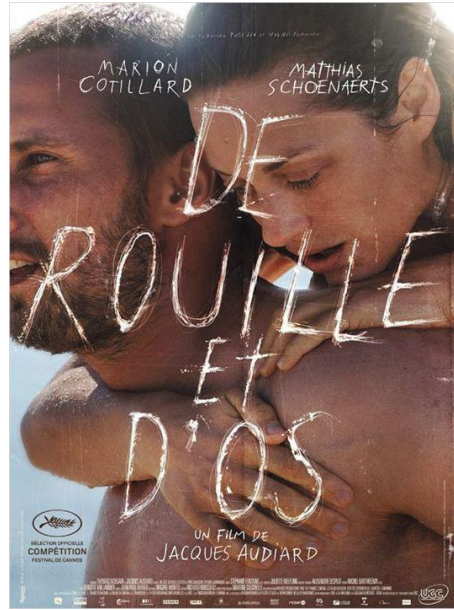
Tablo 3.1.6.1:Dans la Maison’un Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
European Film Ödülü	2013	European Film Ödülü	Avrupalı Senarist Ödülü “François Ozon”
International Cinephile Society Ödülü	2013	ICS Ödülü	2012 de Yayınlanmamış En İyi Film
Lumiere Ödülü	2013	Lumiere Ödülü	Umut Vaat Eden Genç Erkek Oyuncu “Ernst Umhauer”
RiverRun Uluslararası Film Festivali	2013	Jury Ödülü	En İyi Uzun Metraj Hikâye Ödülü, En İyi Senaryo
San Sebastián Uluslararası Film Festivali	2013	Golden Seashell	“François Ozon”
		Prize of the Jury	En İyi Senaryo “François Ozon”
Sant Jordi Ödülü	2013	Sant Jordi	En İyi Yabancı Film
Toronto Uluslararası Film Festivali	2013	International Critics' Ödülü (FIPRESCI)	Özel Gösterim “François Ozon”

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt1964624/Ödülü?ref =tt_gl_op_1)

Erişim Tarihi:10.04.2019)

3.1.7. De Rouille et d'os / Pas ve Kemik

Görsel 3.1.7.1.De Rouille et d'os Film Afişi

3.1.7.1. De Rouille et d'os'nun Konusu

Katil balina eğitmeni bir kadının, karısı tarafından terk edilen ve beş yaşındaki oğluna bakmak zorunda kalan bir adam ile yollarının kesişmesi ve kadının geçirdiği kaza sonrası aralarındaki ilişkinin aşka dönüşmesini anlatır.

3.1.7.2. De Rouille et d'os'nun Geniş Özeti

Ali (Matthias Schaenaerts) oğlu Sam (Armand Verdure) ile kız kardeşinin yanına gelir. Yolculuk esnasında çocuk acıktım deyince Ali trende koltuk arkalarında bırakılmış yiyecek ve içecekleri toplar ve oğluyla yerler. Bir elektronik mağazasından kamera çalar. Ablasının eşi onları bir yerden alır ve eve getirir. Anna (Corinne Masiero) evde onları gördüğünde çok da sıcak karşılamaz. Anna bir markette kasiyer olarak çalışmaktadır, eşi de dondurulmuş gıda dağıtımını yapmaktadır. Onların da maddi durumu çok iyi değildir. Ablası Ali için güvenlik görevlisi olarak bir barda çalışması için iş bulur. Ali sporla ilgilidir, boks ve Thai boksunu yapmıştır. Bir gece bar çıkışı Stephaine (Marion Cotillard) birileriyle kavga eder, burnu kanar ve ufak yaraları vardır, Ali onu evine kadar götürür. Ali'in de kavgada eli şiştiği için onunla birlikte eve girer ve eline buz koyar. Evde Stephaine'in sevgilisi de vardır. Ona olanları anlatır ve Ali ile de tanışır. Ali evde asılı fotoğrafları incelerken Stephaine'in katil balina eğitmeni olduğunu öğrenir. Ali evden

ayrılırken telefon numarasını bırakır. Stephaine ekip arkadaşları ile birlikte katil balinalarla görkemli bir gösteri yaparken bir kaza gerçekleşir ve suya düşen Stephaine'in bacaklarını balina koparır. Stephaine hastanede kendine geldiğinde bacaklarının kesilmiş olduğunu görünce yataktan düşer, sürünür, arkadaşı hemen yanına gelir, ona bacaklarına ne olduğunu sorar, ağlar, sinir krizi geçirir. Hastanede yattığı süreçte çok kötüdür, ilk etapta kendini öldürmeyi bile düşünür. Ali çocuğunu çok önemsemez, okul çıkış saatlerini bile unuttur, kadınlarla birlikte olur. Bir gün Stephaine Ali'yi arar. Ali artık gece bekçiliği yapmaktadır ve Stephaine'e olanları televizyondan, haberlerden öğrenmiştir. Ali Stephaine'in kaldığı yere gider. Evde tüm camlar ve perdeler kapalıdır. Stephaine kendi işlerini tekerlekli sandalyede yapıyor gibi görünse de henüz hem fiziki hem de psikolojik olarak çok güçsüzdür. Ali onu dışarı çıkmaya ikna eder. Ali'yi denizde yüzerken izler ve o da denize girer bu Stephaine'e çok iyi gelir. Eve döndüğünde perdeler açılmıştır, müzik dinler, dans eder. Sonra arkadaşıyla kıyafetlerini ayırır. Artık giyemeyeceği ayakkabıları ve elbiseleri atar. Ali'nin dövüş sporlarına merakı olduğunu gören bir arkadaşı ona para karşılığı dövüşmek ister misin diye sorar ve onu bu işleri organize eden, her türlü suçta parmağı olabilen birisi ile tanıştırır. Ali Stephaine'i yine yüzmeye götürür ve para ile dövüşeceğinden ona da bahseder. Stephaine onun para için hayatını riske atmasını istemez ancak o çoktan anlaşmıştır. Stephaine kendisi için protez bacak yaptırmaktadır. Ali oğluna hiç iyi davranmaz, hatta bir gün köpekleri almaya geldiklerinde çocuk görünce onları göndermek istemez ve ağlayarak hırçın davranır Ali de onu kucağına alıp susturmak için bağırır, çocuk susmayınca Ali çocuğu fırlatır. Kafasını masaya çarpar ama bir şey olmaz halası hemen kucağına alır ve korur onu. Ali dövüşmeye giderken Stephaine de gitmek ister, Ali de götürür. İlk dövüşünü kazanınca çocuğuna kendini affettirmek için hediye alır, Stephaine da bu vesile ile onun çocuğu olduğunu öğrenir. Başka bir gün Stephaine ile buluştuklarında aşk hayatları hakkında sohbet ederler. Ali sevgilisinin ya da nişanlısının olmadığını ama hayatına birilerinin girdiğini söyler, onlarla sadece cinsel birliktelik yaşamaktadır. Stephaine'in ise kazadan önceki sevgilisi vardır, öncesinde çok beğenilen bir insan olduğunu ama kendisinin pek yüz vermediğini söyler, şimdi ise sevgilisi yoktur. Ali ile cinsel birliktelik yaşarlar, Stephaine kendisini daha iyi ve mutlu hisseder. Katil balina eğitmenliğine geri döner. Ve Ali ile ilişkileri devam eder, Ali onu ablası ve oğlu ile tanıştırır. Ali dövüşler için antrenman yapar ve dövüşmeye devam eder, Stephaine de onu izlemeye gider. Dövüşlerden birinde rakibi çok güçlüdür ve çok kötü bir şekilde dayak yiyip yeniliyorken Stephaine arabadan iner ona doğru gelir, onu görünce hırsıyla dövüşmeye devam eder ve

yine kazanır. Dövüş sonrası bara eğlenmeye giderler. Ali oradan başka bir kızla ayrılır, Stephaine de içkiyi biraz fazla kaçırır ve olay çıkarır. Dövüşlerde bahis işlerini ayarlayan adam belirli bir süre ortalıkta görünmeyeceği için o işi Ali'nin de isteği üzerine Stephaine'e devreder. Stephaine kendisine bir otomatik araba alır, dövme yaptırır ve işi üstlenir. Ablası işyerinden gizli kameralarla çekilen görüntülerde onların günü geçen ürünleri aldıkları tespit edilince işten kovulur. Gizli kameraları Ali'nin arkadaşı yerleştirdiği ve o da arkadaşına yardımcı olduğu için ablası Ali'yi suçlar ve onu evinden kovar. Ali çocuğunu da bırakır ve ortadan kaybolur. Stephaine de onu arar ama ulaşamaz. Ali dövüşçülerin olduğu bir kampta yaşamaktadır, bir gün eniştesi ona oğlunu getirir, oğlu ile karda kayarlar, gezerler, eğlenirler ve buz tutmuş gölün üzerinde kayarlar. Akşam eniştesi oğlanı almaya gelecektir fakat oğlu kırılan buzdan gölün içine düşer Ali onu zor kurtarır, buzdu kırabilmek için yumrukladığından elini kırmıştır. Eniştesinin telefonundan Stephaine onu arar Sam'in durumunu ve onu sorar. Sam'in üç saat boyunca komada kalması Ali'yi çok korkutmuştur. Sonunda Sam iyileşir, Stephaine de onu bırakmaz ve Ali dövüşe devam eder. İnsanın elindeki kemiklerin bacağı ya da kolu gibi kolay kaynamadığını ve dolayısıyla kendisinin dövüşte her seferinde acı hissettiğini söyler.

3.1.7.3. De Rouille et d'os'nun Teması

Jacques Audiard bu filmi ile her şeye rağmen mücadeleden vazgeçmeden ayakta kalabilmeyi, engelleri aşmak için gerekli gücün içimizde bulunduğunu ve bazen bunu anlamak için başka birine ihtiyacımız olduğunu anlatır. Audiard temayı engelliler üzerine yapılmış geleneksel tozpembe anlatımların olduğu filmlerdeki gibi değil de hayatın yüze çarpan, acımasız sertliğini göstererek işlemektedir.

Hayatta bütün sağlıklı bireyler birer engelli adaydır. Tıpkı bu filmde olduğu gibi katil balina eğitmeni Stephaine'in talihsiz bir kaza sonucu bacaklarının ampute edilmesi onu bir anda bedensel engelli bir birey yapmıştır. Ve hayatta kimin ne zaman, başına nasıl bir olay geleceği bilinmez, sağlıklı bir vücuda sahipken bir anda engelli bir birey olarak yaşamı sürdürmek gerekebilir. İşte bu noktada Audiard insanların engel durumuna kendilerini hapsetmemeleri gerektiğini, yaşamın devam ettiğini ve istenildiği doğrultuda yaşanabileceğini izleyiciye aktarmış ve insanlara hayatı başka bir pencereden göstermiştir.

Mackelprang ve Salsgiver çalışmalarında "Medikal modelin temelinde, engelli bireylerin sınırlı olduğu düşüncesi yatmaktadır. Bu modelde, kişinin güçlü yanları gözardı edilir ve

yalnızca ‘eksiklik, yetersizlik ya da patoloji’ üzerinde durulur. Dolayısıyla engelli çevreleyen ve onu engelli kılan etmenlerden çok engellinin kendisini değiştirmesi beklenir” (akt. Ergüden, 1999, s. 3) düşüncesini savunmuşlar ve engelli insanların duvarların arkasına çekilip kendilerini hapsedmek yerine kendilerini çevreleyen engellerden kurtulmaları gerektiğini aktarmışlardır. Bu filmde de Stephaine önce kendisini perdelerin arkasına saklayıp karamsar ve tekdüze bir hayat yaşarken Ali’nin onun hayatına kattıkları ve kendi çabalarıyla güçlü yanlarını ortaya çıkarmış ve kendisini değiştirmiştir.

Tablo 3.1.7.1:De Rouille et d’os’nun Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Cabourg Romantic Film Festivali	2012	Altın Kuğu	“Jacques Audiard”
Crested Butte Film Festivali	2013	Festival Ödülü	En İyi Uzun Metraj Hikâye Ödülü
César Ödülü	2013	César	Umut Vaat Eden Erkek Oyuncu “Matthias Schoenaerts” En İyi Uyarlama Senaryo “Jacques Audiard” “Thomas Bidegain “ En İyi Orjinal Müzik, En İyi Düzenleme
Globes de Cristal Ödülü	2013	Globe de Cristal	En İyi Film , En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
Golden Trailer Ödülü	2013	Golden Trailer	En İyi Yabancı TV Spotu
Harper's Bazaar Women of the Year Ödülü	2012	Harper's Bazaar Ödülü	Uluslararası Yılın Kadın Oyuncusu “Marion Cotillard”
Hawaii Uluslararası Film Festivali	2012	EuroCinema Hawai'i Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
Hollywood Film Ödülü	2012	Hollywood Film Ödülü	Yılın Kadın Oyuncusu “Marion Cotillard”
Irish Film and Television Ödülü	2013	IFTA Ödülü	Uluslararası En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
Italian Online Movie Ödülü	2013	IOMA	En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard” , En İyi Avrupa Filmi Özel Ödülü
London Critics Circle Film Ödülü	2013	ALFS Ödülü	Yabancı Dilde Yılın Filmi
London Film Festival	2012	LFF Ödülü	En İyi Film

Lumiere Ödülü	2013	Lumiere Ödülü	En İyi Yönetmen “Jacques Audiard” En İyi Senaryo “Jacques Audiard” “Thomas Bidegain”
Magritte Ödülü	2013	Magritte Ödülü	En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu “Bouli Lanners”
Motion Picture Sound Editors	2013	Golden Reel Ödülü	En İyi Ses Düzenleme
National Film Society Ödülü	2013	NFS Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
Sant Jordi Ödülü	2013	Sant Jordi	En İyi Yabancı Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
Valladolid Uluslararası Film Festivali	2012	VIFF Ödülü	En İyi Erkek Oyuncu “Matthias Schoenaerts” En İyi Yönetmen “Jacques Audiard”
		Miguel Delibes Ödülü	En İyi Senaryo
Étoiles d'Or	2013	Étoile d'Or	En İyi Film “Jacques Audiard “ En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard” En İyi Çıkış Yapan Erkek Oyuncu “Matthias Schoenaerts” En İyi Senaryo “Jacques Audiard” “Thomas Bidegain” En İyi Besteci “Alexandre Desplat”

Kaynak: (<https://www.imdb.com/title/tt2053425/Ödülü?ref =tt ql op 1> Erişim Tarihi: 10.04.2019)

3.1.8. Le Passé/ Geçmiş

Görsel 3.1.8.1.Le Passé Film Afışı

3.1.8.1. Le Passé'nin Konusu

Film dört yıl önce ilişkilerine nokta koymuş bir çiftten kadın olanın yeniden başka biriyle evlenmek istemesi üzerine resmi ayrılık işlemlerini yerine getirmek için kadının eşinin İran'dan dönmesi ve evde yaşanan çatışmaların ve geçmişte yaşanan sırların ortasında kalmasını konu edinmiştir.

3.1.8.2. Le Passé'nin Geniş Özeti

Boşanma işleminin resmi prosedürlerini yerine getirmek için Ahmad (Ali Mosaffa) dört yıl aradan sonra Fransa'ya eski eşi Marie (Bérénice Bejo)'nin yanına gelir. Burada karşılaacağı hikâye ve sorunlar onu ve bütün karakterleri geçmişe götürür. Marie, Samir (Tahar Rahim) ile ilişki yaşamaktadır ve evlenmek üzerelerdir. Samir'in eşi hastanede komada yatmaktadır ve bir oğulları vardır. Marie evlenmek istediği için Ahmad ile normalde bitmiş olan ilişkilerini resmîyette de bitirir, boşanırlar. Marie ve Ahmad'ın ortak çocukları yoktur ancak Marie'nin önceki evliliğinden iki çocuğu vardır. Bu çocuklarından Lucie (PaulineBurlet) Marie'nin Samir ile evliliğine karşı çıkmaktadır. Marie Ahmad'den onunla konuşmasını probleminin ne olduğunu öğrenmesini ve onlara yardımcı olmasını ister. Ahmad Lucie ile konuştuğunda onun geçmişe dair bir sırrını öğrenir. Lucie annesinin Samir ile olan birlikteliğini yazıştıkları e-postaları Samir'in

eşine gönderdiğini ve onun bu ilişkiyi öğrendiği için intihar ettiğini söyler ve kendini suçlar. Ayrıca karısı komada olan birisiyle annesinin evlenmesini de doğru bulmaz. Bu sırrı öğrenen Ahmad Lucie'yi de ikna ederek durumu annesine açıklar. Doğruları öğrenen Marie Lucie'yi evden kovar, Lucie babasına gitmek üzere tren beklerken annesi peşinden gelir ve eve dönmeye ikna eder. Marie Samir'e kızının yaptıklarını anlatır ancak konuyu derinlemesine araştırınca Samir'in yanında çalışan Naima (SabrinaOvazani)'nın kendisini Samir'in eşi gibi tanıttığı ve karısının da kendisini onunla aldattığını düşündüğü için Naima'nın gözü önünde çamaşır suyu içerek intihara kalkıştığı anlaşılır.

3.1.8.3. Le Passé'nin Teması

İnsan gelişiminin ve toplumsal oluşumunun panoramasını; sanatın yaratılışı ve var oluşu öyküsü oluşturur. İnsan toplumsal devinmeleriyle sanat yapıtlarından yarattığı olaylar ve nesnelere gibi yepyeni aşamalara yönelmektedir. Bu nedenle yaşam; sanatın maddesidir. Yaşamla birlikte algılanan veya sorgulanan toplumsal sorunların işlemi; onların tanım ve bilinç oluşumunda etkilidir. Sanatın yaratım olgusu, gerçekliğin yansımasıdır. Sanatçı, gerçeklikleri çeşitli boyutlarla ele almaktadır (Gevgilili'den akt. Sarani Azar 2018, s. 1008). Le Passé filminde de günlük hayattan herhangi bir insanın yaşadığı acılar, çarpık insan ilişkileri, aşk, ihtiras, kıskançlık, aldatma, aldatılma, intihara teşebbüs, koparılan bağlar, aile ilişkileri, sevgi gibi gerçek duygular beyaz perdeye yansıtılmıştır.

Sinema basit bir şekilde kaydedilen bir hayatın yorumlanması için ona ait olan öğeleri işin içine sokmayı sağlar. Sinema; yaşamı olgularla kaydetmesine rağmen insanı kendisinden uzaklaştırma durumundadır ayrıca insanın yaşadığı toplumun problemlerini yansıtır (Armes'den akt. Sarani Azar, 2018, s. 1009). Sinema gerçekçi niteliğini bünyesinde barındırarak bir kurmacanın gerçekleştirilmiş anlayışını sergileyip onu kabul ettirir (Abisel'den akt. Sarani Azar, 2018, s. 1009).

Farhadi, filmlerinde mesaj verme kaygısı taşımadığını ifade ederek, "Filmde mesaj vermek istediğiniz zaman o film iyi olmuyor. Siyasi film çekme yolunu tutmuyorum. Çünkü siyasi filmlere inanmıyorum. Daha çok insan ve aile ilişkilerini ele alan dramatik öyküleri çektim. Zaten insan ilişkilerinde siyaset, ahlak, aile hepsini bulmak mümkün" diyerek bir röportajında düşüncelerini dile getirmiştir (<http://eksisinema.com/asghar-farhadi-yilmaz-guneyi-cok-seviyorum/> Erişim Tarihi 10.05.2019).

Le passé filminde karakterlerin geçmişleriyle yüzleşmesini dramatik bir yolla anlatan Farhadi Tablo 9 da yer alan dünyaca ünlü sinema ödüllerini de alarak adından çokça söz ettirmiştir.

Tablo 3.1.8.1:Le Passé'nin Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Association of Polish Filmmakers Critics Ödülü	2013	Golden Reel	En İyi Yabancı Film
Cannes Film Festivali	2013	CFF Jury	En İyi Kadın Oyuncu "Bérénice Bejo"
		Prize of the Ecumenical Jury	Asghar Farhadi
Chlotrudis Ödülü	2014	Chlotrudis Ödülü	En İyi Film, En İyi Yönetmen "Asghar Farhadi", En İyi Orjinal Senaryo "Asghar Farhadi"
Durban Uluslararası Film Festivali	2013	DIFF Jury	En İyi Senaryo "Asghar Farhadi"
International Cinephile Society Ödülü	2013	ICS Cannes Ödülü	En İyi Senaryo "Asghar Farhadi" "Massoumeh Lahidji" Cannes'ın Çocukları Ödülü "Pauline Burlet" "Elyes Aguis" "Jeanne Jestin"
Magritte Ödülü	2014	Magritte Ödülü	Umut Vaat Eden Kadın Oyuncu "Pauline Burlet"
National Board of Review	2013	NBR Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Oslo Films from the South Festivali	2013	İzleyici Ödülü	"Asghar Farhadi"
Palm Springs Uluslararası Film Festivali	2014	FIPRESCI Prize	En İyi Kadın Oyuncu "Bérénice Bejo"

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt2404461/Ödülü?ref=tt_gl_op_1)

Erişim Tarihi:10.04.2019)

3.1.9. La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2/ Mavi En Sıcak Renktir

Görsel 3.1.9.1. La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2 Film Afışı

3.1.9.1. La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2'nün Konusu

Lise öğrencisi bir genç kızın cinsel kimlik arayışı sonucunda sanatçı bir kızla yaşadığı eşcinsel ilişkinin tutkulu öyküsü anlatılmaktadır.

3.1.9.2. La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2'nün Geniş Özeti

Orta sınıf bir ailenin kızı olan Adèle (Adèle Exarchopoulos) lise öğrencisidir, Fransız edebiyatı bölümünde okumaktadır. Okulda kitap incelemeleri yaparlar. Arkadaşları aynı okulda farklı bölümde okuyan Thomas (Jéréemie Laheurte)'ın Adèle'e ilgisi olduğunu söylerler. Bir gün otobüste Thomas ve Adèle karşılaşırlar, sohbet ederler. Adèle Thomas ile buluşmaya giderken tesadüfen mavi saçlı bir kızla göz göze gelir, birbirlerine bakarlar ve geçerler. Adèle Thomas ile buluşur, birlikte zaman geçirirler ancak hiç ortak noktaları yoktur. Adèle kitap okumaktan zevk alır, Thomas hayatında bir kitap bile okumamıştır, müzik zevkleri farklıdır. Adèle aradığının Thomas'da olmadığını hissetse de arkadaş çevresinin baskıları üzerine Thomas ile birlikte olur. Ancak Adèle kendini üzgün hisseder, aradığını bulamamıştır, bir şeyler eksiktir hayatında ve Thomas'dan ayrılır. Bu arada rüyalarında mavi saçlı kızla birlikte olduğunu görmektedir. Okuldaki kız arkadaşlarından birisi bir gün ona güzel sözler söyler ve onu dudağından öper. Adèle'in kafası karışır. Ertesi gün okulun lavabosunda kız arkadaşını o öpmek ister ancak arkadaşı

Adèle'in kendisini yanlış anladığını, bunu bu kadar önemseyeceğini düşünmediğini söyler. Okulda samimi olduğu bir erkek arkadaşı onu bir gece gay bara götürür. Adèle oradan çıkar ve lezbiyenlerin olduğu bara gider orada etrafa bakınırken Emma (Léa Seydoux)'yı görür. Emma burjuva bir ailenin güzel sanatlar son sınıfta okuyan, resim yapan özgür ruhlu kızıdır. Emma ve Adèle tanışıp sohbet ederler. Emma Adèle'e reşit olmadığını, heteroseksüel olduğunu ancak bir arayışın içinde olduğunu söyler. Adèle ise tesadüfen orada olduğunu söyler. Birbirlerinden çok farklıdırlar. Emma sanattan anlayan, resim yapan, sosyal bir çevre ve burjuva bir yaşama sahip birisidir, beyaz şarap ve istiridye yemeyi sever. Adèle ise okumayı seven, ilkökul öğretmenliği hayali kuran Emma'nın tersine yabancı dile yetenekli birisidir, biraz oburdur, spagettiye bayılır deniz ürünlerini sevmez. Bir gün Adèle'in okul çıkışına Emma'nın gelmesi üzerine arkadaşları Adèle ile dalga geçip onu lezbiyen olmakla suçlarlar ve kavga ederler. Ancak Emma ve Adèle artık birlikte daha fazla zaman geçirmeye başlarlar. Emma Adèle'i heykel ve resim sergisine götürür, onun resimlerini yapar. Bir gün ormanda çimlere uzanıp birbirlerine tutkuyla bakarken birden öpüşürler ve daha sonra cinsel birliktelik yaşarlar. Birlikte LGBT'lilerin partisine katılırlar. Adèle Emma'nın ailesiyle tanışmaya akşam yemeğine gider. Emma'nın ailesi onların ilişkisini bilmekte ve doğal karşılamaktadır. Akşam yemeğinde sadece istiridye ve beyaz şarap vardır, Adèle de mecburen istiridye yer. Yemekte sohbet konusu geleceğe dair düşünceleridir. Adèle liseden sonra formasyon eğitimi alıp öğretmen olarak kısa yoldan hayata atılmayı tercih ettiğini söyler. Emma'ya göre ise o üniversite okusa belki de fikirleri değişecek ve başka şeylerden hoşlanacaktır ama Adèle rotasını çizmiştir. 18. Yaş gününde ailesi ve arkadaşları Adèle için sürpriz doğum günü partisi yaparlar. Adèle Emma'yı ailesiyle tanıştırmak için evlerine davet etmiştir. Yemekte spagetti vardır, çok fazla Emma'ya hitab eden bir yemek olmasa da yer. Adèle'in ailesinin onların ilişkisi konusunda bilgileri yoktur, Emma'ya erkek arkadaşının ne iş yaptığını falan sorarlar. Adèle'in ailesinin klasik bir bakış açısı vardır. Onlara göre faturaları ödeyecek garanti bir işi olan kocası olmalı bir kızın, sanat karın doyurmaz, insanın profesyonel bir işinin olması ve sonra isterse sanatla uğraşması gerektiğini düşünürler. Emma ve Adèle'in ilişkileri tutkuyla devam eder. Emma Adèle'in nü resimlerini yapar. Adèle istediği gibi anaokulu öğretmeni olmuştur. Birlikte yaşamaktadırlar ve bir gün Emma'nın arkadaşlarının katılacağı bir parti verirler evde. Adèle parti için yemekleri hazırlamıştır, spagetti yapmıştır onlara. Partide konu Adèle'in çok da hakim olmadığı resimler, ressamlar, sergilerdir. Adèle kendini bir yabancı gibi hissederken Emma'nın erkek arkadaşlarından birisi Adèle'e ilgi gösterir. Emma yaptığı

resimlerin ilham kaynağının Adèle olduğunu aslında onun yazmaya ne kadar yetenekli olduğunu falan anlatır arkadaşlarına, çünkü Emma Adèle'in sıradan bir öğretmen olmasını değil kendi kültürel ortamına ayak uydurabilmesi için yazması gerektiğini düşünmektedir. Ancak Adèle çok oralı olmaz. Emma gün geçtikçe kendisini daha çok resimlerine ve sanata adar. Emma sergi için çalıştığı bir gün Adèle evde çok sıkılır ve anaokulundan öğretmen arkadaşının davet ettiği partiye gider, birlikte dans ederler, öpüşürler. Eve geldiğinde Emma onları görmüştür, Adèle ile tartışır, birlikte olup olmadıklarını sorar ve birlikte olduklarını öğrenince Adèle'i evden kovar. Adèle kendisini terk etmemesi ve affetmesi için Emma'ya yalvarır ancak Emma onu dinlemez. Ayrılık Adèle'e çok dokunur, her geçen gün kendisini daha kötü hisseder, acı çeker. Öğretmenlik hayatına devam eder ancak daha gergindir, Emma ile dolaştıkları alanlarda gezer, sürekli onu düşünür, hayatında derin bir boşluk oluşmuştur. Uzun zaman sonra bir kafede Adèle'in isteği üzerine buluşurlar. Hayatlarının gidişatı hakkında konuşurlar. Adèle Emma'dan sonra hayatına giren birkaç kişi olduğunu ama gelip geçici ilişkiler yaşadığını ve bir türlü kimseye bağlanamadığını söyler. Emma ise resim yapmaya ve sergiler açmaya devam etmektedir ve uzun süredir Lise (Mona Walravens) (parti verdiklerinde evlerine gelen, o zaman hamile olan arkadaşı) ve onun üç yaşındaki kızı ile birlikte yaşadığını söyler. Adèle Emma'ya her anlamda mutlu olup olmadığını sorar. Emma her şeyin yolunda gittiğini ama hiçbir şeyin onunla yaşadığı gibi olmadığını söyler. İkisi de birbirlerini çok özlemiştir. Birbirlerine dokunurlar, öpüşürler ama Emma bir birlikteliği olduğunu ve yapamayacağını söyleyince Adèle kontrol dışı davrandığını söyler ve özür diler. Emma Adèle'e karşı bir hassasiyetinin olduğunu ve her zaman da olacağını söyler. Birbirlerinden ağlayarak ayrılırlar. Bir gün Emma yine sergi açar ve açılışa Adèle'i de davet eder. Adèle süslenip hazırlanır ve açılışa gider. Emma'ya olan tutkusu hala devam etmektedir, Emma da Adèle'i görünce tutkulu bakışlarını ondan alamaz. Fakat daha sonra Emma'nın kız arkadaşını görür biraz onunla konuşurlar sonra onları sarmaş dolaş görür ve dayanamaz o görüntüye. Emma'nın arkadaşlarından birisi daha önce partide Adèle'e beğenisini belli eden arkadaşı yine oradadır. Adèle ile konuşur, onunla olmak ister. Ancak Adèle hem ondan hem ortamdaki sıkılmıştır ve kimseye bir şey söylemeden sessizce oradan uzaklaşır.

3.1.9.3. La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2'nün Teması

Abdellatif Kechiche'in yönettiği bu film aslında Julie Maroh'un "Le bleu est une couleur chaude" adlı çizgi romanından yola çıkılarak tasarlanmış ve çekilmiştir. Yönetmen LGBT teması üzerine filmi kurgulamış olsa da farklı cinsel tercihleri olan insanların yaşadıkları sorun ve sorgulamaları ortaya koymaya veya politik bir mesaj vermeye çalışmamaktadır. Filmde tabii ki bazı sahnelerde onların toplumdaki dışlanmaları, arkadaş çevrelerince kabul görmeyişleri, güncel yaşamda karşılaştıkları zorluklar işlenmiştir ancak Kechiche tutkulu bir aşk hikâyesini, yaşanan aşk acısını odak noktasına almıştır. Tutku ve saplantılar filmin ana teması olmuştur. Çünkü Adèle ve Emma için sadece yaşanan aşkta değil, cinsellikte, seçtikleri mesleklerde, yedikleri yemekte ve ya içtikleri içkide bile tutku ve saplantılar vardır.

La Vie d'Adèle: Chapitres 1 et 2 filmi ile uzun süre gündemde kalan ve eleştiriler de alan Abdellatif Kechiche The Guardian gazetesine vermiş olduğu röportajında "Erkek bakış açısıyla filmin çekildiğini söyleyenleri üzümlenerek anlamaya çalışıyorum, iki kadın arasındaki aşkı anlatabilmek için illa bir kadın ya da lezbiyen mi olmam gerekir, burada aşktan bahsediyoruz, mutlak ve kozmik olan aşktan" diyerek filmin temasına dikkat çekmek istemiştir. Ve yine aynı röportajında kendi sineması hakkında konuşurken "Bunun yaşam gibi görünmesini istemiyorum, bunun gerçekten yaşamın ta kendisi olmasını istiyorum, benim peşinde olduğum şey hayatın gerçek anlarıdır" (Romney, 2013) diyerek çekimlerinde gerçeği olduğu gibi yansıtmak derdinde olduğunu anlatmak istemiştir. (<https://www.theguardian.com/film/2013/oct/27/abdellatif-kechiche-interview-blue-warmest> Erişim Tarihi: 10.04.2019)

Tablo 10'da da görüldüğü gibi film 2013 yılı Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye olarak adından çokça söz ettirmiştir. Ödülün sadece yönetmene değil, iki başrol oyuncusuna da (Lea Seydoux ve Adèle Exarchopoulos) takdim edilmesiyle de Cannes Film Festivali'nde bir ilk yaşanmıştır. "Ayrıca film ekran görünürlüğü ve politik ilerleme yakınsallığı açısından lezbiyen sinema tarihinde önemli bir dönüm noktasını da işaret etmektedir; film Cannes Film Festivalinde Altın Palmiye ödülünü aldığı hafta filminin yapım ülkesi olan Fransa'da eşcinsel evlilik yasallaştırılmıştır" (Bradbury, 2016, s.174)

Tablo 3.1.9. 1:La Vie d'Adèle- Chapitres 1 et 2'nün Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Association of Polish Filmmakers Critics Ödülü	2013	Onur Mansiyonu	En İyi Yabancı Film
Austin Film Critics Association	2013	Austin Film Critics Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Ödülü Circuit Community Ödülü	2013	ACCA	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
		Onur Ödülü	Onur Ödülü
Black Film Critics Circle Ödülü	2013	BFCC Ödülü	En İyi Yabancı Film
Bodil Ödülü	2014	Bodil	Amerika Yapımı Olmayan En İyi Film
Boston Online Film Critics Association	2013	BOFCA Ödülü	Yılın En İyi Film 7.sıra Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
British Independent Film Ödülü	2013	British Independent Film Ödülü	En İyi Uluslararası Bağımsız Film
Broadcast Film Critics Association Ödülü	2014	Critics Choice Ödülü	En İyi Genç Erkek/Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos” Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Cannes Film Festival	2013	FIPRESCI Prize	Yarışma Ödülü “Abdellatif Kechiche”
		Palme d'Or	“Abdellatif Kechiche” “Adèle Exarchopoulos” “Léa Seydoux”
Central Ohio Film Critics Association	2014	COFCA Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos” Umut Vaat Eden Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Chicago Film Critics Association Ödülü	2013	CFCA Ödülü	Gelecek Vaat Eden Sanatçı “Adèle Exarchopoulos”
CinEuphoria Ödülü	2014	CinEuphoria	En İyi Kadın Oyuncu - İzleyici Ödülü “Adèle Exarchopoulos” En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu - İzleyici Ödülü “Léa Seydoux” Yılın İlk 10'u- İzleyici Ödülü “Abdellatif Kechiche” En İyi İkili – Uluslararası yarışma “Adèle Exarchopoulos” “Léa Seydoux”
César Ödülü	2014	César	Umut Vaat Eden Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Dallas-Fort Worth Film Critics Association Ödülü	2013	DFWFCA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü

Film Independent Spirit Ödülü	2014	Independent Spirit Ödülü	En İyi Uluslararası Film
Florida Film Critics Circle Ödülü	2014	FFCC Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Fotogramas de Plata	2014	Fotogramas de Plata	En İyi Yabancı Film
French Syndicate of Cinema Critics	2013	Critics Ödülü	En İyi Film
GALECA: The Society of LGBTQ Entertainment Critics	2014	Dorian Ödülü	LGBT Yılın Filmi Yabancı Dilde Yılın Filmi
Globes de Cristal Ödülü	2014	Globe de Cristal	En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Gold Derby Ödülü	2014	Gold Derby Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film
Golden Ciak Ödülü	2014	Golden Ciak	En İyi Yabancı Film
Guldbagge Ödülü	2014	Guldbagge Ödülü	En İyi Yabancı Film
Hamptons Uluslararası Film Festivali	2013	Breakthrough Performer	“Léa Seydoux”
Indiana Film Journalists Association	2013	IFJA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü, En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
International Cinephile Society Ödülü	2014	ICS Ödülü	İngilizce olmayan En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos” En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Léa Seydoux” En İyi Uyarlama Senaryo
International Cinephile Society Ödülü	2013	ICS Cannes Ödülü	Palme d'Or “Abdellatif Kechiche”
International Online Cinema Ödülü	2014	INOCA	En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Léa Seydoux” İngilizce Olmayan En İyi Film
International Online Film Critics' Poll	2015	IOFCP Ödülü	İlk On Film
Internet Film Critic Society	2013	IFCS Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Italian Online Movie Ödülü	2014	IOMA	En İyi Film “Brahim Chioua” “Abdellatif Kechiche” “Vincent Maraval” En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Léa Seydoux”

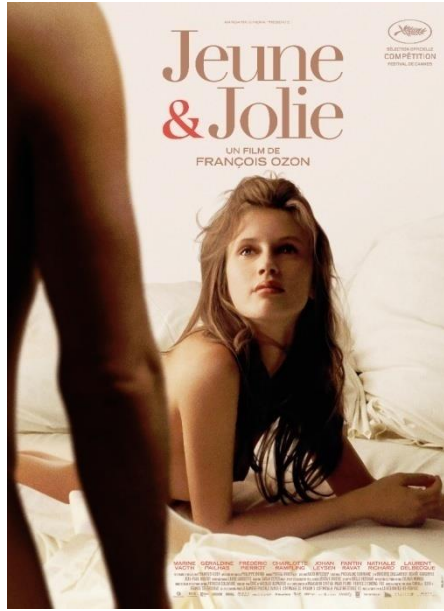
Kansas City Film Critics Circle Ödülü	2013	KCFCC Ödülü	En İyi Yabancı Film
Las Vegas Film Critics Society Ödülü	2013	Sierra Ödülü	En İyi Yabancı Film
London Critics Circle Film Ödülü	2014	ALFS Ödülü	Yabancı Dilde Yılın Filmi
Los Angeles Film Critics Association Ödülü	2013	LAFCA Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”, En İyi Yabancı Film
Lumiere Ödülü	2014	Lumiere Ödülü	En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu “Léa Seydoux” Grand Central için En İyi Yönetmen “Abdellatif Kechiche” Gelecek Vaat Eden Genç Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Magritte Ödülü	2014	Magritte Ödülü	En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu “Catherine Salée”
National Board of Review	2013	NBR Ödülü	Umut Vaat Eden Performans “Adèle Exarchopoulos”
National Society of Film Critics Ödülü	2014	NSFC Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
New York Film Critics Circle Ödülü	2013	NYFCC Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
New York Film Critics	2013	NYFCO Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü Umut Vaat eden Performans “Adèle Exarchopoulos”, Yılın En İyi Filmleri
North Texas Film Critics Association	2014	NTFCA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Online Film & Television Association	2014	OFTA Film Ödülü	En İyi Genç Performans “Adèle Exarchopoulos”, Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Online Film Critics Society Ödülü	2013	OFCS Ödülü	İngilizce Olmayan En İyi Film
Phoenix Film Critics Society Ödülü	2013	PFCS Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Prix Louis Delluc	2013	Prix Louis Delluc	En İyi Film
Robert Festival	2014	Robert	Amerikan Yapımı Olmayan En İyi Film
San Francisco Film Critics Circle	2013	SFFCC Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film

San Sebastián Uluslararası Film Festivali	2013	FIPRESCI	Yılın Filmi
Sant Jordi Ödülü	2014	Sant Jordi	En İyi Yabancı Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Santa Barbara Uluslararası Film Festivali	2014	Virtuoso Ödülü	“Adèle Exarchopoulos”
SESC Film Festival	2014	İzleyici Ödülü	En İyi Yabancı Film , En İyi Yabancı Yönetmen, En İyi Yabancı Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
St. Louis Film Critics Association	2013	SLFCA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Utah Film Critics Association Ödülü	2014	UFCA Ödülü	UFCA Ödülü En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos” İngilizce Olmayan En İyi Film
Village Voice Film Poll	2013	VVFP Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”
Women Film Critics Circle Ödülü	2013	WFCC Ödülü	Utanch Ödülü
Étoiles d'Or	2014	Étoile d'Or	En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Çıkış Yapan Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos” En İyi Kadın Oyuncu “Adèle Exarchopoulos”

Kaynak:(https://www.imdb.com/title/tt2278871/Ödülü?ref=tt_ql_op_1)

Erişim Tarihi:10.04.2019)

3.1.10. Jeune & Jolie/ Genç ve Güzel

Görsel 3.1.10.1.Jeune & Jolie Film Afişi

3.1.10.1. Jeune & Jolie'nin Konusu

On yedi yaşında bir genç kızın cinsel kimlik arayışı sürecinde kendisine farklı heyecanlar araması sonucunda internet üzerinden bulduğu, kendisinden yaşça büyük insanlarla para karşılığı cinsel birliktelik yaşaması, bu sırada başına gelen talihsiz olaylar ve ailesinin konuyu öğrenmesi sonucu gelişen olaylar anlatılmaktadır.

3.1.10.2. Jeune & Jolie'nin Geniş zeti

Isabelle ailesiyle ve ailesinin arkadaşlarıyla birlikte yaz tatilindedir. Orada Felix adında bir gençle tanışır ve ilk cinsel birlikteliğini yaşar. Ailesinden saklar ancak erkek kardeŐine söyler. 17. Yaş gününü orada kutlarlar. Tatil dönüŐünde Felix, Isabelle'in umurunda olmaz. Bir otel odasında yaşlı bir adamla para karşılığı birlikte olur. YaŐı konusunda yalan söylemiştir ve internete de kendi resimleri dışında farklı resimler koymuştur. Eve geldiğinde aldığı parayı bir kutuya saklar. Okuldaki arkadaşına 32 yaşında avukat bir sevgilisi olduğunu söyler. Annesinin kıyafetlerini ve ayakkabılarını alıp onları giyinerek kendisini biraz daha büyük göstermeye çalışır. İkinci randevusunda adam parasını eksik verir, Isabelle tamamını isteyince ailesine söylemekle tehdit eder. Bir sonraki randevusunda hem creti artırmıŐtır hem de parasını peŐin alır. Ailesiyle tiyatroya gittiği bir gün ilk birlikte olduğu yaşlı adamı kızı ile orada görür. Ve arada annesinin,

arkadaşının eşiyle ilişkisi olduğunu görür. Yaşlı adam tekrar onunla buluşmak ister, buluşurlar. Gün geçtikçe daha fazla kişi ile birlikte olmaya başlar. Yine bir gün yaşlı adamla buluştuklarında adam ona biraz hayatından bahseder sonra birlikte olurlarken adam kalp krizi geçirir ve ölür. Karakoldan polisler annesinin yanına gider, otelden alınmış fotoğrafları gösterirler, sık sık Georges ile buluştuğunu ve kızının fahişelik yaptığını söylerler. Annesi olanlara inanamaz, polisler evde arama yaparlar. Isabelle'in bilgisayarına bakarlar, girdiği siteler tespit edilir ve odasında kutuda sakladığı parayı bulurlar. Isabelle okuldan gelince annesi her şeyi öğrendiğini neden böyle bir şey yaptığını sorar ve onu döver. Ama sonra özür diler ve neler olduğunu anlamaya çalışır. Bırakacağına söz veririr. Annesi olanlardan ötürü kendini suçlar, nerede hata yaptığını sorgular. Annesi ona bilgisayarı, telefonu ve dışarı çıkmasını yasaklar. Isabelle polise ifade verir, nasıl başladığını ve neler olduğunu anlatır. Polis ona devam edip etmeyeceğini sorar. Isabelle'e göre bu sadece bir deneyimdir. Polis bunun tehlikeli bir deneyim olduğunu, yaşına göre kolay bir av olduğunu, kiminle beraber olacağını bilemeyeceğini, orada kendisini koruyup kollayacak kimsenin olmayacağını, saldırıya ve ya tecavüze uğrayabileceğini ya da katillerle baş başa olabileceğini söyler. Annesi Isabelle için bir psikoterapi ayarlar ama Isabelle gitmek istemez. Isabelle kazandığı parayı ne yapacaklarını sorar, annesi de fahişelerin tekrar topluma kazandırılmasıyla ilgili bir yardım kuruluşuna bağışlayabileceklerini söyler. Annesi ile birlikte psikoterapiye giderler. Akşam annesinin arkadaşının çocuklarına bakmaya gider. Kadın dönüştü kocasının onu bırakmasını istemez ve kendisi Isabelle'i eve bırakır. Eve döndüğünde üvey babası ile şakalaşarak konuşurlarken annesi gelir ve sinirlenir. Üvey babası onu yatılı okula göndermeyi teklif eder, kadın kızından tiksindiğini söyler. Psikoterapiye devam eder ve neler hissettiğini açıkça anlatır. Georges'un ölümünden kendisini sorumlu tuttuğu için kendisini kirlenmiş gibi hissettiğini söyler. Sınıf arkadaşıyla bir partiye gitmesine ailesi izin verir orada tanıştığı yaşıtı bir genç ile ilişki yaşarlar, cinsel birliktelik yaşarlar ama Isabelle mutlu olmaz ve ondan ayrılır. Eski telefon hattını telefonuna takar, birçok mesaj gelmiştir, onlara bakar. Georges ile buluştuğu otelde Georges'un eşiyle buluşur, kadın istemiştir. Kocasının başka kadınlarla birlikte olduğunu bildiğini, başlarda kızdığını ama sonra sakinleştiğini çünkü kendisinin bunalımda olduğunu söyler. İkisi birlikte Georges'un öldüğü odaya çıkarlar, yatağa uzanırlar. İkisinin de yaşananlar ile yüzleşmeye ihtiyaçları vardır. Isabelle sabah mutlu uyanır.

3.1.10.3. Jeune & Jolie'nin Teması

Filmde ergenlik dönemindeki bir genç kızın psikolojik gelişimini, kimlik ve cinsel kimlik arayışını, farklı deneyimlerde bulunma arzusunu, ergenlik dönemi hormonlarının etkisiyle gösterilen farklı tutum ve davranışları ana tema olarak izleyici okuyabilmektedir. Maddi anlamda bir sıkıntısı olmayan bir genç kızın para karşılığı kendinden büyük erkeklerle birlikte olması, kendince yaşadığı sorunlar karşısında kendini kanıtlama çabasında olduğunu, dünyayı kendi bedeni ve cinsel yönelimi üzerinden keşfetmeye çalıştığını göstermektedir. Bir gencin kendini kanıtlama çabası içerisindeyken aile yaşantısının, etik ve ahlaki normların çok da umurunda olmadığı ya da hayatta yaşadığı sıkıntılarını kendince, herkesten farklı çözüm yolları aradığı filmde açıkça görülmektedir.

François Ozon'un filmografisini incelediğimizde cinsel özgürleşmeyi merkezine alan, toplumsal kurallara karşı gelen duruşu ve bunu kendine has tarzıyla ele alışıyla Fransız sinemasında özgürlüğü kendince yorumlayan bir yönetmen olduğunu görmekteyiz. Bu filmde de Ozon, Isabelle karakterinin özgürlüğü yakalama arzusuyla birlikte özgürlüğün sınırlarını keşfedememesini anlatmak istemiştir.

François Ozon resmi internet sitesinde kendisi ile yapılan mülakatta Jeune&Jolie filmi ile ilgili fikirlerini şu şekilde beyan etmiştir:

Film on yedi yaşında olmanın nasıl bir his olduğu ve kişinin kendi vücudundaki dönüşümü deneyimlemesi hakkındadır. Ergenlik çoğu zaman sinemada idealleştirilir. Ergenlik benim için karmaşık bir geçişin acı dolu dönemiydi, dolayısıyla o döneme özlem duymuyorum. Ergenliği sadece duygusal bir zaman olarak değil, her şeyden önce hormonal bir zaman olarak tanımlamak istedim. Vücudumuz yoğun fizyolojik değişikliklerden geçer ve kendimizi uyuşmuş gibi hissederiz. Dolayısıyla hissetmek için bedenlerimize saldırır, sınırlarımızı fiziksel olarak test ederiz. Fuhuş teması da bunu vurgulamak, ergenliğin ortaya koyduğu kimlik ve cinsellik sorunlarını göstermek için bir yol sağlar. Cinsellik henüz duyguyla bağlantılı değildir (Ozon, 2019, parag. 2).

Ozon, ergenlik dönemi sorunlarının tamamen hormonların etkisinden kaynaklandığını, kimlik arayışı ve cinsel kimlik sorunlarını filmde Isabelle karakteri üzerinden net bir şekilde anlatmıştır. Isabelle ergenlik çağında, maddiyatla ilgili herhangi bir sıkıntı yaşamayan, ailesi ile de çok fazla problemi olmayan bir genç kız olarak sadece kendisine hükmeden hormonlarının etkisiyle kendisini çok farklı bir yolla kanıtlamaya çalışır. Vücudunu kullanarak kendi sınırlarını zorlar ve yaşadığı cinselliğin duyguyla hiçbir bağlantısı yoktur. Yaşadığı ilk cinsel birliktelikte kendisini dışarıdan izleyen bir Isabelle

daha vardır hayalinde ve bu sahne ile filmin daha başlarında izleyici onun duygusal olarak hiçbir şey hissetmediğini anlar. Isabelle için duyguların değil hormonal hareketlerin, yaşadığı aksiyonun, heyecanın önemi vardır.

Fransız Yeni Dalgasının usta yönetmeni François Truffaut aynı temayı 1959 yılında yaptığı ve Cannes Film Festivali'nde en iyi yönetmen ödülünü aldığı ilk uzun metraj filmi 400 Darbe'de (Les Quatre Cents Coups) işlemiş ve filmi şu şekilde tanımlamıştır:

Filmimi ergenlik çağı atağı, ebeveynlerden duygusal kopuş, bağımsızlık arzusu ve aşağılık kompleksi olarak adlandırılan dört belirgin karmaşadan oluşan ve uzmanların 'gençliğin kimlik krizi' diye hoş bir şekilde isim verdikleri dönemin üzerine kurdum. Bu dört faktörün her biri kesin bir adaletsizlik türünün var olduğunun keşfedilmesine ve isyana yol açar (Akt. Monaco, 2006, s.31).

Jeune & Jolie filminde de François Ozon Truffaut gibi karakterinin kimlik krizini tema olarak işlemiştir. Isabelle'in ergenlik çağı atağı yaşadığı, ailesinden duygusal kopuşu ve bağımsızlık arzusuyla bir kimlik bunalımına girdiği ve yaşça kendisinden büyük erkeklerle internet üzerinden randevulaşıp para karşılığı cinsel birliktelik yaşadığı görülmektedir. Truffaut'nun karakteri Antoine yaşadığı kimlik krizini kaçarak ve kafasında belirlediği denize ulaşma fikriyle aşmaya çalışırken Ozon'un karakteri Isabelle fahişelik yapmayı tercih etmektedir.

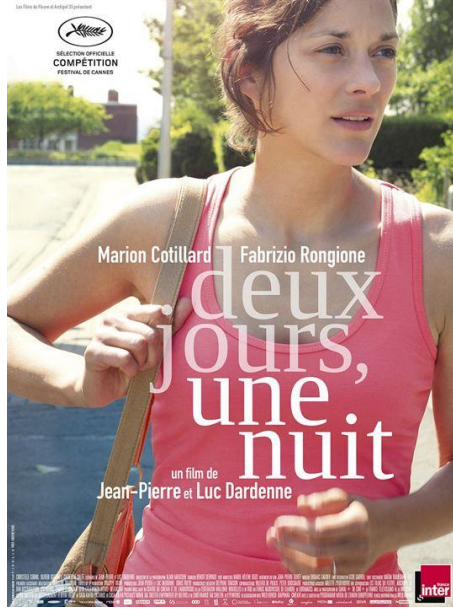
Tablo 3.1.10.1:Jeune & Jolie'nin Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
International Cinephile Society Ödülü	2014	ICS Ödülü	2013'de Yayınlanmamış En İyi Film
International Cinephile Society Ödülü	2013	ICS Cannes Ödülü	Cannes'ın Çocukları "Fantin Ravat"
San Sebastián Uluslararası Film Festivali	2013	TVE Otra Mirada Ödülü	"François Ozon"

Kaynak:(https://www.imdb.com/title/tt2752200/Ödülü?ref =tt_ql_op_1)

Erişim Tarihi:10.04.2019)

3.1.11. Deux Jours, Une Nuit/ İki Gün ve Bir Gece

Görsel 3.1.11.1.Deux Jours, Une Nuit Film Afışı

3.1.11.1 Deux Jours, Une Nuit'nin Konusu

İşini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalan bir kadının iki gün bir gece boyunca iş arkadaşlarını alacakları ekstra aylık primden vazgeçirerek kendisinin işte kalmasına ikna etme çabalarını ve bu süreçte insanların hayatta ne gibi zorluklarla mücadele ettiğini anlatmaktadır.

3.1.11.2 Deux Jours, Une Nuit'nin Geniş Özeti

Sandra (Marion Cotillard) evli, iki çocuk annesi, fabrikada işçi olarak çalışan bir kadındır. Deprosyonda olduğu için rapor alıp evde dinlenmektedir. Tam işe döneceği zaman arkadaşı arar ve iş yerinde yapılan oylamadan bahseder. Patronu çalışan işçilere Sandra'yı işten çıkaracağını, onun yerine onların bir saat mesai yaparak aylık ekstra 1000 avro kazanabileceklerini söylemiştir ve Sandra'nın işten çıkarılarak onlara ödenecek aylık primi mi yoksa Sandra'nın işte kalmasını mı istediklerini oylamaya sunmuştur. 16 kişiden 14'ü aylık ekstra primi tercih ederken sadece 2 kişi Sandra'nın işinin başında kalmasını tercih etmişlerdir. Sandra bunu arkadaşından öğrenince kendisini çok kötü hisseder daha başından pes etme niyetindedir ancak durumu öğrenen kocası Manu (Fabrizio Rongione) hemen eve gelir ve Sandra'yı mücadele etmesi için ikna etmeye çalışır. Patronu henüz tam kararını vermemiştir ve Sandra ile konuşmak ister. Manu işi olmazsa evin kredisini

nasıl ödeyeceklerini sorar ve pes etmemesi, işi için mücadele etmesi gerektiğini söyler. Sandra'nın arkadaşı Juliette (Catherine Salée) Sandra'nın işini kaybetmemesi için çok uğraşır. Patronlarıyla yeniden oylama yapılması konusunda görüşürler ve Juliette pazartesi günü yeni bir oylama yapılması için patronlarını ikna eder. Kocasını iş arkadaşlarının adreslerini almayı ve onlarla görüşmeyi önerir ama Sandra istemez. Yemek bile yemeden yatmaya gider. Eşi ondan kendisini salmak yerine tepki vermesini ister. Sandra kendisini bir hiç olarak görmektedir. Ama eşi onun var olduğunu, onu sevdiğini söyler ve Sandra'yı motive etmeye çalışır. Hafta sonu onlarla tek tek görüşmesini ister, ailece çalışanların listesini oluştururlar. Hafta sonu evde olmayacak olan kişi ile de telefonda görüşür. Telefonda görüştüğü arkadaşı onun tarafında oy kullanacağını bildirir ve Sandra mutlu olur. Ertesi gün iş arkadaşlarını dolaşmaya başlar ilk gittiği kişi o saatlerde evde yoktur. İkinci arkadaşı ise kızının okul masrafları için o ikramiyeye ihtiyacı olduğunu söyler. Adam yeniden düşüneceğini söyler ama uzun süredir işsiz olan karısı itiraz eder, düşünecek bir şey yok, o ikramiyeye ihtiyacımız var, ek iş yapıyoruz der. Üçüncü görüştüğü kadın eşiyile yeni ayrıldığını ve nişanlısıyla yeni bir hayata başladıklarını ve ev için masrafları olduğunu dolayısıyla o ikramiyeye ihtiyacı olduğunu söyler. Nadine adında bir arkadaşının evine gider ama kadın diyafondan kızına evde olmadığını söyler, kadının sesini duyunca neden kendisiyle konuşmadığını sorar ama kadın cevap vermeden diyafonu kapatır. Eşinin çalıştığı restoranda yemek yerler ve Sandra dışarıda ağlar. Arkadaşlarının gerçek yüzlerini görmek de onu ayrıca üzmektedir. Depresyon ilaçlarını almaya devam eder. Arkadaşlarından Timur geldiği için çok memnun olduğunu çünkü önceki oylamada ikramiyeyi seçtiği için kendisini çok suçladığını ve pişman olduğunu söyler. Sandra'nın kendisi için yaptığı iyiliği unutmadığını ve bu oylamada ondan yana oy vereceğini hatta bir arkadaşını da arayacağını söyler. Sandra biraz daha umutlanır ve arkadaşlarını ziyaret etmeye devam eder. Hicham'ın evine gittiğinde eşi ve çocukları açar kapıyı kendisi evde yoktur, eşi telefonla görüşür onları ama adam Sandra lehine oy kullanamayacağını belirtir. Tesadüfen Hicham ile bir markette karşılaşır, adam haftasonları orada çalıştığını, paraya ihtiyacı olduğunu ve bu yüzden ikramiyeyi reddemeyeceğini söyler. Ustabaşı çalışanları arayıp korkutmakta, Sandra'nın işini kaybetmesi yönünde davranmalarını istemektedir. Çünkü ona göre Sandra geçirdiği hastalıktan sonra verimli çalışamayacaktır. Sandra arkasından çevrilen işleri öğrenince yine nefes almakta zorlanır. Sandra eşinin de kendisine acıdığını ama sevmediğini düşünmektedir. Araba tamir eden iki kişinin yanına gider onlarla da konuşurken genç olan tepki verir ve onlara saldırır. Sandra kendini dilenci

gibi hissetmektedir, işe dönse bile onlarla nasıl çalışacağını düşünür, ikramiyesini kaybetmek istemeyen insanların yüzüne nasıl bakacağını, aynı ortamda nasıl bulunacağını düşünür. Timur'un aradığı kişi de Sandra için oy vereceğini söylemiştir. Kocasını şu anda altı kişinin oyunu aldıklarını üç kişiye daha ihtiyaçları olduğunu söyler. Görüştüğü başka bir arkadaşı eşiyile görüştüğünü ve evlerine yaptırılmaları gerekenler olduğu için o ikramiyeye ihtiyaçları olduğunu söyler. Nadine bu arkadaşını aramıştır ve ikramiyeye ihtiyaçları olduğunu söylemiştir. Sandra'nın morali çok bozulur. Ama kadın eşiyile tekrar konuşup ona geri dönüş yapacağını söyler. Julien ikramiyesinden vazgeçenlerin kaç kişi olduğunu ve isimlerini sorar. Sandra altı kişi olduğunu ama isimlerini söyleyemeyeceğini belirtir. Julien de ikramiyeden vazgeçmemektedir. Eşiyile görüşecek olan arkadaşı da eşiyile istemediği için Sandra'ya hayır demek zorunda kalır. Sandra bütün ilaçları içerek intihar girişiminde bulunur. Eşiyinden dolayı oy vermeyecek olan arkadaşı Sandra'nın evine gelir ve fikrini değiştirdiğini onun lehine oy kullanacağını söyler. Sandra bir kutu ilaç içtiğini söyler eşiyine hemen ambulans çağırırlar ve hastanede tedavi olur. Görüştüğü bir arkadaşı daha ikramiyeye ihtiyacı olduğunu çünkü evde tek çalışanın kendisi olduğunu söyler. İşte daha yeni olan Alphonse Sandra için oy vermek istediğini ama diğerlerinin ve ustabaşının ona kızacağından korkmuştur. Sandra gizli oylama yapılacağını ve korkmaması gerektiğini söyleyince Alphonse ona oy vereceğini söyler. Ancak yine de yakın zamanda sözleşmesi yenileneceği için eğer onların sözünü tutmazsa sözleşme yenilenemeyebilir diye düşünmektedir. Sandra en son görüşemediği bir arkadaşıyla da oylama sabahı iş yerinde görüşür. O da kararsız olduğunu söyler. Oylama yapılır, sekize sekiz çıkar sonuç. Kendisine oy verenlere teşekkür eder, kişisel eşyalarını toplayıp ayrılmak üzereyken patronu onu çağırır ve oylama için personelin yarısını ikna etmenin büyük başarı olduğunu dolayısıyla onların da ikramiyelerini kesmeden onu da tekrar işe alacağını ama bunun için Eylül ayını beklemesi gerektiğini söyler. O zaman yeni bir sözleşme yapmayacağını, var olan personellerle devam edeceğini söyler. Bu durumda Alphonse ile sözleşme yapılmayacağından Sandra kendisi yüzünden başka birinin işsiz kalmasını istemediğini söyler. Patronu kimsenin işten çıkarılmayacağını sadece bir kişinin sözleşmesinin yenilenmeyeceğini söyler. Sandra da bunun aynı şey olduğunu söyler, teklifi reddeder ve oradan ayrılır. Ama çıkışta kendisini daha iyi hissetmektedir, eşiyile telefonda görüşür iyi bir mücadele sergilediklerini ve mutlu olduğunu söyler.

3.1.11.3. Deux Jours, Une Nuit'nin Teması

Luc Dardenne ve Jean-Pierre Dardenne kardeşler bu filmleri ile toplumsal bir soruna ayna tutmuşlardır. Günümüzdeki genel toplumsal düzenin yarattığı sorunlarla mücadeleyi işsiz kalmak üzere olan bir kadının mücadelesiyle işlemişlerdir. Toplumsal gerçekçi tarafı güçlü olan bu filmin teması işsizlik üzerine yoğunlaşırken; patronların ucuz emek gücü olarak gördüğü kadın işçiler, kayıt dışı ve yine ucuza çalıştırılan göçmen işçiler, geçim derdi yüzünden ikramiyeye iş arkadaşı arasında bir seçim yapmak zorunda bırakılan diğer işçilerin yaşamları da filmde tematik olarak ele alınmıştır.

Creed ve Moore işsiz insanların psikolojik durumlarını şu şekilde aktarmıştır: “İşsizlerin işsizlikten dolayı güven aralıkları daha düşük seviyede olup depresyon, gerginlik ve psikolojik stresin seviyesinin yüksek olduğu tespit edilmiştir” (Creed ve Moore’dan akt. Aslan ve Aslan 2017, s. 123). Filmde izleyici de Sandra’nın depresyona girdiğini, stres seviyesinin yükseldiğini ve ilaçlar kullandığını görür. Hatta Sandra umudunu kaybettiği bir anda ilaç içerek intihara kalkışmış, eşinin ona güzel haberlerle gelmesi, arkadaşlarının onun lehine oy kullanacağını söylemesiyle hemen ilaç içtiğini söyleyerek hastanede midesini yıkatmış ve yeniden hayata tutunmuştur.

Aksu Bora “işsizlerin duygu dünyası” adlı çalışmasında işsiz kalan insanların psikolojik durumunu şu şekilde aktarmaktadır:

İşsizlik, yalnızca geçinme güçlüğü, borçlanma ve ‘yaşam standardı’nın düşmesi anlamına gelmez, aynı zamanda insanların duygu dünyalarını ve kendilik algılarını etkiler ve dönüştürür. Ücretli çalışmanın ekonomik ve sosyal hakların bir bileşeni olarak tanımlandığı bir dünyada topluma katılmanın temel mekanizması çalışmaktır (Bora, 2011, s. 117).

Bora’nın bu çalışmasında ele aldığı vakalar beyaz yakalı çalışanlardan olsa da tarif edilen duygular ‘kendini değersiz, başarısız hissetme, özsaygı kaybı, geri çekilme, görünmez olma arzusu, intihar fikri’ genel anlamda işsizlik ile mücadele eden bütün insanların psikolojik durumlarını özetlemekte ve duygularını dile getirmektedir. Burada bahsi geçen bu duygu durumu da İki gün ve Bir Gece’nin Sandra’sının duygu dünyasıyla birebir örtüşmektedir.

Küreselleşen ekonomi ile birlikte iş dünyası işçiyi çalıştırma koşullarında değişikliklere gitmekte, bütün çalışanları tıpkı Sandra gibi her an vazgeçilebilecek konuma getirmektedir. Bora ve Erdoğan iş dünyasının bu güvencesizleşen ortamını şu şekilde tanımlamaktadır:

Üretim zincirinin halkalarının sadece fabrika mekânında değil global coğrafi mekânda fragmentasyonuna imkan sağlayan esnek üretim örgütlenmesi, istihdamın ve işçilerin üretim sürecindeki sosyalliğinin fragmentasyonunu beraberinde getirdi. Bu koşullarda sendikalar ve sosyal hak talepleri, hızla güç kaybına uğradı. Çalışma koşulları güvencesizleşti, geçici ve 'eğreti' istihdam süreçleri yaygınlaştı, çalışan yoksullar ve emeğin prekarizasyonu denen olgular ortaya çıktı. Çalışanların konumu, sadece büyüyen işsiz kitlesinin 'tehdidi' nedeniyle değil, emek rejiminin toplam dönüşümü sonucunda, yapısal olarak güvencesizleşti (Bora ve Erdoğan, 2011. s. 16).

Filmde ayrıca 'hiç olma duygusu' işlenmiştir. Sandra'nın işine dönebilmek için arkadaşlarını ikna etmeye çalışması onun kendisini bu hayatta bir hiç gibi hissetmesini sağlamıştır. Aslında kendisine ait olan bir şeyi başkalarından istemesi onun kendisini değersiz bir insan olarak hissetmesine neden olmuştur. Ancak filmin sonunda Sandra' ya işe geri dönebileceği ama onun işe dönmesiyle iş arkadaşlarından birinin sözleşmesinin yenilenmeyeceği söylenince Sandra bu teklifi kabul etmez, işe dönmeyi reddeder. Onurlu ve dik duruşu Sandra'nın kendine olan güvenini yerine getirir ve inanılmaz mutlu olur.

Luc Dardenne ve Jean-Pierre Dardenne günümüz dünyasının en önemli sorunlarından biri olan işsizlik problemini farklı boyutlarıyla insanlara sunmuş, konuya evrensel boyutta dikkat çekmeyi başararak Tablo 12'de belirtilen ödülleri almışlardır.

Tablo 3.1.11.1:Deux Jours, Une Nuit'nin Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Argentinean Film Critics Association Ödülü	2016	Silver Condor	İspanyolca Olmayan En İyi Yabancı Film
Australian Film Critics Association Ödülü	2015	AFCA Ödülü	En İyi Uluslararası Film (Yabancı Dilde)
Ödülü Circuit Community Ödülü	2014	ACCA	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Boston Online Film Critics Association	2014	BOFCA Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard" Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü Yılın En İyi 10 Filmi
Boston Society of Film Critics Ödülü	2014	BSFC Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard" Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü

CinEuphoria Ödülü	2015	CinEuphoria	Yılın İlk 10'u- Uluslararası Yarışma En İyi Kadın Oyuncu - Uluslararası Yarışma "Marion Cotillard" Freedom of Expression - Fahri Ödülü
Críticos de Cinema Online Portugueses Ödülü	2015	CCOP	Portekizce /İngilizce olmayan En İyi Film
Denver Film Critics Society	2015	DFCS Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Dublin Film Critics Circle Ödülü	2014	DFCC	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard", İlk On Film
European Film Ödülü	2014	European Film Ödülü	Avrupalı Kadın Oyuncu "Marion Cotillard"
Georgia Film Critics Association	2015	GAFCA Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard"
Guldbagge Ödülü	2015	Guldbagge	En İyi Yabancı Film
Indiana Film Journalists Association	2014	IFJA Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Indiewire Critics' Poll	2015	ICP Ödülü	En İyi Kadın Başrol Oyuncusu "Marion Cotillard"
International Cinephile Society Ödülü	2015	ICS Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard"
International Cinephile Society Ödülü	2014	ICS Cannes Ödülü	Grand Prix
International Online Cinema Ödülü (INOCA)	2015	INOCA	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard" İngilizce olmayan En İyi Film
Lumière Ödülü	2015	Lumière Ödülü	En iyi Fransızca Yabancı Film
Magritte Ödülü	2015	Magritte Ödülü	En İyi Film, En İyi Yönetmen "Jean-Pierre Dardenne Luc Dardenne " En İyi Erkek Oyuncu "Fabrizio Rongione"
National Board of Review	2014	NBR Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Beş Film
National Society of Film Critics Ödülü	2015	NSFC Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard"
New York Film Critics Circle Ödülü	2014	NYFCC Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Marion Cotillard"

New York Film Critics	2014	NYFCO Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard“ Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Online Film Critics Society Ödülü	2014	OFCS Ödülü	İngilizce Olmayan En İyi Film
San Diego Film Critics Society Ödülü	2014	SDFCS Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
SESC Film Festival	2016	Critics Ödülü	En İyi Yabancı Kadın Oyuncu “Marion Cotillard”
SIYAD Turkish Film Critics Association Ödülü	2014	Turkish Cinema Ödülü	Yabancı Dilde En İyi Film Ödülü
Sydney Film Festivali	2014	Sydney Film Prize	En İyi Film
Traverse City Film Festival	2015	Founders Prize	En İyi Drama
Village Voice Film Poll	2014	VVFP Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu
Women Film Critics Circle Ödülü	2014	WFCC Ödülü	Kadınlar Hakkında En İyi Yabancı Film

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt2737050/Ödülü?ref=tt_ql_op_1

Erişim Tarihi: 10.04.2019)

3.1.12. La Famille Bélier/ Hayatımın Şarkısı

Görsel 3.1.12.1.La Famille Bélier Film Afişi

3.1.12.1. La Famille Bélier'nin Konusu

Sağır ve dilsiz aile bireyleri içinde hiçbir engel durumu bulunmayan bir genç kızın hayallerine ulaşmasında önüne çıkan engelleri aşması ve hedeflerine ulaşması anlatılmaktadır.

3.1.12.2. La Famille Bélier'nin Geniş Özeti

Paula Bélier (Louane Emera) bir çiftlikte ailesi ile birlikte yaşamaktadır. O hariç ailesinin bütün fertleri işitme engellidir. Müzik dinlemeyi ve şarkı söylemeyi çok sever, lise öğrencisidir aynı zamanda çiftliğin bütün işleri ile de o uğraşmaktadır. Okulda ilgisini çeken bir genç koroyu tercih ettiği için o da koroya yazılır. Anne ve babasını doktora o götürür aradaki iletişimi sağlayabilmek için. Çiftlikte ürettikleri süt ürünlerini pazarda satarlar ailece. Okul arkadaşı Mathilde (Roxane Duran) ile arası iyidir ama diğer kızlar tarafından dışlanmaktadır. Koro seçimlerinde öğretmen onu seçer. Paula ailesine haberlerin tercümesini bile yapmaktadır. Belediye seçimleri vardır yakında ve babası Rodolphe (François Damiens) aday beğenmediği için kendisinin aday olacağını bildirir. Paula biraz endişelidir ama babası işitme engelinin seçilmesine bir engel teşkil etmeyeceğini düşünür. Bir yandan çiftlik işleriyle uğraşırken bir yandan da seçim için hazırlıklar yapmaktadırlar. Koro çalışması yaptıkları öğretmenleri Paula'yı biraz zorlar

ama ondaki ışığı keşfeder. Ona hoşlandığı Gabriel (Ilian Bergala) ile bir düet yapmalarını önerir ve çalışması için bir parça verir. Başkan adayı pazar yerinde babasının adaylığı için insanların sağır birine oy vereceğini mi düşünüyor baban diye aşağılar ancak Paula da geri zekâlı birine oy veriyorlar ya diyerek başkanı aşağılar ve babasını savunur. Rodolphe çiftlikte yaşayanlar ile bir toplantı düzenlerler, seçim propagandasını kızının tercümesi eşliğinde insanlara anlatır, onları kendisine oy vermeye ikna eder. Koro öğretmenleri grubu biraz aşağılayarak ders işlemektedir, farklı bir tarzı vardır. Solo çalışmaları için Gabriel ve Paula ile çalışmalara başlar. Onları dans ederek şarkıyı söylemeye ve duyguyu hissetmeye teşvik eder. Gabriel provalar için Paula'nın evine gelir, bir aşk şarkısını dans ederek beraber söylerlerken Paula ilk kez regl olur. Annesi tüm ev halkına durumu anlatırken Gabriel de oradadır ona ailesinin davranışları tuhaf gelir ve hemen ayrılır oradan. Gabriel olanları kız arkadaşına anlattığı için okulda Paula ile dalga geçerler o da koroya geldiğinde Gabriel'e kızar ve bir tokat atar. O kızgınlıkla şarkı söylerken kendini kaptırır ve sesi çok iyi çıkar, koro öğretmeni ona Paris'te şarkı söylemek ister misin diye sorar. Gabriel'i ve onu Paris'teki seçmelere götürmek ister ve kazanırlarsa orada eğitim alacaklardır. Ancak Paula ailesini düşündüğü için ilk etapta reddeder. Arkadaşı onu en azından seçmelere girmeye ikna eder. Yarışmaya kadar her akşam hafta sonları da dahil müzik öğretmeniyle çalışacaktır. Ailesi ise seçim çalışmalarına devam etmektedirler. Bir televizyon programı için günlük hayatlarını çekerler ve Rodolphe ile röportaj yaparlar, Paula da tercümanlığını yapar ama her şeyi çevirmediğini anlayınca babası biraz daha yavaş konuşursa röportaj yapan kişinin dudağını okuyabileceğini anlamadıkları noktada yazabileceklerini ve onun söylediklerinin de alt yazılı olarak geçmesini ister. Paula da müzik öğretmeniyle çalışmaya gider ama geç kaldığı için adam onu eve almaz. Paula ailesine okulun korosunda olduğunu ve Paris'e yarışmaya gideceğini söyler. Ailesi şaşırır, neden daha önce söylemediğini sorarlar. O da sizi terk ettiğimi düşünürsünüz diye korktum der. Annesi çiftliği, pazarı, babasının seçim kampanyasını onuz nasıl yürüteceklerini sorar, Paula başka bir çözüm bulmaları gerektiğini söyler. Annesi çok endişelidir, eşi ile durumu konuşurlarken seçilirse Paris'te tek başına ne yapacağını sorar. Adam da seni endişelendiren bu değil, o giderse biz burada tek başımıza kalacağız diye korkuyorsun der. Babası çiftliğe yanlarına yardımcı alabileceklerini söyler. Bu arada Paula kız arkadaşına da işaret dilini öğretirken kardeşi kendisinin öğretebileceğini söyler ve onunla çalışmaya başlarlar. Paula seçmelere ve koroya katılmaktan vazgeçen Gabriel'i tekrar katılmaya ikna etmeye çalışır. Kendisi de tekrar öğretmeniyle çalışmaya devam eder. Babası seçim çalışmalarına devam eder ama annesi kendisini iyi hissetmemektedir,

gitme kararından dolayı Paula'yı eleştirir. Ailesinin bu tutumundan dolayı seçmelere gitmeyeceğini söyler ve çalışmayı bırakır. Ancak daha sonra Gabriel onu ikna eder. Koro okulda yılsonu konseri verir, Gabriel ve Paula'nın düetlerinden herkes çok etkilenir. Konser çıkışı müzik öğretmeni onu ve ailesini tebrik etmeye ve seçmelere katılması için onları ikna etmeye gelir ve ailesinin sağır ve dilsiz olduğunu öğrenir. Eve döndüklerinde Paula dışarıda hava alırken babası yanına gelir ve şarkıyı yeniden söylemesini ister ve ellerini kızının boğazında tutarak hissetmeye çalışır. Ve gece kızını uyandırarak Paris'e seçmelere götüreceğini söyler, ailece giderler. Söylemeyi istediği şarkıyı piyanoyu çalan kişi bilmemektedir, enstrümansız söylemesini isterler o sırada müzik öğretmeni ve Gabriel de gelirler salona ve müzik öğretmeni piyanoda kendisinin şarkıyı çalabileceğini söyler. Paula şarkıyı söylerken aynı zamanda işaret diliyle de ailesine söyler, ailesi de şarkıyı anlayınca çok duygulanırlar. Ve Paula seçmeleri geçer, müzik öğretmeni onu Paris'e götürürken ailesinden ayrıldığı için çok üzgündür ama hayallerini gerçekleştirdiği için de inanılmaz mutludur, mutluluktan uçar adeta ve filmin sonunda gösterilen fotoğraflardan anladığımız kadarıyla babası da seçimleri kazanmıştır.

3.1.12.3. La Famille Bélier'nin Teması

Engelli bireylerin yaşamış oldukları sorunlar ve bazen hayatlarını başka insanlara bağımlı olarak yaşamak zorunda olmaları filmin temasını oluşturmaktadır.

Aynı zamanda filmde gençlik hayallerine ulaşmaya çalışırken insanın tercihleri arasında seçim yapmak zorunda kalabileceği durumların olduğu da anlatılmıştır.

Hayallerine ulaşmaya çalışan gençlere ailelerinin kurduğu baskılar ve kendi istedikleri tarzda yönlendirme çabaları da filmde tema olarak işlenmiştir. Aileler çocukları için kafalarında bir gelecek belirliyor ve ergenlik döneminde gençler kendi kararları doğrultusunda hayatlarına yön vermeye çalıştıklarında ailelerinin eleştirel hatta bazen baskıcı tutumlarına maruz kalabiliyorlar. Bu filmde de filmin ana karakteri Paula her ne kadar çiftlik işlerinden anlasa ve evin birçok işini o çekip çevirse de onun aklında olan ve gönlünde yatan müziktir. Paula şarkı söylediği zaman kendini bulduğunu koroya katılıp müzik yeteneğini keşfedince anlar. Ancak ailesi onun hayatına dair kafalarında bir rol belirlemiştir. Paula okulunu bitirecek, ailesinin yanında olacak, çiftlik işlerinde ve pazarda süt ürünleri satımında ailesine yardımcı olacaktır. Kısacası Paula ailesinin eli ayağı olmaya devam edecektir. Ancak Paula'nın kendi hayallerinin peşinden koşmak istemesiyle ailesi derin bir üzüntü yaşar hatta annesi aşırı tepki verip sinir krizi geçirir.

Ama yılsonu gösterisinde Paula'yı şarkı söylerken görmeleri ve herkesin onu hayranlıkla izlemesi sonucu önce babası sonra da tüm ailesi Paula'ya destek verir ve hayallerine ulaşmasında atacağı ilk adım için hep beraber çaba sarfederler.

Film aynı zamanda insanlar için olumlu örnek teşkil eden bir temaya da sahiptir. İnsanların hayallerinin ve isteklerinin doğrultusunda çaba göstermesi, çalışması gerektiği ve hedeflerine ulaşmaları için önlerine çıkan engellerin hiçbir zaman kendilerini yıldırmamasını anlatmaktadır. Bu temaya filmde en önemli iki güzel örnek ise Paula'nın ve babasının hedeflerine ulaşmasıdır. Babası eski belediye başkanının onunla dalga geçmesi, engel durumundan ötürü onun belediye başkanlığına seçilemeyeceği konusunda küçümseyici ve moral bozan tavırlarına rağmen çalışmış çabalamış ve belediye başkanı seçilmiştir. Paula da ailesinin önyargıları ve ona bağımlı olduklarını düşünceleri sebepleriyle müzik okuluna gitmesine karşı çıkmaları engelini aşmış, önündeki zorlu sınavı da kazanarak istediği okulda okuma şansını elde etmiştir. Paula karakterini canlandıran Louane Emera Tablo 13'te belirtilen ödülleri almış, insanlara başarıya ulaşmada engel tanınmaması gerektiğini göstermiştir.

Tablo 3.1.12.1:La Famille Bélier'nin Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
César Ödülü	2015	César	Umut Vaat Eden Kadın Oyuncu "Louane Emera"
Lumiere Ödülü	2015	Lumiere Ödülü	En İyi Kadın Oyuncu "Karin Viard" Umut Vaat Eden Genç Kadın Oyuncu "Louane Emera"
Magritte Ödülü	2016	Magritte Ödülü	Ortak Yapım En İyi Yabancı Film
Sant Jordi Ödülü	2016	Rosa de Sant Jordi İzleyici Ödülü	En İyi Yabancı Film
TheWIFTS Foundation International Visionary Ödülü	2015	The Producer Ödülü	"Stéphanie Bermann"
		TheWIFTS 'IT' Ödülü	"Louane Emera"

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt3547740/?ref =nv_sr_1?ref =nv_sr_1)

Erişim Tarihi: 10.04.2019)

3.1.13. Qu'est-ce Qu'on a Fait au Bon Dieu ? / Sürpriz Damatlar

Görsel 3.1.13.1.Qu'est-ce Qu'on a Fait au Bon Dieu ? Film Afişi

3.1.13.1. Qu'est-ce Qu'on a Fait au Bon Dieu ?'nün Konusu

Katolik bir Fransız ailenin dört kızının farklı dini ve etnik kimliğe sahip erkeklerle evlenmesi ve bu çerçevede gelişen komik olayları konu edinmektedir.

3.1.13.2. Qu'est-ce Qu'on a Fait au Bon Dieu ?'nün Geniş Özeti

Fransız Katolik burjuva bir çift olan Claude (Christian Clavier) ve Marie (Chantal Lauby) Verneuil çiftinin dört tane kızı vardır. Büyük kızları Isabelle (Frédérique Bel) Arap asıllı Müslüman Rachid (Medi Sadoun) ile evlenir. Aradan bir yıl geçer ikinci kızları Odile (Julia Piaton) Yahudi David (Ary Abittan) ile evlenir. Ve bir yıl sonra üçüncü kızları Ségolène (Emilie Caen) Çinli Chao (Frédéric Chau) ile aynı yerde belediye binasında evlenirler. Kızlarının bu evliliklerinden anne ve babası her ne kadar memnun kalmasa da onlara belli etmemeye çalışırlar. Bir gün Yahudi ile evli olan kızının oğlu sünnet olacaktır onun sünnet merasimine katılırlar. Damatlarıyla aralarında sürekli etnik şakalaşmalar geçer. Bu şakalar Claude'un hoşuna gitmese de katlanmaya çalışır. Ertesi gün Çinli ile evli olan kızının evinde hepsi yemeğe davetlidir. Yemek masasında da yine damatlar ve baba arasında etnik farklılıklar üzerine konuşmalar geçer, farklı yemek kültürleri de sohbet konusudur. Claude'u ırkçılıkla suçlarlar ve o da çok sinirlenip orayı terk eder. Yolda eşiyile kızları ve evlilikleri hakkında konuşurlar ve "Tanrım bunu hak edecek ne

yaptık?” diye düşünürler. Damatlar arasında da tartışma çıkar. Bu arada Marie depresyona girer, ailesindeki bu dini, kültürel farklılıklara bir türlü alışmamıştır. Kızlarının kilisede bir Katolik ile evlenmesini çok istemiştir ama olmamıştır. Psikolojik yardım alır aynı zamanda kilisenin rahibi ile konuşarak kendisini rahatlatmaya çalışır. Tek umudu en küçük kızlarındadır. Verneuil çifti Noel için kızlarını eşleri ve çocuklarıyla beraber evlerine davet ederler. En küçük kızları Laure (Elodie Fontan) da Afrika kökenli siyahi bir komedyen Charles (Noom Diawara) ile ilişki yaşamaktadır ve onlar da evlenmeyi düşünmektedirler. Charles Noel tatili için Afrika’ya ailesinin yanına gider durumlarını ailesiyle konuşacağını söyler, Laure da Noel tatilinde ailesine ondan bahsedeceğini söyler. Noel tatili için anneleri her damadı için ayrı, onların kültürlerine uygun yemek yapar. Kızları da yolda gelirken uyumlu ve ılımlı olmaları konusunda eşlerini uyarır. Keyifli bir akşam yemeği geçirirler. Damatların arasındaki buzlar da erimiştir. Charles da ailesinin yanındadır ve babası onun bir Fransız ile evlenmesine kesinlikle karşı çıkar. Laure’un ailesi de onu Amerika’da yaşamış bir Fransız, Katolik ile tanıştırmaya girişiminde bulunurlar. Ancak girişimleri başarısız olur Laure ailesine Charles’dan bahseder. Ailesi, özellikle annesi o bir Katolik olduğu için ve kilisede düğün yapabilecekleri için çok memnun olur. Ancak Laure onlara bir türlü Charles’ın Afrikalı bir siyahi olduğunu söyleyememiştir, tanıştıkları gün öğrenirler. Ailesi durumu kabullenebilmek için kendilerini olumlu yönde motive etmeye çalışırlar ancak bir türlü beceremezler, ruhsal olarak bir çöküntü yaşamaktadırlar. Laure’un diğer kız kardeşleri de bu evliliğe karşı çıkarlar. Anne ve babaları için bu kadarının artık çok fazla olacağını düşünürler. Anneleri çoktan depresyona girmiştir babaları da normal tavırlar sergilemez. Diğer damatlar çözüm olarak Laure’u Charles’dan soğutmayı düşünürler. Bunun için Charles’ı yakın takibe alırlar, bir otele bir kızla birlikte girerken fotoğraflarını çekerler ve bunu Laure’a gösterirler. Ancak Charles’ın yanındaki kız kardeşidir, planları suya düşer. Daha sonra Laure, Charles’ı ablaları ve enişterileriyle tanıştırır ve daha sonra da Charles ve Laure’un aileleri bilgisayar aracılığı ile tanışır, düğünü nasıl yapacaklarını kararlaştırırlar. Her ikisinin babası da düğünü sabote etmeye çalışırlar. Claude odalarının da Charles’ın ailesine ayrılmasına çok sinirlenir. Charles’ın babası yerel kıyafetleri ile gelmiştir konuşma aralarında ters cevaplar vermektedir. Laure’un annesi aldığı psikolojik destek sayesinde kendisini daha iyi hissetmektedir ancak babası evi satıp dünya turuna çıkmayı ve eşinden ayrılmayı düşünmektedir. Düğünden bir gün önce sabahtan Claude göle balık tutmaya giderken Charles’ın babası da onunla gider ve konuşurlar. İkisi de bu evliliğe karşı olduklarını söylerler, düğünü nasıl engelleyebileceklerini konuşmaya

başlarlar. Ancak sohbetleri ilerledikçe aynı zamanda iyi de anlaşmaya başlarlar. Bu sırada Laure anne ve babasının onların yüzünden ayrılacağını öğrenince çok üzülür. Charles ve Laure da babaları ortalıkta olmayınca merak ederler ve onları aramaya başlarlar. Onlar ise şarhoş bir şekilde tatlı almaya girdikleri bir mağazada olay çıkarınca nezarethaneye atılmışlardır, geceyi orada geçirirler. Düğün günü eve geldiklerinde ise Laure'un bu evlilikten vazgeçtiğini ve evden ayrıldığını öğrenirler. İki baba da Laure'un bindiği trene binerler ve ufak bir numara ile treni durdurup Laure'u kilisedeki düğüne yetiştirirler. Claude, Marie'ye onunla dünya turuna çıkmayı ve gezerken de tüm dünürlerini ziyaret etmeyi önerir, Marie kabul eder. Herkes mutlu olur.

3.1.13.3. Qu'est-ce Qu'on a Fait au Bon Dieu ?'nün Teması

Yönetmen Philippe de Chauveron bu filmde çok kültürlülük, toplumsal etkileşim ve ırkçılık gibi hassas temaları komedi unsurlarıyla birleştirerek izleyiciye aktarmıştır.

Günümüzde toplumlar arası ve toplum içi etkileşim giderek artmaktadır. Toplumlar arası etkileşim küreselleşen endüstri, eğlence, eğitim, insanların boş zamanlarını değerlendirme faaliyetleri ve öğrenci değişim programları ile artış gösterirken toplum içi etkileşim ulus devletlerin monokültürel toplumlardan çok kültürlü toplumlara dönüşmesi, fakir ülkelere zengin ülkelere göç, iç savaş, kıtlık ve doğal ya da insan kaynaklı felaketler nedeniyle yurtlarından edilmiş mülteci dalgalarından dolayı artmaktadır (Ward, Bocher, Furnham, 2001, s. 8). Bu filmde de Chauveron yıllardır farklı ülkelere göç alan Fransa'da farklı din, kültür ve etnisiteye sahip insanların bir arada yaşayışına dikkat çekerek çok kültürlü ulus devleti yaşam modelini beyaz perdeye taşımıştır.

Nelson Mandela "Silah kullanmıyor olabilirsiniz. Bir taş bile atmamış olabilirsiniz. Peki ya fikirleriniz?" diyerek ırkçılık konusuna dikkat çekmek istemiştir. Mandela "Çok ırklılıktan söz ettiğinizde, bu ülkede birden çok ırk bulunduğunu söylemiş olursunuz. Bu da bir anlamda ırk kavramını ölümsüzleştirmektir, oysa biz ırksız bir toplum istediğimiz ifadesini tercih ettik. Bunu tartıştık ve tam olarak bu ifadede karar kıldık. Biz çokırklılık yanlısı değil, ırksızlık yanlısıyız dedik. İnsanların renk esaslı düşünmeyi bırakacağı bir toplum için mücadele ediyoruz. Önemli olan ırk değil fikirdir " diyerek ırkçılık konusunda önemli bir noktaya değinmiştir.

"Arap doktorların yerde uydukları, her yere tükürdükleri" ya da "Siyah entelektüellerin bir karar vermeden önce büyücülere danıştıkları" benzeri söylem ve inançlarla diğer gruplar, ırklar, kültürler ve kimlikler hakir görülür. Hâkim grubun değerleri, gelenekleri,

kültürü resmi olarak onaylanmış ve değerli kılınmış olur. Günümüzde bu ırkçılığı yapanlar bir yandan tüm insanların eşitliğine duydukları inancı ifade etmekte; diğer yandansa Siyahlara, Araplara, Hintlilere, Müslümanlara kendilerinden ayrı ve aşağı varlıklar gibi muamele etmektedir” (Bernasconi’den akt. Sumbas, 2009, s. 269).

Bu filmde de izleyici “biz ırkçılık yapmayan bir aileyiz, damatlarımızın hepsi farklı din ve etnisiteye sahip insanlar” cümlesini kuran çiftin asıl fikirlerini okuyor ve Bernasconi ve Mandela’nın da belirttiği gibi aileleri içindeki farklı ırklardan bahsederek aslında ırkçılık yaptıklarını ortaya koyuyorlar. “Bu açıdan farklı kültürlere saygılı olduğu söyleminin altında, görünmeyen bir kültürler arası eşitsizlik inancı yatmaktadır” (Sumbas, 2009, s. 269).

Chauveron bu filmde destekleyici tema olarak da aile ilişkilerini ele almıştır. Başta birbirleriyle uyumsuz ve geçimsiz görünen aile bireylerinin ortak bir tema olan ‘en küçük kardeşlerinin evliliği’ üzerine bir araya gelmeleri ve sonrasında samimi, içten, sıcak ve mutlu bir geniş aile perspektifi çizmelerini aktarmıştır.

Chauveron’un komedi türündeki bu filmi ile başarısını tablo 14’te belirtilen almış olduğu ödül ve Giordano’nun tespitleri kanıtlamaktadır. “Fransız komedilerinin 2014 yılında sadece %18 pazar payına sahip olmasına rağmen yılsonunda kaydedilen 6,9 milyon girişle Qu’est-ce qu’on a fait au Bon Dieu? filminin küresel başarısına dikkat çekiyoruz. Film ertesi yıl başarılı ihracatına devam ederken, aynı türdeki La Famille Bélier ve Samba filmleri ile de 2015 yılında yurtdışında Fransız komedi çeşitliliğinin elçileri olmuşlardır” (Giordano, 2016, s. 24).

Fransız komedi çeşitliliği söz konusu olduğunda 21. Yüzyılın başından beri Fransa’da yeni bir tür ortaya çıktığından söz edilmektedir: *komünöter komedi*. Bu söylem henüz Fransız akademisinde kullanılmıyor fakat eleştirmenler tarafından çoğunlukla internet ağı üzerinden yazılan metinlerde, profesyonellerin bloglarında, adı yalnızca okurları tarafından bilinen film eleştirmenlerinin bloglarında, ayrıca çevrimiçi dergiler veya özel sitelerde (Débordements, Cinepress, DVDclassik, Il était une fois le cinéma vb.), AlloCiné veya IMDb gibi halktan insanların da yorumlar yazabildiği sinemayla ilgili sitelerde bu kullanıma ratlanmakta ve Intouchables, Qu’est-ce qu’on a fait au Bon Dieu?, Bienvenue chez les Ch’tis gibi filmler bu tür içinde değerlendirilmektedir. Bu tür komediler genel olarak bir kültürün parçasıdır, ulusal ve birlikte yaşama biçimlerine ilişkin hegemonik söylemlere bağlıdır (Rosello, 2018). Qu’est-ce qu’on a fait au Bon

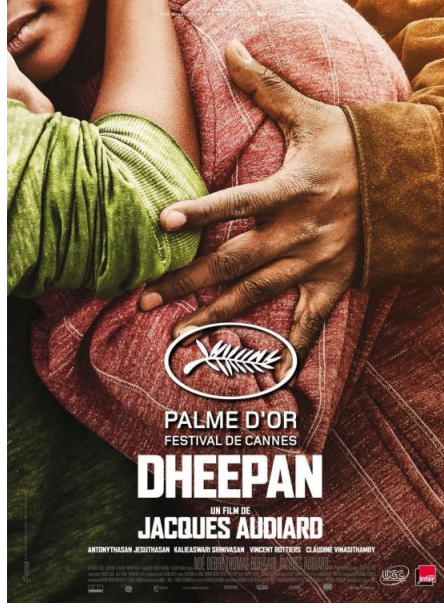
Dieu? filminde de Arap, Yahudi, Çin ve Afrika kökenli siyahi damatlar ile bir komünote oluşturulmuş, onların bir arada yaşamı mizahi olarak beyaz perdeye aktarılmıştır. Fransa’da yaşayan göçmenlerin çeşitliliği dolayısıyla farklı komünotelerin bir arada yaşaması ve bu konunun da Fransız sinemasına yansımaları olağandır. Seçilen temanın iyi bir senaryoya aktarılması sayesinde de Chauveron Tablo 14’te de yer alan ödüllere layık görülmüştür.

Tablo 3.1.13.1:Qu’est-ce qu’on a fait au Bon Dieu?’nün ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Emden Uluslararası Film Festivali	2014	Emden Film Ödülü	The Bernhard Wicki Ödülü “Philippe de Chauveron”
Lumiere Ödülü	2015	Lumiere Ödülü	En İyi Senaryo

Kaynak: (<https://www.imdb.com/title/tt2800240/Ödülü?ref =tt ql op 1> Erişim tarihi:10.04.2019)

3.1.14. Dheepan

Görsel 3.1.14.1.Dheepan Film Afışı

3.1.14.1. Dheepan'ın Konusu

Film Srilanka'da ki iç savaşın ardından savaşta hayatını kaybeden bir ailenin pasaportlarını alan bir Tamil gerillası ile birlikte bir kadın ve bir kız çocuğunun kendilerine aile görünümü vererek Fransa'ya iltica etmelerini ve Paris'te banliyöde yaşadıklarını konu edinmiştir.

3.1.14.2. Dheepan'ın Geniş Özeti

Tamil savaşçısı olan Dheepan (Jesuthasan Antonythasan) Yalini (Kalieaswari Srinivasan) ve kamptan buldukları dokuz yaşında bir çocuk Illayaal (Claudine Vinasithamby) ile bir aile izlenimi vererek savaşta ölmüş bir ailenin pasaportlarını alırlar ve gemiyle Fransa'ya kaçarlar. Dheepan önce orada kaçak olarak çalışır, mültecilerin kaldıkları yerde yaşarlar. Yalini İngiltere'ye kardeşinin yanına gitmek ister fakat Dheepan gelirken yanlarında bir de çocuk getirdiklerini ve onun sorumluluğunun artık kendilerinde olduğunu söyler. Kız kamptaki çocuklarla kaynaşır ve Fransızca öğrenmeye başlar. Daha sonra işi bulma kurumu Dheepan'ı Paris'in banliyösünde birkaç blok apartmandan oluşan bir yere kapıcı olarak gönderir. Bu bloklarda farklı gruplardan oluşan ve yasa dışı işlerle uğraşan çete grupları da yaşamaktadır. Orada Youssouf (Marc Zinga) adında birisi onlara eve

yerleşmelerinde yardımcı olur, çevreyi ve yapacakları işi tanıtır. Illayaal'i okula yazdırırlar ancak kız uyum problemi yaşar, daha ilk günden okula gitmemek için ağlar. Dheepan onu okula gitmeye ikna eder. Kapıcılık yapmaya ve çevreye alışmaya çalışırlar ancak dil problemleri olduğu için bazı şeyleri anlamakta güçlük çekerler. Illayaal çocuklar arasında daha çabuk öğrendiği için onlara yardımcı olur, konuşulanları kendi dillerine çevirir. Bir aile gibi davranmaya özen gösterirler. Dheepan apartman görevlisi olarak çalışırken Yalini de sitede yaşlı bir adamın bakım işini yapar. Illayaal'i çocuklar okulda aralarına almak istemezler, onu dışlarlar. Kız da aralarından birini döver. Okul yönetimi olanları aileye bildirir. Eve geldiklerinde Illayaal sürekli şiir gibi bir şeyi tekrar etmektedir, Yalini'nin sınırları bozulur ve ona vurur. Kız kendini çok kötü hisseder daha sonra Yalini ile konuşur. Savaşta ailesini kaybettiğini ve onun kendisine biraz daha iyi davranabileceğini söyler. Bu arada Dheepan gazeteden ve bilgisayardan Sri Lanka haberlerini takip etmektedir. Yüzlerce vatandaşın ve Tamil askerlerinin öldürüldüğünü öğrenir, bölgede vahşet devam etmektedir. Kadının baktığı adamın oğlu Brahim (Vincent Rottiers) hapisneden ev hapsine çıkarılmıştır. O da bölgede bir çetenin elebaşısıdır. Yalini'ye iyi davranır, onunla sohbet eder, yaptığı yemekten o da yer ve ona ekstra para verir, bir ihtiyacı olduğunda da kendisine söyleyebileceğini belirtir. Evde Dheepan ve Yalini'nin arasında bir etkileşim oluşmaya başlamıştır, birlikte olurlar. Daha sonra ailece Fransa'da aynı etnik kökenden insanları bulup onlarla bir araya gelirler. Bir gün Sri Lanka'dan albayları gelir ve vatandaşlarına savaşmaları için silah almaları gerektiğini ve bunun için para topladıklarını söyler. Dheepan para vermek istemeyince adam onu döver, Dheepan'ın psikolojisi bozulur. Bir gün yaşadıkları yerde iki grup arasında silahlı çatışma çıkar, kız ve kadın çok korkarlar. Yalini eşyalarını toplayıp İngiltere'ye kaçmak üzereyken Dheepan onu garda yakalar ve gitmesini engellemek için pasaportunu elinden alır. Kadın arkasından eve dönerken site girişinde çeteler kadının üzerini arar, Dheepan da onlardan birine vurur ve aralarında kavga çıkar. Bu olaydan sonra çete üyeleri mahallede Dheepan'a rahat vermezler. Dheepan kendilerine bir sınır çizer ve diğer çetenin içine girer. Yalini işi bırakmıştır ama Brahim onu konuşmak için yanına çağırır. Dheepan'ın beton bloklardan, çizdiği sınır çizgisinden ve diğer çete grubuna iş yapmaktan vazgeçmesini, yoksa onu öldüreceklerini söyler. Yalini Dheepan'ı uyarır ve tartışırlar. Bir gün Dheepan Yalini'nin yatağına pasaportuyla birlikte bir miktar para bırakır ve kendisi evi terk eder. Kadın tekrar yaşlı adama bakmaya başlar ve bu arada Brahim ile de konuşup Dheepan'ın aslında iyi bir insan olduğu konusunda onu ikna etmeye çalışır. Savaştan dolayı psikolojisinin bozuk olduğunu dolayısıyla ona zarar

vermemelerini ister. Kadın evden çıkmak üzereyken Brahim'in evine silahlı saldırı olur. Yaşlı adam ölür, Brahim ağır yaralanmıştır. Brahim kadının başına silah dayar ve kocanı ara gelsin beni buradan çıkarsın der. Kadın korkar'ı arar, Dheepan kendini kaybetmiş bir şekilde çıkar. Önüne çıkan adamları öldürerek Yalini'nin yanına kadar gelir. Savaş zamanlarını da hatırladığından şok geçirmektedir. Yalini ona tokat atar ve kendine gelmesini sağlar, Brahim ölmüştür. Filmin sonu Dheepan ve Yalini'yi evlenmiş, bir çocukları olmuş, güzel bir evde yaşarlarken gösteren bir sahne ile tamamlanır.

3.1.14.3. Dheepan'ın Teması

Holst-Knudsen Fransız filminin Fransa'da göçmenliğe bakmak için mükemmel bir prizma olduğunu belirtmiştir (Holst-Knudsen, 2016, s. 88). Jacques Audiard da bu filmde Fransa'nın banliyölerinde yaşayan mültecilerin sorunlarını tema olarak ele almış, onların sığındıkları ülkede yaşadığı kültür çatışmasını ve bu durumu aşmaya çalışırken bir yandan da kendilerine uygulanan fiziki ve duygusal şiddetle başa çıkmak zorunda kalmalarını gerçekçi bir anlatım tarzı ile ekranlara taşımıştır.

Yaklaşık altı yüz bin kişinin ölümüyle II. Dünya savaşından çok kötü etkilenen Fransa 1848 yılından sonra evlerin, köprülerin, istasyonların, fabrikaların yeniden inşası için göçmen işçiye ihtiyaç duymuş ve ülkeyi yeniden inşa etmek, sanayileşmeyi geliştirmek için ülkeye üç yüz seksen bin yabancı almıştır. Başta Kuzey Afrika ve Doğu Avrupa ülkeleri olmak üzere dünyanın her yerinden göç almıştır (Yardım, 2017, s.104-105). Ülkeye çeşitli amaçlarla gelen bu göçmenlerin çoğu sosyal ve ekonomik sebeplerle şehir merkezlerinin dışında onlar için oluşturulan toplu yaşam alanlarına, banliyölere yerleştirilmişlerdir.

Banliyöler Higbee'nin belirttiği gibi Fransız şehirlerinin çevrelerinde kurulmuş, geniş, genellikle yıkık dökük binalardan oluşur. Burada oturanların önemli bir bölümü göçmen, işsiz ve yaygın olarak yoksul insanlardır. 1980'li yıllarda banliyölerde polisler gençler arasında bir dizi şiddetli çatışma çıkmıştır ve sonuç olarak şimdi onlar şiddet ve suç çağrışımlarını taşımaktadırlar (Mazdon, 2001, s. 3).

1980'lerin başında Mağrip asıllı yönetmen ve oyuncular Fransız sinema endüstrisinde kendi deneyimlerini anlatan filmler yaparak Fransız ekranlarının merkezinde yer aldılar (Durmelat ve Swamy, 2015, s. 7). Ayrıca Akademi de Mağrip asıllı yönetmen ve oyuncuların etkisini tanımaya başladı. 1990'ların başında eleştirmenler Fransa'da doğan ya da büyüyen Mağrip asıllı göçmenler tarafından yapılan filmleri "beur film" olarak

adlandırdılar (Durmelat ve Swamy, s. 9). Beur filmlerin temaları çok ırklı kentin gerçekleri olan işsizlik, sokak suçları, yoksulluk, devletin gözetim ve düzenlemeleri; ırkçılığın kuramsal ve kişisel sonuçları; Kuzey Afrika ve Fransız kültürleri arasındaki çatışmalar ve gerilimler; özellikle ataerkil otoriteye sahip Kuzey Afrika göçmenleri ve onların beur çocukları arasındaki kuşak çatışmaları; yerinden edilmişliğin, sürgünün, yersiz yurtsuzlaştırmanın, özlemin, kaçış ve geri dönüşün neden olduğu gerilimlerdir (<http://www.filmreference.com/encyclopedia/Criticism-Ideology/Diasporic-Cinema-BEUR-CINEMA.html> Erişim Tarihi: 06.05.2019).

1995 yılında eleştirmen Thierry Jousse 'Les Cahiers du Cinéma' dergisinde ilk kez aralarında Hexagone (Chibane 1994), La Haine (Kassovitz 1995) ve Etats des Lieux (Richet 1995) filmlerinin de yer aldığı Fransa'nın banliyölerindeki özellikle marjinal gençlerin yaşamını temsil eden filmler için "banlieue film" terimini kullanmıştır (Durmelat ve Swamy, s.11). Bu türün en önemli filmleri arasında yer alan Mathieu Kassovitz'in filmi La Haine / Protesto, Yahudi, Arap ve Fransız üç gencin gün boyunca polis vahşeti ve zulmüne karşı çatışmalarını anlatmaktadır. Film, 1993 yılında radyatöre kelepçelenirken, bir polis memuru tarafından yakın mesafeden vurulan 17 yaşındaki banliyölü genç Makomé M'Bowole'nin ölümünden esinlenmiştir (Ishii, n.d. , s. 2).

Fransa'da banliyölerin durumu her zaman hassas bir konu olarak görülmekte ve kamuoyu tartışmalarında büyük bir pay oluşturmakta, seçim süresinin yakınlığı ve önemine göre de ikiye katlanmaktadır (Milleliri, 2011, s. 9) Çünkü banliyölerde yaşanan sorunlar ve hükümetin yaşanan olaylara karşı tutumu hem banliyölerde yaşayanları hem de şehir merkezlerinde yaşayanları etkilemektedir. Banliyölerde çıkan en ufak bir ayaklanma bir anda tüm şehre yayılabilmektedir. Günümüzde Fransa'da banliyölerde yaşanan ayaklanmalar hala belirli aralıklarla devam etmektedir. En son 2 Şubat 2017 tarihinde Paris Aulnay-sous- Bois'da, 18 Nisan 2018 tarihinde Toulouse'da ve 5 Temmuz 2018 tarihinde Nantes'daki banliyölerde ayaklanmalar yaşanmış ve güçlükle bastırılmıştır. Toplumun sosyal, ekonomik ve psikolojik açılarından etkileyen bu problemler sinemanın odak noktasında yer almakta, sinemacılar tarafından politik bir kaygı güdülerek beyaz perdeye taşınmaktadır.

Ayrıca Audiardbu filminde 'savaşın çocuklar üzerine etkilerini', yarattığı psikolojik travmaları ve mülteci olarak başka bir ülkede 'dışlanan çocuk olmayı' filmdeki çocuk karakter Illayaal üzerinden anlatmaktadır. Illayaal'ın çeteler arasında çıkan çatışmanın ortasında kaldığında savaşı anımsayarak kendini kaybettiği ve okulda çocukların

oyunlarına almayarak dışladığı sahne savaşın ve mülteciliğin en çok da çocukları etkilediğini izleyiciye derinden hissettirmiştir. Audiard dünyaya filmi aracılığı ile verdiği mesajında çocukların en temel hakkı olan ‘yaşam haklarının’ ellerinden alınmasına karşı çıkmaktadır.

Audiard da bu filmi ile bir mülteci olan Dheepan’ın “banliyö” deki acımasız hayatını, yaşadığı sosyal ve ekonomik zorluğu, etnik dışlanmayı, fiziki ve psikolojik şiddeti anlatmaktadır. Dheepan Fransa’da banliyöde yaşayan mültecilerin sorunlarına ayna tutmakta, mülteciler hakkında Fransa’da ve tüm dünyada farkındalık yaratmaktadır. Audiard sinemanın evrenselliği sayesinde dünya genelinde yaşanan bir probleme ışık tutarak insanların ilgisini bu konuya çekmiş, üzerine düşüncelerini sağlamış ve bu filmi ile tablo 15’de yer alan dünyaca ünlü ödülleri almıştır.

Tablo 3.1.14.1:Dheepan’ın Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Cannes Film Festivali	2015	Altın Palmiye	“Jacques Audiard”
International Cinephile Society Ödülü	2015	ICS Cannes Ödülü	En İyi Erkek Oyuncu “Jesuthasan Antonyhasan”
Miami Film Festivali	2016	Knight Competition Jüri Büyük Ödülü	En İyi Film “Jacques Audiard”
Online Film Critics Society Ödülü	2015	OFCS Ödülü	Amerika’da yayınlanmamış en İyi Film
Oslo Films from the South Festivali	2015	İzleyici Ödülü	“Jacques Audiard”

Kaynak: (<https://www.imdb.com/title/tt4082068/Ödülü?ref =tt ql op 1>)

Erişim Tarihi:10.04.2019)

3.1.15. Mon Roi/ Prensım

Görsel 3.1.15.1.Mon Roi Film Afışı

3.1.15.1.Mon Roi'nın Konusu

Bu filmde avukat bir kadının yaşadığı bağımlılık derecesinde tutkulu, saplantılı, gelgitlerle dolu, acı çektiren aşk hikâyesi anlatılmaktadır.

3.1.15.2. Mon Roi'nın Geniş Özeti

Film Tony'nin (Emmanuelle Bercot) kaza geçirdiği kayak sahnesi ile başlar, Tony hızla kayarken görünür ve ardından bir araçla kliniğe yatırılışı gösterilir. Klinikte Tony psikolog ile görüşür, psikolog ona nasıl kaza geçirdiğini, neler olduğunu sorar. Tony hızla kayarken kayağının birbirine dolandığını ve sağ diz çapraz bağlarının boydan boya yırtıldığını söyler. Bunun üzerine psikolog kitaptan “diz” ile ilgili bir bölüm okur. Ve aslında okuduğu bölüm Tony'nin hayatını özetler. Kitapta “diz: bırakma, teslim olma ve geri çekilme kapasitemizi simgeler. Dizlerimizdeki acı hayatımızda yaşadığımız ve kabul etmeyi zorlandığımız olayları temsil eder. Dolayısıyla iyileşme süreci psikolojimizle de ilgilidir” diye yazmaktadır. Sonrasında film Tony'nin gözünden geçmişe giderek Georgio (Vincent Cassel) ile yaşadığı saplantılı aşkı ve günümüze gelerek Tony'nin klinikte geçirdiği günleri anlatarak devam eder. Film hep bu şekilde flash back ve günümüze dönüş şeklinde anlatılmıştır. Bir gece barda kardeşi ve arkadaşıyla eğlenirken Tony Georgio'yu görür ve onu geçmişten tanıdığını söyler. Bar çıkışı Georgio da onu hatırladığını söyler ve hep birlikte Georgio'nun evine kahvaltıya giderler. Georgio aşçıdır

ve aynı zamanda restoran sahibidir, zengindir. Tony ise avukattır. Sonra günümüze dönüş yapılır klinikte Tony'nin duş alırken, giyinirken, hareket etmeye çalışırken çektiği acılar gösterilir. Ve sonra tekrar geçmişe dönüş yapılır, Tony ve Georgio'nun buluşma ve birlikte oldukları sahne izleyiciye aktarılır. Klinikte tedavi devam etmektedir. Geçmişe dönüşte ise Tony ve Georgio arasında yaşanan tutkulu aşk sahneleri vardır. Georgio Tony'yi restoranına götürür ve Tony Georgio'nun orada çalışan eski sevgilisi Agnès (Chrystèle Saint Louis Augustin) ile tanışır. Kadın sevgilisini elinden aldığı düşüncesiyle Tony'ye kötü davranır. Tony ve Georgio'nun mutlu ilişkileri devam ederken Georgio Tony'den çocuğunun olmasını istediğini söyler ve onu ikna eder. Bir süre sonra Tony hamile kalır, sevinçle karşılarlar ancak bu durumu öğrenen Agnès intihar girişiminde bulunur. Kendisini bu durumdan suçlu hisseden Georgio sürekli Agnès ile ilgilenir. Bunun üzerine Tony evi terk eder ama ertesi gün Georgio'nun Agnès ile ilgilenmeyi bırakmayacağını söylemesine rağmen ona geri döner. Tony ve Georgio psikoloğa giderler ve doktor Tony için ilaç başlama kararı alır. Georgio Tony'ye yakın bir yerden kendisine ev kiralayıp ara sıra orada kalacağını ve aralarındaki gerginliği bu şekilde düzeltebileceklerini söyler. Tony böyle ayrı yaşamayı istemese de kabul etmek zorunda kalır. Ertesi gün Tony'nin evine Georgio'nun borçlarından ötürü haciz memurları gelir ve içlerinde Tony için manevi değeri de olan birçok eşyayı alırlar. Georgio gayet rahat bir şekilde bir aya kalmadan onları geri alacağını söylese de Tony çok üzgündür. Kardeşi Tony'ye kendisine başından beri böylesi acı çektiren bir adamla daha fazla beraber olmaması gerektiğini yoksa acılarının hiç son bulmayacağını söyler. Ama Tony çiçekle evine gelmiş ve onun için yemek yaparken Georgio'yu görünce yine onu affeder. Bu arada günümüze dönüş yapıldığında Tony artık kliniğe alışmıştır, diğer hastalar ve hasta bakıcılarla kaynaşmıştır. Bebekleri dünyaya gelir, baskı kurarak Georgio kendi istediği ismi bebeğe verir, onda bile Tony'nin sözü ve isteği hiçe sayılır. Georgio çocuğu Agnès ile de tanıştırır. Bu arada Georgio kendi evinde yaşamakta istediği zaman Tony'nin evine gelmektedir. Tony Georgio ile bir kadını yatakta yakalar ama Georgio'nun uyuşturucu madde kullandığını, kendinde olmadığını öğrenince yine sesini çıkarmaz. Georgio terapiye başlayacağını söyler ancak oğlunu ve karısını bırakıp Avustralya'ya gitmiştir. Sonra bir gün Tony intihar girişiminde bulunur ama kurtarılır. Georgia döndüğünde Tony ondan boşanmak istediğini söyler. Başta Georgia çocuğun velayeti ile ilgili Tony'yi tehdit etse de sonra analaşarak ayrılırlar. Ancak ayrılmalarına rağmen ara sıra bir araya gelirler ve cinsel birliktelik yaşarlar. Günümüze döndüğünde oğlu Tony'yi klinikte ziyaret eder, Tony çok mutlu olur, dizi artık daha iyidir. Geçmişe döndüğünde Georgio yine Tony'yi

terk eder sonra yine kendisini affettirir. Geçmişte oğullarının yedinci yaşını birlikte kutlamışlardır ve Georgio Tony için de istediği saati hediye etmiştir. Sonra bir gün Georgio Tony'nin iş yerine gelir ve onu sevdiğini söyleyerek onuncu yıllarında tekrar bir arada olmayı teklif eder, Tony kabul etmez ve tartışırlar. Tony artık hayatında başka birisi olduğunu, onların ilişkisinin on yıldır hep aynı olduğunu, Georgio'nun kendisine psikolojik işkence yaptığını ve durumlarının hiçbir şekilde düzelmeyeceğini söyler ama Georgio orada olay çıkarır. Günümüze gelindiğinde Tony'nin tedavisi biter ve en azından yürüyerek klinikten çıkar. Sonra oğullarının okulundan ikisini de görüşmeye çağırırlar. Görüşmeye gittiklerinde Tony'nin kolunda Georgio'nun aldığı saat vardır, bu Georgio'nun dikkatini çeker. Tony de konuşma boyunca hala tutkuyla, gözleri dolarak, derin duygularla Georgio'yu inceler. Görüşme bittiğinde Georgio kapıdan çıkar gider ama Tony hala aynı duygularla onun arkasından bakar kalır.

3.1.15.3. Mon Roi'nın Teması

Filmde kadın erkek ilişkileri, aşk, aşkın aşamaları ve çıkmazları, travmatik bağlanma, bir kadının maruz kaldığı psikolojik şiddet ve bir adamın içinde yaşadığı ikilem tema olarak işlenmiştir. Film aynı zamanda içinden çıkılmaz bir ilişkinin, insanı yıpratıcı ve yoran dengesiz birlikteliklerin tehlikelerini de bir anlamda göstermektedir.

Dutton ve Painter travmatik bağlanmayı bir ilişkideki güç dengesizliği ve belirli aralıklarla kişiyi kötüye kullanmanın sonuçları olarak belirtmişlerdir. (Akt. Christman, 2009, s.4)

Uzman klinik psikolog Mehmet Başkak da bir dergiye vermiş olduğu “Travmatik Bağlanma/ Aşkın Travmatik Halleri” konulu röportajında:

Travmatik bağlanma, bir psikoloji terimi elbette ve aslında hemen her gün çevremizde gördüğümüz, çok üzüldüğümüz durumları ifade ediyor. İflah olmaz, saplantılı, yıkıcı bir aşk durumunu ifade etmektedir. Kişiyi azar azar tüketen, zehirli bir ilişki durumudur. Erkekler de kadınlar da bu sorunu yaşayabilir, belirli bir cinsiyete mahsus değildir.

Sürekli şiddete, psikolojik baskıya, her türlü istismara maruz kaldığı halde hala bunlara “onu seviyorum” diyerek katlanan her kadın travmatik bağlanma yaşıyor demektir.

Bir diğer unsur ise istismarın sürekli olmayan aralıklı doğası diye ifade edilen durumdur. Kişi döner ama bu nonstop bir şiddet değildir, sonrasında ilgi gösterir, sever, okşar, belki ne kadar sevdiğini anlatır... Yani sürekli şiddet yoktur, şiddet ve ilgi döngüsel olarak yer değiştirir ve bu kadını içinden çıkılması zor bir kısır döngüye sokar ve ilgi kısmının geleceğini, umarak, bilerek yaşadığı bu kaotik ilişkiyi bir yaşam tarzına dönüştürür.

İllaki fiziksel şiddet yaşamak gerekmiyor, zaman zaman sıklaşan bir baskı altında olmak bile yeterli olabilir; ailesiyle görüşülmesinin yasaklanması, arkadaşlarıyla ilişkinin kısıtlanması gibi baskıcı tavırlar... psikolojik şiddet, aşağılama, cinselliğini reddetme, aldatma gibi eşinin değersizleştiren, ona kendini bir hiçmiş gibi hissettiren psikolojik şiddet, ilişkisel şiddet durumları da travmatik bağlanmanın travma oluşturan ucunu oluşturabilmektedir.

Travmatik bağlanmanın söz konusu olduğu bir aşk hastalıklı bir aşktır. Bir taraf sadakatsizdir, ilişki diktatörüdür, işkencecidir. Diğer taraf ise saplantılı bir biçimde âşıktır, obsesiftir, yaşadığı durum asla bağlılık değil, tam bir bağımlılıktır. Ve saplantılı aşk da, sevginin yaşam kalitemizi sifira indiren aşırı olumsuz duygulara dönüşmüş halidir. Bu bağımlılık ilişkisinde, aşk denilen şey karmaşık duygulardan oluşan bir kötü hipnoz etkisidir sözleriyle travmatik bağlanmayı açıklamıştır (Başkak, 2006).

Başkak'ın sözünü ettiği bu psikolojik durum Tony tarafından filmde birebir yaşanmaktadır. Georgio bu filmin sadakatsiz, ilişki diktatörü, işkenceci tarafıyken Tony saplantılı aşığı, obsesifi ve bağımlı olan tarafıdır. İzleyici Tony'nin aşk çıkmazlarını, yaşadığı psikolojik şiddeti ve travmatik bağlanma diyebileceğimiz bağlanmasını "bağımlılığını" açıkça görebilmektedir. Tony eşi tarafından değersizleştirilen, aldatılan, üzerinde baskı kurulan, psikolojik şiddete maruz bırakılan bir kadın olmasına rağmen saplantılı, obsesif, bağımlı bir aşık olarak her seferinde kocasını affetmektedir. Tony'nin yaşadığı bu saplantılı aşk kendi yaşam kalitesini sifira indirmiştir. Geçirdiği kaza sonucu dizindeki çapraz bağlar yırtılmış ve iyileşme süreci çok uzun sürmüştür çünkü filmin başında psikoloğun da belirttiği gibi Tony'nin dizlerindeki acı hayatında yaşadığı ve kabul etmeyi zorlandığı olayları temsil etmektedir iyileşme süreci de Tony'nin psikolojisiyle alakalı olduğundan biraz uzun sürmüş tam olarak da iyileşememiştir.

Choice ve Lake'e göre kötü ilişki yaşayanların 'Gitmeli miyim yoksa kalmalı mıyım?' sorularının karmaşık analizi 'Daha iyi olur muyum ve Yapabilir miyim?' gibi iki ek soruya bölünmüştür. Strube'a göre 'Daha iyi olur muyum?' sorusu mevcut ilişkinin fayda ve zararlarının alternatif ilişkisinin ve ya yalnız başına olmanın fayda ve zararlarıyla karşılaştırılmasını ve seçeneklerin kalitesinin dikkate alınmasını içerir. ... Analizdeki diğer soru 'Yapabilir miyim?' ise Choice ve Lake'e göre genellikle kısıt değişkenleri olarak adlandırılır. Bu kısıt değişkenleri bir şekilde başarılı olma yeteneğini sınırlayan değişkenlerden oluşur. Özellikle kötü bir ilişkiden dolayı yıpranmış bir kadın için çocuk sahibi olması, ev dışında bir işinin olmaması, çocukları ve kendisi için taşınmayı sağlayamayacak olması gibi çeşitli kısıt değişkenleri kadının ayrılamamasının sebepleri olabilir. Ayrıca bu kısıt değişkenleri de iki kategoriye ayrılabilir: 1) kişisel kaynaklar ve engeller 2) yapısal kaynaklar ve engeller. Kişisel kaynaklar ve engeller kişinin sahip olduğu veya olmadığı kendine saygı, öz yeterlik, problem çözme becerileri, pasiflik vb. kişisel özelliklerden oluşan değişkenlerdir. Diğer taraftan yapısal kaynaklar ve engeller ise gelir, istihdam, taşınma ve çocuk sayısı gibi dış değişkenleri içerir (Akt. Christman, 2009, s. 1-3).

Filmde Tony gelir ve istihdam konusunda bir sıkıntı yaşamaz çünkü kendisi avukattır. Ancak onun yaşadığı kişisel kaynaklar ve engellere dahil olan öz yeterlik, kendine saygı

ve pasiflik sorunudur. Çünkü kaç kez ilişkiden uzaklaşıp ayrılmaya çalıştığı zamanlarda en ufak bir sevgi gösterisi ya da ilgi görmesiyle eşini tekrar affedip ilişkiye yeniden başlamıştır. Hatta sonrasında resmen eşinden ayrıldığı halde bile onunla cinsel ilişki yaşamıştır ve en son çocuğunun okul görüşmesine gittiğinde Georgio'nun ona aldığı saati koluna takmış ve bakışlarıyla hala ona bağlılığını hissettirmiştir.

Stockholm sendromu bağlamında Graham, Rawlings ve Rimini (1988) rehin alınmış mağdurların psikolojik mekanizmalarını ilişkide yıpranmış, hırpalanmış kadınlarinki ile karşılaştırdılar. Graham ve arkadaşları belirgin bir biçimde rehine durumları ile aile içi şiddet arasındaki hakimiyet stratejileri ve hayatta kalma stratejileri arasında benzerlikler bulmuşlardır. Modelleri, bir istismarcı ile mağdur kadın arasındaki aşırı gücün, güçlü duygusal bağlara neden olabileceğini göstermiştir. Bu modelde, hırpalanmış kadınlarda ve rehinelere gözlenen güçlü duygusal bağın bir nedenden değil, hayatı tehdit eden durumdan kaynaklandığı muhtemeldir. Bu nedenle, bu model Stockholm Sendromu'nun gelişmesi için dört koşulun bulunması gerektiğini belirtir. Birincisi, bir kişi şiddet yoluyla başka birinin hayatını tehdit eder. İkincisi, tehdit altındaki kişi kaçamaz ve bu nedenle istismarcıya bağlıdır. Üçüncüsü, tehdit altındaki kişi diğerlerinden izole edilmiş, böylece olası alternatif ilişkiler ve destek kaynakları ortadan kaldırılmıştır. Son olarak, istismarcı tehdit altındaki kişiye bir nezaket gösterir (Graham vd.'den akt. Christman). Yukarıdaki dört koşul, travmatik bağlanma modeliyle tutarlıdır; yukarıdaki şartlar, Dutton ve Painter'in teorisinde merkezde olan güç dengesizliğini ve / veya aralıklı kötüye kullanımı göstermektedir (Christman, 2009, s. 5-6).

Tony karakterini canlandıran Emmanuelle Bercot bir kadının aşkı yüzünden çektiği acıyı ve dizinin ağrılarını bağdaştırmış izleyicinin gözünde saplantılı aşık rolünü tam olarak oturtmuştur. Dolayısıyla filmin temasının oturtulmasında ve izleyiciyi etkilemesinde Emmanuelle Bercot'un oyunculuğu önem arz etmektedir. Göstermiş olduğu üstün oyunculuk performansı ile de Tablo 16'da görüldüğü gibi 2015 Cannes Film Festivali'nde En iyi kadın oyuncu ödülünü almaya hak kazanmıştır.

Tablo 3.1.15.1: Mon Roi'nın Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Cannes Film Festivali	2015	En iyi kadın oyuncu	"Emmanuelle Bercot"

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt3478962/Ödülü?ref=tt_gl_op_1)

Erişim tarihi:10.04.2019)

3.1.16. La Loi du Marché/ İnsanın Değeri

Görsel 3.1.16.1.La Loi du Marché Film Afışı

3.1.16.1. La Loi du Marché'nin Konusu

Bu film Fransız orta sınıfının iş bulmada ve çalışma hayatında yaşadığı zorlukları Thierry'nin hayatı üzerinden farklı yönleriyle ele almaktadır.

3.1.16.2.La Loi du Marché'nin Geniş Özeti

Thierry (Vincent Lindon) yaklaşık iki senedir iş arayan, bakmakla yükümlü olduğu bir ailesi ve serebral palsi hastası bir oğlu olan 51 yaşında bir adamdır. Daha önce bir fabrikada işçi olarak çalışmış, işten çıkarılmıştır. İşten çıkarılan diğer arkadaşlarıyla bir araya gelip haklarını aramaya çalışırlar ama Thierry o konuda umutsuzdur. İş ve işçi bulma kurumuna gittiğinde sosyal hizmet uzmanı ile aralarında geçen diyalogdan kurumun onu tamamen alakasız, iş bulamayacağı bir bölümde staj yaptırıp boşa zaman harcattığı anlaşılır. Thierry bu duruma sinirlenmiştir çünkü harcadığı emek karşılığında hem iş sahibi olamamıştır hem de boşuna zaman geçirmiştir. Çünkü işsiz kaldığı süre uzadıkça aldığı işsizlik ödeneği düşmekte bu da onun sonraki aylarda geçim sıkıntısı yaşayacağı anlamına gelmektedir. Thierry bu arada iş görüşmelerine devam eder. Bilgisayar üzerinden görüntülü iş görüşmesi yapar, işveren eski işindeki konumundan daha alt seviyede bir konum ve daha alt seviyede maaş teklif etmesine rağmen Thierry kabul eder çünkü artık çok zor durumdadır. Ama işveren görüşmelerin devam edeceğini

ve kendisine dönüş yapılacağını ancak büyük olasılıkla olumsuz bir dönüş olacağını belirtir. Bu arada ailece sosyal yaşamlarına devam etmeye çalışırlar; eşyle birlikte dans dersi almaktadır ama tam anlamıyla kendisini veremez. Sosyal hizmet uzmanıyla yeni bir görüşme daha yapar. Son zamanlarda ay sonunu getirebilmek için tasarruf hesabından para çekip ödemelerini yapmaktadır. Sosyal hizmet uzmanı onlara mobil evlerini satmalarını önerir başta evlerinin sadece beş yıllık bir ödemesi kaldığı için satmak istemezler ancak sonra başka çarelerinin olmadığını düşünerek evlerini satışa çıkarırlar. Evlerine bakmaya gelen çift çeşitli bahaneler uydurarak evi değerinin çok altında almaya çalışır, pazarlıkta anlaşamazlar. Bu arada Thierry iş bulabilmek için çeşitli kursları almaya ve kendini geliştirmeye devam etmektedir. Bir grupla birlikte beden dili dersleri alır, orada kendisine söylenen eksiklikleri dinler. Sonunda bir markette güvenlik görevlisi olarak işe başlar. Mağazada hırsızlık yapanlara yasal prosedürü uygular. Mağazada 32 yıl çalışmış ve emekli olan bir arkadaşları için iş yerinde bir veda partisi düzenlerler. Mağazadaki güvenlik amiri genellikle mağazada nasıl hırsızlık yapıldığını, kimlerden kuşkulandığını gerektiğini ve güvenlik kameralarını nasıl kullanacağını anlatır. Ayrıca kasiyerlerin de denetiminin yapılması gerektiğini, her ürünü okutup okutmadıkları, ya da bir arabayı içinde bir şeyler varken geçiriyorlar mı buna bakması gerektiğini söyler. Çünkü çalışanlar erken emekliliği seçmediği için işveren onları işten çıkarmak için haklı sebepler aramaktadır. Thierry aynı zamanda iyi bir babadır, oğlunun öz bakımı ve eğitim durumuyla da özellikle ilgilenmektedir. Thierry bir gün mağazada kasiyer olarak çalışanlardan birinin indirim kuponlarını topladığını görür ve mağaza müdürüne haber verir. Kadın önce indirim kuponlarını almadığını söylese de sonra itiraf eder, mağaza müdürü onu işten çıkarır. İşten çıkarılan kadın intihar edince şirketin insan kaynakları müdürü çalışanların kendilerini bu durumdan sorumlu hissetmemeleri gerektiğini çünkü hayatında uyuşturucu kullanan bir oğlu olduğu, ekonomik sıkıntılar yaşadığı gibi farklı sorunlarının da olduğunu söyler. Thierry arkadaşının cenaze törenine katılır ve üzgündür. Başka bir gün kasiyerlerden birinin kartı olmayan müşteriler için kendi kartını okuttuğunu ve müşterilerin puanlarını topladığını tespit etmişlerdir. Kasiyer yaptığının hırsızlık olmadığını düşündüğünden yönetime bilgi verilmemesini ister Thierry'den. Ekonomik sıkıntılar yüzünden çalışan arkadaşlarının düştükleri durumu üst yönetime bildirmek ve onların işten atılmasına hatta ölümlerine yol açabilecek bu tutuma ortak olmak artık Thierry'ye çok ağır gelir ve iş kıyafetlerini çıkarıp, aracına biner ve iş yerinden uzaklaşır.

3.1.16.3. La Loi du Marché'nin Teması

Fransız yönetmen ve senarist Stéphane Brizé 21.yüzyılın küresel ekonomisinde ayakta kalmaya çalışan orta sınıf bir insanın sosyal dramını adeta bir belgesel gibi izleyiciye aktarmaktadır. ‘İşsizlik, kapitalist sistemde çalışan işçinin değeri ve işçilerin sosyal yaşamı’ filmin temasını oluşturmaktadır.

Anlatılan hikâyeye günümüz insanını birebir filmin içine çekmiştir. Çünkü birçok insanın durumu şu anda hikâyenin kahramanıyla aynıdır ya da insanlar yakın gelecekte aynı durumu yaşamaya adaydırlar. Çünkü OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development / Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü)’nün resmi internet sayfasından filmin çekildiği yıl olan 2015 yılı Fransa’daki işsizlik oranı incelendiğinde oranın % 10.3 olduğu belirlenmiştir (<https://data.oecd.org/unemp/unemployment-rate.htm#indicator-chart> Erişim Tarihi: 20.05.2019). Fransız yönetmen ve senarist Stéphane Brizé de bu durumu göz önüne alarak yaşanan bu toplumsal soruna duyarsız kalmamış ve konuyu beyaz perdeye yansıtmıştır.

Bu film insanların bu yüzyılda iş bulma çabaları ve çalıştığı ortamda da ahlaki değerlerinden ödün vermeden ayakta kalabilme mücadelesini anlatıyor. Kapitalist sistemde artık insanların hiçbir değeri yoktur, onlara sadece çalışan bir makine gözüyle bakılır ve bozulduğu ya da miadının dolduğu anda yerine yenisinin konulması işveren için oldukça kolaydır. Bierman, Werner ve Arno Klönne’e göre: Fabrikalar, imalathaneler, kısacası üretim merkezlerinin tamamı kapitalist sistemde işçiyi adeta robotlaştırır, insanın fiziksel özellikleri dışındaki özelliklerini yok sayar, kısacası insanı sistemin yalnızca bir metası olarak ele almaktadır (Bierman ve Klönne’den akt. Çelik ve Dağ 2017: 66). Bu noktada film aslında “insanın değeri nedir?”i de sorgulamaktadır. Kapitalist sistemde iş arayan, iş görüşmelerine katılan ya da çalışan insanın yaşamdaki değeri nedir? İnsanın bu pazardaki değeri ne kadardır?

Ondokuzuncu yüzyılda işsiz denildiği zaman ilk akla gelen yeteneksizliğinden dolayı bir meslek edinememiş veya geçimsizliği nedeniyle iş bulamamış, vaktini boşa geçiren tembel insan olarak kabul edilmekteydi (Zaim’den akt. Aslan ve Aslan 2017: 104) Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere o dönemde işsizliğin nedensel kökenleri tamamen bireysel yetersizliklere ve bireyin patolojik bozukluklarına indirgenmektedir. Ancak günümüz toplumlarında hem ekonomik hem de toplumsal anlamda yapısal sorunların bireylere etkileri göz önünde bulundurulduğunda işsizlik sorunun sadece birey odaklı olmayıp daha

makro boyutta olan yapısal sorunlarla da ilişkili olduğu görülmektedir. Bu bağlamda Thierry'e baktığımız zaman uzun süre işsiz kalmasında onun tembel, yetersiz ya da patolojik bir bozukluğu olduğundan değil, toplumda var olan makro boyuttaki yapısal sorunların varlığından söz edebiliriz. Çünkü Thierry işsizler için açılan kurslardan yararlanmakta, kendisiyle ilgili sürekli bir gelişim için çaba göstermektedir. Sonuçta sosyal hizmetler tarafından yönlendirildiği staj programını tamamlamış, açılan beden dili kursuna katılmıştır.

Bu filmde, Fransız sinemasının çağımızın en önemli sorunlarından biri olan işsizlik problemlerine kayıtsız kalmadığı ve film üzerinden Fransız toplumuna ve tüm iş dünyasına akılcı bir sistem eleştirisi yaptığı açıkça görülmektedir. Filmin başrol oyuncusu Vincent Lindon'ın küresel ekonominin yarattığı, Fransa'da ve tüm dünyada sorgulanan "insanın bu pazardaki değeri ne kadardır?" sorunsalını Tablo 17 de belirtilen ulusal ve uluslar arası ödüllere sahip olarak iyi bir oyunculuk ile beyaz perdeye yansıttığı görülmektedir.

Tablo 3.1.16.1:La Loi du Marché'nin Ödülleri

Ödülü Veren	Yılı	Ödülün Türü	Ödül /Alan
Brussels European Film Festival	2015	İzleyici Ödülü	"Stéphane Brizé"
Cannes Film Festivali	2015	Cannes Jürisi	En İyi Erkek Oyuncu "Vincent Lindon"
		Prize of the Ecumenical Jury	Özel Mansiyon Ödülü "Stéphane Brizé"
César Ödülü	2016	César	En İyi Erkek Oyuncu "Vincent Lindon"
Denver Uluslararası Film Festivali	2015	Jüri Özel Ödülü	Uyumlu Oyuncu Kadrosu Ödülü
Uluslararası Hindistan Film Festivali	2015	Silver Peacock	En İyi Erkek Oyuncu "Vincent Lindon"
Lumiere Ödülü	2016	Lumiere Ödülü	En İyi Erkek Oyuncu "Vincent Lindon"

Kaynak: (https://www.imdb.com/title/tt4428814/Ödülü?ref=tt_q1_op_1

Erişim Tarihi:10.04.2019)

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Dünya sinema tarihinin başlangıç adımlarının atıldığı Fransız Sineması'nın tarihi detaylı olarak incelendiğinde görülmektedir ki yönetmenler çekmiş olduğu filmlerde tema olarak toplumun sosyo-ekonomik, politik, kültürel ve toplumsal meselelerine her zaman yer vermiş ve dünya sinemasına da ilham olmuşturlardır.

Fransız Sineması'nın genel anlamda 2010-2015 yılları arası yönelimleri değerlendirildiğinde toplumsal ve günlük yaşamda birebir içinde bulunduğumuz temaların ele alındığı gözlemlenmiştir. Kapitalizm eleştirileri filmlerde yoğun bir şekilde yapılmıştır. Filmlerde tema olarak seçilen işsizlik, çarpık insan ilişkileri, farklı cinsel yönelimler, LGBT, önyargılar, farklı din ve kültürdeki insanların bir arada yaşama çabaları, ırkçılık, yeni ırkçılık, engelli bireylerin yaşamı, iç savaş, göçmenlik, mülteci olma durumu, Fransa'da banliyölerde zorlu yaşam şartları son yıllarda insanların bire bir yaşadığı ya da yaşamak zorunda kaldığı durumlardır. Fransız Sineması da son yıllarda yaşanan bu temel sorunlara duyarsız kalmamış, hayata dair yaşananları filmlerine konu edinmiştir.

Dünya konjonktüründe öne çıkan konular Fransız Sineması'na da tematik olarak yansımıştır. Günümüzde yaşanan iç savaşlar ve ülkesini terk etmek zorunda kalan insanların yaşamları 2015 yapımı "Dheepan" filminde dramatik olarak anlatılmıştır. Ayrıca filmde Fransa'da banliyölerde yaşayan insanların, ötekileştirilmesi, ırkçılık, oradaki zorlu yaşam şartları, çetelerin oluşumu, illegal işlerin varlığı, etnik ve kültürel farklılıklar ile ülkede yaşanan en önemli sorunlardan birine ışık tutmuş, insan hakları konusunda attığı birçok adımla dünyaya örnek olmuş bir ülke olan Fransa'nın bu soruna da duyarsız kalmaması gerektiği sanatçı gözüyle, eleştirel bir bakış açısıyla, politik sorun olarak, kanun yapıcı ve hükümet yetkililerinin önüne serilmiştir. Dheepan filmi ile Fransa'da banliyöde yaşayan insanlar üzerinden anlatılan "mülteci" meselesi aslında tüm dünyayı ilgilendiren ortak bir temadır. 2011 yapımı 'Intouchables' filminde de değinilen tema bu yöndedir. Yeni ırkçılık, banliyöde yaşam, kültürel ve sosyal sınıf farklılıkları biraz dram, çoğunlukla mizahi bir yöntemle bu filmde anlatılmıştır. Komedi türündeki bu film tüm dünyada izlenme rekorları kırarak Fransız ulusal sinemasının sektördeki yerini korumasına katkı sağlamıştır. Intouchables filminin bu kadar dikkat çekmesi ve etkili anlatım tarzı filmin başka ülkeler tarafından yeniden yapılmasını (remake) sağlamıştır.

Bu da Fransız Sineması'nın günümüzde hala gerek seçtiği temalar gerekse anlatım tarzı ile dünya sinemalarına örnek olduğunu göstermektedir.

Kültürel ve sosyal sınıf farklılıklarının anlatıldığı bu filmelerin yanında, 2012 yapımı Ernest et Célestine animasyonu ile de hümanizm temasına yoğunlaşarak insanların “ötekileştirme” yapmaksızın bütün ön yargılardan ve normlardan uzak bir şekilde, arkadaşça ve dostça bir yaşam sürebilmesinin mümkün olduğu mesajı insanlara verilmiştir. Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu filminde de farklı din, ırk ve kültürden insanların bir arada yaşaması mizahla birleştirilerek izleyiciye sunulmuştur.

Farklı cinsel yönelimler ve cinsel kimlik arayışı teması da son yılların filmlerinde karşımıza çıkmaktadır. 2011 yapımı “Tomboy” filminde gençliğe adım atacak olan bir kız çocuğunun kendisini erkek temsili davranış ve tutumlar içinde bularak cinsel kimlik bunalımı yaşaması anlatılmaktadır. Çocuk sahibi her ailenin üzerinde titizlikle düşünmesi ve çocuğuna karşı davranışlarını bilinçli ebeveynler olarak şekillendirmesi gerekliliği bütün ailelerin dikkatini çekecek önemli bir sorunsalı ortaya koyan temadır. 2013 yapımı “La Vie d'Adèle” filminde ise sanatçı bir kadına aşık olan bir genç kızın kadınlığa geçiş hikayesi anlatılmış, LGBT temasına dikkat çekerken tutkulu bir aşkın hikayesi ve farklı cinsel yönelimleri olan insanların ait olduklarını hissettikleri cinsel kimlikleri ile toplumda kabullenilme mücadelesi tema olarak işlenmiştir. Yine aynı yıl yapılan bir diğer film “Jeune&Jolie” de ise cinselliği fahişelik yaparak yaşayan, ergenlikten yeni çıkmış bir genç kızın yaşamı üzerinden cinsel kimlik bunalımı ve gençlerin yaşadıkları bazı sorunlardan ötürü kendilerini tamamen farklı bir oluşumun ya da durumun içinde bulmaları anlatılmıştır. Aile içinde yaşanan bazı sorunların ve çocuğa karşı ilgisizliğin gençlik evresinde ne gibi sorunlara yol açabileceği, gençlerin kendilerini boşlukta hissettiklerinde nasıl yanlış eylemlerde bulunabilecekleri sosyal bir sorun olarak ortaya konulmuş konunun önemi uç noktayı yaşayan bir genç kız örneği ile beyaz perdeye aktarılmıştır. Dans la Maison filminde de yine düzenli bir aile hayatı olmayan, ergenlik çağındaki bir gencin farklı bir deneyim yaşamak isterken kendisini başkalarının hayatındaki gizemin çekiciliğine kaptırması ve bir takım yanlış davranışlar içinde bulunması konu edinilmiştir.

Deux Jours, Une Nuit ve La Loi du Marché filmlerinde Fransız Sineması'nın çağımızın en önemli sorunlarından biri olan işsizlik problemlerine kayıtsız kalmadığını ve bu filmler üzerinden bir sistem eleştirisi yaptığını izleyici açıkça görmektedir. İşsizlik sorunuyla baş başa kalan insanların yaşadığı ağır psikolojik ve sosyolojik sorunlar ile işverenlerin bu

konudaki olumsuz tutumları bu filmlerde ele alınmıştır. Fransız sineması dünya genelinde yaşanan ve insanları en çok etkileyen bu temayı geçmişten günümüze işlemekte, sorunun görünürlüğünü, bilinirliğini güncel tutmakta ve politik mesajını vermektedir.

Mon Roi filminde bireysel düzeyde psikolojik bir tema olarak kadının travmatik bağlanması ele alınırken, Le Passé filminde geçmişe ve aşka dair yaşananlar izleyiciye tüm duygularıyla aktarılmış, günümüzde giderek artan aile birliğinin son bulması teması işlenmiştir.

Café de Flore filminde ömrünü down sendromlu çocuğuna adanmış genç bir annenin ve oğlunun hayat mücadelesi tüm zorluklarıyla ele alınırken, La Famille Bélier filminde engelli bireylerin sorunları, gençlik hayalleri ve insanların hedeflerine ulaşmak için önlerine çıkan engelleri aşması konusu işlenmiş, De Rouille et d'os filminde de her sağlıklı bireyin birer engelli adayı olduğu hatırlatılarak böyle bir durumla karşı karşıya kalındığında asla mücadeleden vazgeçilmemesi gerektiği vurgulanmış ve Fransız sinemasında engelli teması bütün yönleriyle güncel olarak işlenmeye devam edilmiştir.

Farklı çekim tekniği, müziği, dansları, kostümleri ve diğer tüm görselleri ile insanları 1920'li yılların sonlarına götürerek onlara zamanının "kaçış" filmleri olan müzikal komedileri yaşatan, aldığı bir çok ödül ile dünya gündemine oturan The Artist filminin nostaljik teması da izleyiciye sinema tarihinde bir yolculuk yaptırarak Fransız Sineması'nın farkını ortaya koymuştur.

Fransa'da her yıl düzenli olarak gerçekleştirilen uluslararası film festivalleri tüm dünyada büyük bir ilgi ile takip edilmektedir. Dolayısıyla Fransız Sineması'nda yer alan temalar da dünyada gündem belirleyici bir yol üstlenmekte, bu sayede Fransız Sineması da sinemadaki yol gösterici konumunu hala korumaktadır.

Fransız Sineması'nın 2010- 2015 tarih aralığının akademik bir bakış açısıyla incelendiği bu çalışmada Fransız Sineması'nın yakın geçmişi filmografik olarak incelenmiş; toplumsal, kültürel, siyasi, sosyolojik ve ekonomik gelişmelerin Fransız Sineması'na etkileri üzerine bir projeksiyon tutulmaya çalışılmıştır.

EKLER

EK-1 Filmlerin Künyeleri

Intouchables / Can Dostum

Yapım: Fransa **Yıl:** 2011 **Tür:** Biyografi, Komedi, Dram **Süre:** 112' **Yönetmen:** Olivier Nakache, Éric Toledano **Senaryo:** Olivier Nakache, Philippe Pozzo di Borgo **IMDb Puanı:** 8,6

Café de Flore / Ruh Eşim

Yapım: Fransa, Kanada **Yıl:** 2011 **Tür:** Dram, Romantik **Süre:**120' **Yönetmen:** Jean-Marc Vallée **Senaryo:** Jean-Marc Vallée **IMDb Puanı:** 7,4

Tomboy/ Erkek Fatma

Yapım: Fransa **Yıl:** 2011 **Tür:** Dram **Süre:** 82' **Yönetmen:** Céline Sciamma **Senaryo:** Céline Sciamma **IMDb Puanı:** 7,4

The Artist

Yapım: Fransa, Amerika, Belçika **Yıl:** 2011 **Tür:** Komedi, Dram, Romantik **Süre:** 100' **Yönetmen:** Michel Hazanavicius **Senaryo:** Michel Hazanavicius **IMDb Puanı:** 7,9

Ernest et Célestine

Yapım: Fransa, Belçika, Lüksemburg **Yıl:** 2012 **Tür:** Animasyon, Komedi, Dram **Süre:** 80' **Yönetmen:** Stéphane Aubier, Vincent Patar, Benjamin Renner **Senaryo:** Daniel Pennac **IMDb Puanı:** 7,9

Dans la Maison/ Evde

Yapım: Fransa **Yıl:** 2012 **Tür:** Komedi, Dram, Gizem **Süre:** 105' **Yönetmen:** François Ozon **Senaryo:** François Ozon, Juan Mayorga **IMDb Puanı:** 7,4

De Rouille et d'os / Pas ve Kemik

Yapım: Fransa, Belçika **Yıl:** 2012 **Tür:** Dram, Romantik **Süre:** 120' **Yönetmen:** Jacques Audiard **Senaryo:** Jacques Audiard, Thomas Bidegain **IMDb Puanı:** 7,5

Le Passé/ Geçmiş

Yapım: Fransa, İtalya, Belçika, İran **Yıl:** 2013 **Tür:** Dram, Gizem **Süre:** 130' **Yönetmen:** Asghar Farhadi **Senaryo:** Asghar Farhadi **IMDb Puanı:** 7,8

La Vied'Adèle: Chapitres 1 et 2/ Mavi En Sıcak Renktir

Yapım: Fransa, Belçika, İspanya **Yıl:** 2013 **Tür:** Dram, Romantik **Süre:** 180' **Yönetmen:** Abdellatif Kechiche **Senaryo:** Abdellatif Kechiche, Ghalia Lacroix **IMDb Puanı:** 7,8

Jeune & Jolie/ Genç ve Güzel

Yapım: Fransa **Yıl:** 2013 **Tür:** Dram, Romantik **Süre:** 95' **Yönetmen:** François Ozon **Senaryo:** François Ozon **IMDb Puanı:** 6,8

Deux Jours, Une Nuit/ İki Gün ve Bir Gece

Yapım: Belçika, Fransa **Yıl:** 2014 **Tür:** Dram **Süre:** 95' **Yönetmen:** Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne **Senaryo:** Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne **IMDb Puanı:** 7,3

La Famille Bélier/ Hayatımın Şarkısı

Yapım: Fransa, Belçika **Yıl:** 2014 **Tür:** Komedi **Süre:** 106' **Yönetmen:** Eric Lartigau **Senaryo:** Stanislas Carré De Malberg, Eric Lartigau, Thomas Bidegain **IMDb Puanı:** 7,3

Qu'est-ce qu'on a fait au Bon Dieu?/ Sürpriz Damatlar

Yapım: Fransa **Yıl:** 2014 **Tür:** Komedi **Süre:** 97' **Yönetmen:** Philippe de Chauveron **Senaryo:** Philippe de Chauveron, Guy Laurent **IMDb Puanı:** 7,0

Dheepan

Yapım: Fransa **Yıl:** 2015 **Tür:** Dram **Süre:** 115' **Yönetmen:** Jacques Audiard

Senaryo: Jacques Audiard, Thomas Bidegain **IMDb Puanı:** 7,2

Mon Roi/ Prensım

Yapım: Fransa **Yıl:** 2015 **Tür:** Dram, Romantik **Süre:** 124' **Yönetmen:** Maïwenn

Senaryo: Etienne Comar , Maïwenn **IMDb Puanı:** 7,1

La Loi du Marché/ İnsanın Değeri

Yapım: Fransa **Yıl:** 2015 **Tür:** Dram **Süre:** 91' **Yönetmen:** Stéphane Brizé

Senaryo: Stéphane Brizé, Olivier Gorce **IMDb Puanı:** 6,8

KAYNAKLAR

- Abisel, N. (1995). *Popüler Sinema ve Türler*, İstanbul: Alan Yayıncılık
- Abisel, N. (2014). *Sessiz Sinema*, Ankara: De Ki Basım Yayım Ltd.Şti.,
- Aristoteles. (2012). *Poetika*, Emir Aktan (Çev.) Ankara: İlksan Matbaası
- Aslan, H., Aslan, M., (2017). Uzun Süreli İşsizlik ve Etkileri Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* C: 15, S: 4
- Betton, G.(1990). *Sinema Tarihi: Başlangıcından 1986'ya Kadar*, Şirin Tekeli (Çev.) İstanbul: İletişim Yayınları
- Biryıldız, E. (1998). *Sinemada Akımlar*, İstanbul: Beta Basım
- Bora, A. (2011). Çalışmakla Var Olacağım Gibi... İşsiz Duygu Dünyası, "Boşuna mı Okuduk?" *Türkiye'de Beyaz Yakalı İşsizliği* içinde (s.117-139), İstanbul: İletişim Yayınları
- Bora, T., Erdoğan, N. (2011). "Cüppenin, Kılıcın ve Kalemin Mahcup Yoksulları" Yeni Kapitalizm, Yeni İşsizlik ve Beyaz Yakalılar, "Boşuna mı Okuduk?" *Türkiye'de Beyaz Yakalı İşsizliği* içinde (s.13-44), İstanbul: İletişim Yayınları
- Bradbury-rance, C.F. (2016). *Figuring the Lesbian: Queer Feminist Readings of Cinema in the Era of the Visible*, Thesis of Doctor of Philosophy, The University of Manchester
- Christman, J. A. (2009). *Expanding the Theory of Traumatic Bonding as it Relates to Forgiveness, Romantic Attachment, and Intention to Return*, Master Thesis, University of Tennessee, Knoxville
- Corrigan, T. (2013). *Film Eleştirisi*, Ahmet Gürata (Çev.) Ankara: Dipnot Yayınları
- Coşkuner Kalın, C. (2016, Aralık). Simone de Beauvoir: Ötekiliğin Kabulü, *Beytulhikme An International Journal of Philosophy* Volume 6 Issue 2
- Creton, L. (2009). *Économie du cinéma: Perspectives stratégiques*, Paris: Armand Colin
- Çatalkaya, M. (2009). *Doksanlı Yıllar ve Sonrası Fransız Sineması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ege Üniversitesi SBE, İzmir
- Çelik, M., Dağ, M. (2017). *Kapitalist İktisadi Düşüncenin Geçirdiği Dönüşümler Üzerine Bir Değerlendirme*, BEU Akademik İzdüşüm/ Academic Projection Cilt 2. Sayı 3.
- Çoban Keneş, H. (2014). Yeni İrkçılığın Bileşeni Olarak Cinsiyetçilik: İrkçılığın Cinsiyetçilikle Eklemlenmesi, *Fe Dergi* 6, no.2, s. 62-80
- Durmelat, S., Swamy, V. (2015) *Les Ecrans de l'intégration: l'immigration Maghrébine dans le Cinéma Français*. Presses Universitaires de Vincennes.
- Ergüden, A. D. (2008). *Sosyal Dışlanma Açısından Bedensel Engelli Bireylerin Yaşantılarının İncelenmesi*, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi SBE, Sosyal Hizmet ABD. , Ankara
- Holst-Knudsen, H. (2016). *Le Cinéma de Banlieue: Teaching Immigration, Teaching Perspective*, French Review, Columbia University, Issue 2, Volume 90, Page 88-103
- İmançer, D. (2006). "Toplumsal Cinsiyet Oluşumuna İlişkin Kuramsal Yaklaşımlar", Medya ve Kadın, Ankara: Ebabil Yayınları
- Kemp, P. (2014). *Sinemanın Tüm Öyküsü*, Ertan Yılmaz, Nuray Yılmaz (Çev.) İstanbul: Hayalperest Yayınevi
- Lanzoni, R. F. (2015). *Başlangıcından Günümüze Fransız Sineması*, Ertan Yılmaz (Çev.) İstanbul: Küre Yayınları
- Makal, O. (1996). *Fransız Sineması*, Ankara: Kitle Yayınları

- Mangır, M., Baran, G. (1990). Çocukta Rol Özdeşimi ve Cinsel Kimliğin Kazanılması, *Eğitim ve Bilim*, 14 (76)
- Mazdon, L. (2001). *France on Film: Reflections on Popular French Cinema*, London: Wallflower Press
- Milleliri, C. (2011). *Le Cinéma de Banlieu: Un Genre Instable*, in Geneviève Sellier (dir.), Cahiers de l'AFECCA n°3 - "Sérialité: densités et singularité", p. 310-328
- Monaco, J. (2006). *Yeni Dalga*, Ertan Yılmaz (Çev.) İstanbul: +1 Kitap
- Monaco, J.(2013). *Bir Film Nasıl Okunur?* Ertan Yılmaz (Çev.) İstanbul: Oğlak Yayıncılık
- Onaran, A. Ş. (1994). *Sessiz Sinema Tarihi*, Ankara: Kitle Yayınları
- Onaran, A. Ş. (2012). *Sinemaya Giriş*, İstanbul: Agora Kitaplığı
- Özden, Z. (2000). *Film Eleştirisi*, İstanbul: Afa Yayınları
- Rosello, M. (2018). L'émergence des comédies communautaires dans le cinéma français : ambigüités et paradoxes, *Studies in French Cinema*, 18:1, 18-34, DOI: [10.1080/14715880.2016.1264752](https://doi.org/10.1080/14715880.2016.1264752)
- Sarani Azar, F. (2018). Asghar Farhadi Sinemasında Gerçekçiliğin Yansıması: 'Elly Hakkında' Filmi Üzerinde Değerlendirme, *Tarih Okulu Dergisi*
- Sönmez Selçuk, S. (2012). Postmodern Dönemde Farklılığın Kutsanması ve Toplumun Parçacillaştırılması: "Öteki" ve "Ötekileştirme", *Sosyoloji Araştırma Dergisi*. C:15, S:2
- Sumbas, A. (2009). Batı Avrupa'da Yükselen Yeni-İrçılık Üzerine Bir Deneme, *Alternatif Politika*, C:1, S:2, s:260-281
- Ward, C., Bochner, S., Routledge, A. (2001). *The Psychology of Culture Shock*, United Kingdom: Routledge
- Wiegand, C. (2011). *Fransız Yeni Dalga Sineması*, Serdar Güneri (Çev.), İstanbul: Kalkedon Yayıncılık
- Yardım, M. (2017). Göç ve Entegrasyon Politikaları Işığında Fransa'da Toplumsal Kabul. *Göç Araştırmaları Dergisi* C: 3, S: 2

İnternet Kaynakları

- Başkak, M., (2016). Travmatik Bağlanma/Aşkın travmatik halleri http://www.mehmetbaskak.com/tr/blog/travmatik-baglanma-askin-travmatik-halleri_356.html (Erişim Tarihi: 20.05.2019)
- Giordano, I. (2016). *Quels Sont Les Genres du Cinéma Français*, Paris: Unifrance https://medias.unifrance.org/medias/125/97/156029/piece_jointe/quels-sont-les-genres-du-cinema-francais-qui-s-exportent-le-mieux.pdf (Erişim Tarihi: 20.06.2018)
- Ishii, C. (n.d.) *Cinéma de Banlieue: L'impact d'un Genre* https://www.academia.edu/27928856/Cin%C3%A9ma_de_Banlieue_Limpact_dun_Genre (Erişim Tarihi: 07.06.2019)
- Leroux, A. (2013). Tomboy de Céline Sciamma, *Cinéfête 14*, <http://www.kinomachtschule.at/data/tomboy.pdf> (Erişim Tarihi: 20.10.2018)
- Ozon, F. Entretien avec François Ozon, Le Site Officiel <http://www.francois-ozon.com/fr/entretiens-jeune-et-jolie/413-entretien-avec-francois-ozon> (Erişim Tarihi: 17.04.2019)
- Parveen, H., Showkat, N. (2017). Content Analysis, *Media & Communication Studies*. https://www.researchgate.net/publication/318815342_Content_Analysis (Erişim Tarihi : 12.08.2018)
- Romney, J. (2013, October 27). Abdellatif Kechiche interview: Do I need to be a Woman to Talk About Love Between Women? *The Guardian* <https://www.theguardian.com/film/2013/oct/27/abdellatif-kechiche-interview-blue-warmest> (Erişim Tarihi: 11.09.2018)
- Servant, I. (2011). *Apprendre le français avec le cinéma français* <https://docplayer.fr/5241985-Apprendre-le-francais-avec-le-cinema-francais.html> (Erişim Tarihi: 24.11.2018)

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı	Eylem YAYLA
Yabancı Dili	İngilizce , Fransızca
Orcid Numarası	0009-0009-5180-781X
Ulusal Tez Merkezi Referans Numarası	10301885
Lise	Suphi Koyuncuoğlu Anadolu Lisesi
Lisans	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ Fransız Dili ve Edebiyatı ANADOLU ÜNİVERSİTESİ İşletme
Yüksek Lisans	ORDU ÜNİVERSİTESİ Sinema ve Televizyon
Mesleki Deneyim	<ul style="list-style-type: none">• TUI BLUE SARIGERME PARK OTEL 2019-2022 Su Sporları Yönetim ve Organizasyon• MEB 2018-2021 Muğla Ortaca Şehit Mehmet Kaya Halk Eğitimi Merkezi İngilizce Öğretmeni• ORDU BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ BİLGİ İŞLEM DAİRESİ BAŞKANLIĞI 2015-2017 Ordu Büyük Şehir Belediyesi AB ve Dış İlişkiler Şube Müdürlüğü- Proje Uzmanı• ORDU BELEDİYESİ DÜNYA YAZARLAR EVİ 2013-2015 Ordu Dünya Yazarlar Evi- Genel Koordinatörü• ORDU KENT KONSEYİ 2010-2013 Ordu Kent Konseyi Genel Sekreteri• MEB 2009 Ordu Öceli Hüsamettin Çabuk İlköğretim Okulu- İngilizce Öğretmeni• TEOREM TEOL DİL EĞİTİM MERKEZİ 2008-2009 Fransızca ve İngilizce Öğretmeni• MEB 2007-2008 Ordu Eyüplü Şehit Sezar Aydın İlköğretim Okulu- İngilizce Öğretmeni

Akademik Çalışmalar	<p>1. BAP- Ordu Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimince desteklenen “Fransız Sinemasında Yeni Yönelimler: 2010-2015” adlı ve TS-1601 proje numaralı araştırma projesi.</p> <p>2. ISES- 6th International Symposium on Academic Studies in Educational and Social Sciences Studies (VI. Uluslararası Eğitim ve Sosyal Bilimlerde Akademik Çalışmalar Sempozyumu) “Genel Bir Ele Alış İle Fransız Sinemasının Güncel Temaları” başlıklı bildiri metni (Prof. Dr. Mehmet Yılmaz- Eylem Yayla) 13-15 Haziran 2019, Ankara, Türkiye</p> <p>3. ACADEMIC STUDIES IN FINE ARTS 2019/2 “Genel Bir Ele Alış ile Fransız Sinemasının Temaları: 2013-2015” kitap bölümü (Prof. Dr. Mehmet Yılmaz- Eylem Yayla) September -2019, Cetinje- Montenegro</p>
---------------------	---